ლუკა

თავი 1

1რადგანაც ბევრმა ხელი
შეუწყო იმის გამოცხადებას,
რაც ჩვენ შორის ყველაზე
მეტად სწამთ,
2როგორც გადმოგვცეს ისინი
ჩვენთვის, რომლებიც
თავიდანვე იყვნენ
თვითმხილველები და სიტყვის
მსახურნი;
3მეც კარგი მომეჩვენა,
რადგან თავიდანვე
ყველაფერი სრულყოფილად
მესმოდა, თანმიმდევრობით
მოგწერე, ჩინებულო თეოფილე,
4რათა იცოდე იმ საგნების
სიზუსტე, რომლებშიც
გასწავლე.
5იუდეის მეფის ჰეროდეს
დღეებში იყო ერთი მღვდელი,
სახელად ზაქარია, აბიას
საგვარეულოდან; მისი ცოლი
იყო აარონის ასულებიდან და
ერქვა ელისაბედი.
6და ორივენი მართალნი
იყვნენ ღმერთის წინაშე და
უმანკოდ დადიოდნენ უფლის
ყველა მცნებასა და
განკარგულებაში.
7და მათ შვილი არ ჰყავდათ,
რადგან ის ელისაბედი
უნაყოფო იყო და ორივენი
უკვე წლებში იყვნენ
დაღლილები.
8და იყო ასე, რომ სანამ ის
ასრულებდა მღვდლობის
მოვალეობას ღვთის წინაშე
თავისი რიგის მიხედვით,
9მღვდლობის
ჩვეულებისამებრ, უფლის
ტაძარში შესვლისას მისი
წილი საკმეველი იყო.
10ხალხის მთელი სიმრავლე
ლოცულობდა გარეთ საკმევლის
დროს.
11და ეჩვენა მას უფლის
ანგელოზი, რომელიც დგას
საკმევლის სამსხვერპლოზე
მარჯვენა მხარეს.
12და როცა დაინახა ზაქარია,
შეწუხდა და შიში დაეუფლა
მას.
13ჰრქუა მას ანგელოზმა: ნუ
გეშინინ, ზაქარია, რამეთუ
ისმინება შენი ლოცვა; და
შენი ცოლი ელისაბედი
გაგიშობს ძეს და დაარქმევ
სახელად იოანე.
14და გექნება თსიხარული და
სიხარული; და მრავალი
გაიხარებს მისი დაბადებით.
15რადგან ის დიდი იქნება
უფლის წინაშე და არ დალევს
არც ღვინოს და არც სასმელს;
და სულიწმიდით აღივსება
დედის მუცლიდანვე.
16და ბევრი ისრაელის ძე
მიბრუნდება უფალთან, მათ
ღმერთთან.
17და ის წავა მის წინ ელიას
სულითა და ძალით, რათა
მამების გულები
შვილებისკენ მოაქციოს და
ურჩები მართალთა სიბრძნეს;
მოამზადოს უფლისთვის
მომზადებული ხალხი.
18და ჰრქუა ზაქარიამ
ანგელოზს: საიდან ვიცოდე ეს?
რადგან მე მოხუცი ვარ და
ჩემი ცოლი წლებია
გაწბილებული.
19ანგელოზმა მიუგო და უთხრა
მას: მე ვარ გაბრიელი,
რომელიც ღვთის წინაშე
ვდგავარ; და მოგზავნილი ვარ,
რომ გელაპარაკო და გაჩვენო
ეს სასიხარულო ამბავი.
20და, აჰა, იქნები მუნჯი და
ვერ ილაპარაკებ იმ დღემდე,
როცა ეს მოხდება, რადგან არ
გჯერა ჩემი სიტყვების,
რომლებიც შესრულდება თავის
დროზე.
21და ხალხი ელოდა ზაქარიას
და უკვირდა, რომ იგი ამდენ
ხანს ჩერდებოდა ტაძარში.
22და როცა გამოვიდა, ვერ
შეძლო მათთან ლაპარაკი, და
მათ იცოდნენ, რომ მან იხილა
ხილვა ტაძარში, რადგან
ანიშნა მათ და დარჩა
უსიტყვოდ.
23და იყო ასე, რომ, როგორც კი
დასრულდა მისი მსახურების
დღეები, წავიდა თავის
სახლში.
24და იმ დღეების შემდეგ
დაორსულდა მისი ცოლი
ელისაბედი და დაიმალა ხუთი
თვე და თქვა:
25ასე მოიქცა მე უფალმა იმ
დღეებში, როცა მიყურებდა,
რათა მოეშორებინა ჩემი
სირცხვილი ადამიანთა შორის.
26და მეექვსე თვეს ანგელოზი
გაბრიელი გაგზავნეს
ღვთისგან გალილეის ქალაქში,
სახელად ნაზარეთი,

27ქალწულს,რომელსაც ერქვა
იოსები,დავითის სახლიდან;
ხოლო ქალწულს ერქვა მარიამი.
28და შევიდა ანგელოზი
მასთან და უთხრა:გამარჯობა,
დიდად მოწყალეო,უფალი
შენთანაა,კურთხეული ხარ
ქალთა შორის.
29და როცა დაინახა იგი,
შეწუხდა მისმა სიტყვებმა და
გაიფიქრა,როგორი უნდა იყოს
ეს მისალმება.
30ჰრქუა მას ანგელოზმა:ნუ
გეშინინ,მარიამ,რამეთუ
მადლი ჰპოვე ღმერთსა.
31და,აჰა,დაორსულდები შენს
მუცელში და გააჩენ ძეს და
დაარქმევ სახელს იესო.
32დიდი იქნება და უზენაესის
ძედ იწოდება,და მისცემს მას
უფალი ღმერთი მამამისის
დავითის ტახტს.
33და ის მარადიულად იმეფებს
იაკობის სახლზე;და მის
სამეფოს არ ექნება
დასასრული.
34უთხრა მარიამმა ანგელოზს:
როგორ იქნება ეს,რომ კაცი არ
ვიცი?
35და მიუგო ანგელოზმა და
უთხრა მას:სული წმიდა მოვა
შენზე და ძალა უზენაესისა
დაგაჩრდილავს შენ;
36და,აჰა,შენი ბიძაშვილი
ელისაბედი,მასაც შეეძინა
ვაჟი სიბერეში:და ეს არის
მეექვსე თვე მასთან,
რომელსაც უშვილო ეწოდა.
37რადგან ღმერთთან არაფერი
იქნება შეუძლებელი.
38და თქვა მარიამმა:აჰა,
უფლის მხევალი;იყოს მე შენი
სიტყვისამებრ.და ანგელოზი
წავიდა მისგან.
39და ადგა მარიამი იმ
დღეებში და წავიდა მთიან
მხარეში საჩქაროდ,იუდას
ქალაქში;
40და შევიდა ზაქარიას
სახლში და მიესალმა
ელისაბედს.
41და იყო ასე,რომ როცა
ელისაბედმა მოისმინა
მარიამის მისალმება,ჩვილი
ჩახტა მის საშვილოსნოში;და
ელისაბედი აღივსო
სულიწმიდით:
42და თქვა მან დიდი ხმით და
თქვა:კურთხეული ხარ ქალთა
შორის და კურთხეულია შენი
მუცლის ნაყოფი.
43და საიდან მომივიდა ეს,რომ
ჩემი უფლის დედა მოვიდეს
ჩემთან?
44რადგან,აჰა,როგორც კი
გაისმა ყურში შენი
მისალმების ხმა,ჩვილი
სიხარულისგან ჩახტა ჩემს
მუცელში.
45და ნეტარია ის,ვინც
ირწმუნა,რადგან შესრულდება
ის,რაც მას უთხრეს უფლისგან.
46და თქვა მარიამმა:ჩემი
სული ადიდებს უფალს,
47და გაიხარა ჩემმა სულმა
ღმერთმა,ჩემს მხსნელში.
48რადგანაც მან ჩათვალა
თავისი ხელმწიფის მდაბალი,
რადგან,აჰა,ამიერიდან
ყველა თაობა დამიძახებს
კურთხეულს.
49რადგან ძლევამოსილმა დიდი
საქმეები გამიკეთა;და
წმიდა არს სახელი მისი.
50და მისი წყალობაა
თაობიდან თაობამდე მის
მოშიშთა მიმართ.
51მან აჩვენა ძალა თავისი
მკლავით;მან გაფანტა
ამაყები მათი გულების
წარმოსახვაში.
52მან ჩამოაგდო
ძლევამოსილნი მათი
ადგილებიდან და აღამაღლა
ისინი დაბალი ხარისხის.
53მან აავსო მშიერი სიკეთით;
და მდიდრები მან ცარიელი
გაგზავნა.
54თავის მსახურს,ისრაელს,
თავისი წყალობის ხსოვნას
უჭერს მხარს;
55როგორც ელაპარაკებოდა
ჩვენს მამებს,აბრაამს და
მის შთამომავლობას
სამუდამოდ.
56და დარჩა მარიამი მასთან
დაახლოებით სამი თვე და
დაბრუნდა თავის სახლში.
57და დგა ელისაბედის სრული
დრო,რომ იგი უნდა მიეღო;და
შვა ძე.
58და მისმა მეზობლებმა და
მისმა ბიძაშვილებმა გაიგეს,
როგორ გამოავლინა უფალმა
დიდი წყალობა მასზე;და
გაიხარეს მასთან ერთად.
59და იყო ასე,რომ მერვე დღეს
მოვიდნენ ბავშვის
წინადაცვეთა;და უწოდეს მას
ზაქარია მამის სახელის
მიხედვით.

60მიუგო დედამისმა და უთხრა:
არა; მაგრამ მას იოანე
ერქმევა.
61და მათ უთხრეს მას: არარის
არც ერთი შენი ნათესავი,
რომელსაც ეს სახელი ჰქვია.
62და მიანიშნებდნენ ნიშნები
მამამისს, როგორ სურდა მას
დაერქვა.
63და ითხოვა საწერი მაგიდა
და დაწერა და თქვა: მისი
სახელია იოანე. და გაოცდნენ
ყველა.
64და მაშინვე გაიხსნა მისი
პირი და გაიხსნა ენა,
ლაპარაკობდა და ადიდებდა
ღმერთს.
65და შიში დაეუფლა მათ
ირგვლივ მცხოვრებთ: და
ყველა ეს სიტყვა ჟღერდა
იუდეის მთელმთიან მხარეში.
66და ყველა, ვინც მოისმინა
ისინი, ჩაასვენეს მათ
გულებში და ამბობდნენ:
როგორი ბავშვი იქნება ეს? და
უფლის ხელი იყო მასთან.
67და მამამისი ზაქარია
აღივსო სულიწმიდით და
იწინასწარმეტყველა და თქვა:
68კურთხეულია უფალი ღმერთი
ისრაელისა; რადგან მან
მოინახულა და გამოისყიდა
თავისი ხალხი,
69და აღმართა რქა ხსნისა
ჩვენთვის მისი მსახურის
დავითის სახლში;
70როგორც ამბობდა თავისი
წმიდა წინასწარმეტყველთა
პირით, რომლებიც
არსებობდნენ წუთისოფლის
დასაწყისიდან:
71რომ ვიხსნათ ჩვენი
მტრებისგან და ყველას
ხელიდან, ვინც გვძულს;
72ჩვენი მამებისადმი
აღთქმული წყალობის
აღსრულება და მისი წმიდა
აღთქმის გახსენება;
73ფიცი, რომელიც მან დაიფიცა
ჩვენს მამა აბრაამს,
74რომ მოგვცეს, რომ ჩვენი
მტრების ხელიდან
გათავისუფლებულნი
ვემსახუროთ მას შიშის
გარეშე,
75სიწმინდითა და სიმართლით
მის წინაშე ჩვენი ცხოვრების
მთელი დღეები.
76და შენ, შვილო, გიწოდებენ
უზენაესის
წინასწარმეტყველად, რადგან
წახვალ უფლის წინაშე, რათა
მოამზადო მისი გზები;
77მისცეს თავის ხალხს
გადარჩენის ცოდნა მათი
ცოდვების მიტევებით,
78ჩვენი ღმერთის სათუთი
წყალობის მეშვეობით;
რომლითაც ზემოდან გაჩენილი
დღე გვეწვია,
79სიბნელეში და სიკვდილის
ჩრდილში მსხდომთათვის
სინათლე რომ მივაწოდოთ
ჩვენი ფეხები მშვიდობის
გზაზე.
80და ყრმა გაიზარდა და
გაძლიერდა სულით და იყო
უდაბნოში ისრაელისთვის
გამოჩენის დღემდე.

თავი 2

1და იყო იმ დღეებში, რომ
გამოვიდა ბრძანება კეისარ
ავგუსტუსისგან, რომ მთელი
მსოფლიო უნდა
დაებეზღებინათ.
2(და ეს გადასახადი პირველად
დაწესდა, როცა კირენიუსი
იყო სირიის გამგებელი.)
3და ყველა წავიდა
გადასახადის მისაღებად,
თითოეული თავის ქალაქში.
4და იოსებიც ავიდა
გალილეიდან, ქალაქ
ნაზარეთიდან, იუდეაში,
დავითის ქალაქში, რომელსაც
ბეთლემი ჰქვია; (რადგან ის
დავითის საგვარეულოდან
იყო:)
5და იბეგროს მარიამთან, მის
მეუღლესთან, ორსულქალთან.
6და ასეც მოხდა, რომ სანამ
ისინი იქ იყვნენ, დასრულდა
ის დღეები, რომ იგი უნდა
მიეღო.
7და გააჩინა თავისი პირმშო
ვაჟი, შეახვია კვერთხში და
დაასვა ბაგაში; რადგან
სასტუმროში მათთვის ადგილი
არ იყო.
8და იყვნენ იმავე მხარეში
მწყემსები, რომლებიც
დარჩნენ მინდორში და
იცავდნენ თავიანთ ფარას
ღამით.
9და აჰა, უფლის ანგელოზი
მოვიდა მათზე და უფლის
დიდება ამბრწყინავდა მათ
ირგვლივ, და ისინი ძალიან
შეშინდნენ.
10და ანგელოზმა უთხრა მათ: ნუ
გეშინიათ, რადგან, აჰა, მე

მოგახსენებთ დიდი
სიხარულის, რომელიც იქნება
ყველა ხალხისთვის.
11 რადგან დღეს დავითის
ქალაქში დაიბადა მაცხოვარი,
რომელიც არის ქრისტე უფალი.
12 და ეს იქნება თქვენთვის
ნიშანი; თქვენ იპოვით
ბაგაში მწოლიარეს, ბაგაში
გახვეულს.
13 და უცებ იყო ანგელოზთან
ერთად ზეციური ლაშქრის
სიმრავლე, რომელიც ადიდებდა
ღმერთს და ამბობდა:
14 დიდება ღმერთს უმაღლესში
და დედამიწაზე მშვიდობა,
კაცთა მიმართ კეთილი ნება.
15 და იყო ასე, როცა
ანგელოზები წავიდნენ
მათგან სამოთხეში,
მწყემსებმა უთხრეს
ერთმანეთს: მოდით, ახლა ვე
წავიდეთ ბეთლემში და ვნახოთ
ეს, რაც მოხდა, რაც უფალმა
აცნობა. ჩვენ.
16 და მივიდნენ სასწრაფოდ და
იპოვეს მარიამი, იოსები და
ბაგაში მწოლიარე ყრმა.
17 და როცა დაინახეს, აცნობეს
უცხოეთში სიტყვა, რომელიც
ეთქვა მათამ ბავშვის
შესახებ.
18 და ყველა, ვინც ეს მოისმინა,
გაოცდა იმით, რაც მათ უთხრეს
მწყემსებმა.
19 მაგრამ მარიამი ინახავდა
ყოველივე ამას და გულში
ფიქრობდა.
20 და მწყემსები დაბრუნდნენ,
ადიდებდნენ და ადიდებდნენ
ღმერთს ყველა ფრისთვის, რაც
მოისმინეს და ნახეს, როგორც
მათ უთხრეს.
21 და როცა დასრულდა რვა დღე
ბავშვის წინადაცვეთაზე,
ეწოდა მას იესო, რომელსაც
ასე ერქვა ანგელოზმა
საშვილოსნოში ჩასახვამდე.
22 და როდესაც დასრულდა მისი
განწმენდის დღეები მოსეს
რჯულის მიხედვით, მიიყვანეს
იგი იერუსალიმში, რათა
წარედგინათ იგი უფალს;
23 (როგორც უფლის კანონში
წერია: ყოველი მამრი,
რომელიც საშვილოსნოს
გახსნის, წმიდა დაიწოდება
უფლის წინაშე.)
24 და შესწირონ მსხვერპლი
უფლის რჯულში ნათქვამის
მიხედვით, წყვილი მტრედი ან
ორი ახალგაზრდა მტრედი.
25 და, აჰა, იყო კაცი
იერუსალიმში, სახელად
სიმონი; და იგივე კაცი იყო
მართალი და ღვთისმოსავი და
ელოდა ნუგეშისცემას
ისრაელის: და სული წმიდა იყო
მასზე.
26 და გამოეცხადა მას
სული წმიდის მიერ, რომ არ
უნდა ენახა სიკვდილი, სანამ
იხილავდა უფლის ქრისტეს.
27 და შევიდა სულით ტაძარში
და როცა მშობლებმა
მოიყვანეს ყრმა იესო, რათა
კანონის ჩვეულებისამებრ
მოქცეულიყვნენ მისთვის,
28 მაშინ აიყვანა იგი
მკლავებში, აკურთხა ღმერთი
და თქვა:
29 უფალო, ახლა გაუშვი შენი
მსახური მშვიდობით, შენი
სიტყვისამებრ.
30 რადგან ჩემმა თვალებმა
დაინახეს შენი ხსნა,
31 რომელიც შენ მოამზადე
ყველა ხალხის წინაშე;
32 სინათლე წარმართთა
გასანათებლად და შენი
ხალხის ისრაელის დიდება.
33 და უკვირდათ იოსებს და
დედას მის შესახებ ნათქვამი.
34 და აკურთხა ისინი
სიმეონმა და უთხრა მარიამს,
თავის დედას: აჰა, ეს ბავშვი
ისრაელში მრავალთა
დაცემისა და აღდგომისთვის
არის დაყენებული; და
ნიშნისთვის, რომლის
წინააღმდეგაც უნდა
ილაპარაკონ;
35 (დიახ, შენს სულშიც
გაიჭრება მახვილი), რათა
გამოვლინდეს მრავალი გულის
აზრები.
36 და იყო ერთი ანა,
წინასწარმეტყველი ქალი,
ფანუელის ასული, ასერის
ტომიდან.
37 და ის იყო დაახლოებით
ოთხმოცდაოთხი წლის ქვრივი,
რომელიც არ გამოდიოდა
ტაძრიდან, არამედ
ემსახურებოდა ღმერთს
მარხვითა და ლოცვით ღამე და
დღე.
38 და ის მოვიდა იმ წუთში,
ასევე მადლობა გადაუხადა
უფალს და ესაუბრებოდა მის
შესახებ ყველა მათ, ვინც
იერუსალიმში გამოსყიდვას
ელოდა.

39 და როცა შეასრულეს
ყველა ფერი უფლის რჯულის
მიხედვით, დაბრუნდნენ
გალილეაში, თავიანთ ქალაქ
ნაზარეთში.
40 და ყრმა გაიზარდა და
გაძლიერდა სულით, აღივსო
სიბრძნით და ღვთის მადლი
იყო მასზე.
41 მისი მშობლები
ყოველწლიურად პასექის
დღესასწაულზე მიდიოდნენ
იერუსალიმში.
42 და როცა იგი თორმეტი წლის
იყო, ავიდნენ იერუსალიმში,
დღესასწაულის
ჩვეულებისამებრ.
43 და როცა დაასრულეს დღეები,
როცა დაბრუნდნენ, ყრმა იესო
იდგა იერუსალიმში; და
იოსებმა და დედამისმა არ
იცოდნენ ამის შესახებ.
44 მაგრამ ისინი, თვლიდნენ,
რომ ის იყო ჯგუფში, წავიდნენ
ერთი დღის სავალზე; და
ეძებდნენ მას ნათესავებსა
და ნაცნობებს შორის.
45 და რაკი ვერიპოვეს იგი,
დაბრუნდნენ იერუსალიმში და
ეძებდნენ მას.
46 და იყო ასე, რომ სამი დღის
შემდეგ იპოვეს იგი ტაძარში,
ექიმების შუაგულში იჯდა,
ორივე უსმენდა მათ და
კითხვებს უსვამდა მათ.
47 და ყველა, ვინც მას ესმოდა,
გაოცებული იყო მისი
გონებითა და პასუხებით.
48 და ვითარცა იხილეს იგი,
განცვიფრდნენ და ჰრქუა მას
დედამისი: შვილო, რაჲთა
ჩუენდა ასე? აჰა, მე და
მამაშენი მწუხარებით
გეძებდით.
49 და უთხრა მათ: როგორ
მეძებდით? არ იცით, რომ მე
მამის საქმეზე უნდა ვიყო?
50 და მათ ვერ გაიგეს სიტყვა,
რომელიც მან უთხრა მათ.
51 და ჩავიდა მათთან და
მივიდა ნაზარეთში და
დაემორჩილა მათ, მაგრამ
დედამისი ინახავდა
ყოველივე ამას გულში.
52 და იესო გაიზარდა
სიბრძნითა და სიმაღლით და
მადლითა ღმერთსა და
ადამიანთა წინაშე.

თავი 3

1 ტიბერიუს კეისრის მეფობის
მეთხუთმეტე წელს, პონტიუს
პილატე, იუდეის გამგებელი,
ჰეროდე, გალილეის ოთხთავი,
მისი ძმა ფილიპე იტრიაისა
და ტრაქონიტის ოლქის
ოთხთავი, და ლისანია,
აბილენის ოთხთავი,
2 ანა და კაიაფა, როგორც
მღვდელმთავრები, ღვთის
სიტყვა მივიდა იოანე
ზაქარიას ძეს უდაბნოში.
3 და მოვიდა იორდანეს
მიდამოებში და ქადაგებდა
მონანიების ნათლობას
ცოდვათა მისატევებლად;
4 როგორც ესაია
წინასწარმეტყველის
სიტყვების წიგნში წერია:
ხმა უდაბნოში
მღაღადებლისა: მოამზადეთ
გზა უფლისა, გაასწორეთ მისი
ბილიკები.
5 ყველა ველი აივსება და
ყველა მთა და ბორცვი
დამცირდება; და მრუდე
გასწორდება და უხეში გზები
გასწორდება;
6 და ყოველი ხორციელი
იხილავს ღვთის ხსნას.
7 მაშინ უთხრა მან მისგან
მოსანათლად გამოსულ ხალხს:
გველგესლების თაობაო, ვინ
გაგაფრთხილათ,
გაქცეულიყავით მომავალი
რისხვისგან?
8 მაშ, გამოიღეთ მონანიების
ღირსი ნაყოფი და ნუ
დაიწყებთ საკუთარ თავში
თქმას: ჩვენ გვყავს აბრაამი
ჩვენი მამა, რადგან
გეუბნებით თქვენ, რომ
ღმერთს შეუძლია ამ ქვებიდან
აღზარდოს შვილები
აბრაამისთვის.
9 და ახლაც ნაჯახი ედება ხის
ფესვებს: ამიტომ ყოველი ხე,
რომელიც არ იძლევა კარგ
ნაყოფს, ჭრიან და ცეცხლში
ყრიან.
10 ჰკითხეს მას ხალხმა და
უთხრეს: რა ვქნათ?
11 მან უპასუხა და უთხრა მათ:
ვისაც ორი ხალათი აქვს,
მისცეს მას, ვისაც არ აქვს; და
ვისაც ხორცი აქვს, ასეც
მოიქცეს.
12 მაშინ მოვიდნენ
მებაჟეებიც მოსანათლად და

უთხრეს მას: მოძღვარო, რა
ვქნათ?
13 და უთხრა მათ: ნუ მოითხოვთ
იმაზე მეტს, რაც დაგინიშნეთ.
14 და ჯარისკაცებმაც ჰკითხეს
მას და უთხრეს: რა ვქნათ? და
უთხრა მათ: ნურავის
ძალადობთ და ნურავის
ადანაშაულებთ ტყუილად; და
იყავით კმაყოფილი თქვენი
ხელფასით.
15 და როგორც ხალხი მოელოდა,
და ყველა ადამიანი ფიქრობდა
იოანეს გულებში, იყო თუ არა
ის ქრისტე;
16 მიუგო იოანემ და უთხრა
ყველას: მე გნათლავთ თქვენ
წყლით; მაგრამ მოდის ჩემზე
ძლიერი, რომლის ფეხსაცმლის
შეხსნის ღირსი არ ვარ: ის
მოგნათლავთ სულიწმიდით და
ცეცხლით.
17 ვისი გულშემატკივარიც
ხელშია, სრულყოფილად
გაწმენდს თავის იატაკს და
ხორბალს მოაგროვებს თავის
გარსში; მაგრამ ჭუჭყს ის
ცეცხლით დაწვავს ჩაუქრობელ.
18 და მრავალი სხვა რამ თავის
შეგონებაში უქადაგა მან
ხალხს.
19 ხოლო ჰეროდე ოთხთვალა,
მისგან გაკიცხვა მისი ძმის,
ფილიპეს ცოლის ჰეროდიას
გამო და ყველა ბოროტების
გამო, რაც ჩაიდინა ჰეროდემ,
20 უპირველეს ყოვლისა
დაამატა ეს, რომ მან იოანე
ციხეში ჩაკეტა.
21 როცა მთელი ხალხი
მოინათლა, იყო ასე, რომ იესოც
მოინათლა და ლოცულობდა,
გაიხსნა ცა.
22 და სულიწმიდა გადმოვიდა
მასზე მტრედის მსგავსი
სხეულებრივი სახით, და
მოესმა ხმა ზეციდან,
რომელიც ამბობდა: შენ ხარ
ჩემი საყვარელი ძე; შენით
კმაყოფილი ვარ.
23 და თავად იესომ
დაახლოებით ოცდაათი წლისა
დაიწყო, როგორც იოსების ძე
იყო, რომელიც იყო ჰელის ძე,
24 რომელი იყო მათათის ძე,
რომელიც იყო ლევის ძე,
რომელიც იყო მელქის ძე,
რომელიც იყო იანას ძე,
რომელიც იყო იოსების ძე,
25 რომელი იყო მათთათიას ძე,
რომელიც იყო ამოსის ძე,
რომელიც იყო ნაუმის ძე,
რომელიც იყო ესლის ძე,
რომელიც იყო ნაგეს ძე,
26 რომელიც იყო მაათის ვაჟი,
რომელიც იყო მატათიას ძე,
რომელიც იყო სემეის ძე,
რომელიც იყო იოსების ძე,
რომელიც იყო იუდას ძე,
27 რომელიც იყო იოანას ვაჟი,
რომელიც იყო რეზას ძე,
რომელიც იყო ზორობაბელის ძე,
რომელიც იყო სალათიელის ძე,
რომელიც იყო ნერის ძე,
28 რომელიც იყო მელქის ვაჟი,
რომელიც იყო ადის ძე,
რომელიც იყო კოსამ ძე,
რომელიც იყო ელმოდამის ძე,
რომელიც იყო ერის ძე,
29 რომელი იყო იოსეს ძე,
რომელიც იყო ელიეზერის ძე,
რომელიც იყო იორიმის ძე,
რომელიც იყო მატათის ძე,
რომელიც იყო ლევის ძე,
30 რომელი იყო სიმეონის ძე,
რომელიც იყო იუდას ძე,
რომელიც იყო იოსების ძე,
რომელიც იყო იონანის ძე,
რომელიც იყო ელიაკიმის ძე,
31 რომელი იყო მელეას ძე,
რომელიც იყო მენანის ძე,
რომელიც იყო მატათას ძე,
რომელიც იყო ნათანის ძე,
რომელიც იყო დავითის ძე,
32 რომელი იყო იესეს ძე,
რომელიც იყო ობედის ძე,
რომელიც იყო ბოოზის ძე,
რომელიც იყო სალმონის ძე,
რომელიც იყო ნაასონის ძე,
33 რომელიც იყო ამინადაბის
ვაჟი, რომელიც იყო არამის ძე,
რომელიც იყო ესრომის ძე,
რომელიც იყო ფარესის ძე,
რომელიც იყო იუდას ძე,
34 რომელი იყო იაკობის ძე,
რომელიც იყო ისააკის ძე,
რომელიც იყო აბრაამის ძე,
რომელიც იყო თარას ძე,
რომელიც იყო ნაქორის ძე,
35 რომელიც იყო სარუხის ძე,
რომელიც იყო რაგაუს ძე,
რომელიც იყო ფალექის ძე,
რომელიც იყო ჰებერის ძე,
რომელიც იყო სალას ძე,
36 რომელიც იყო კაენანის ძე,
რომელიც იყო არფაქსადის ძე,
რომელიც იყო სემის ძე,
რომელიც იყო ნოეს ძე,
რომელიც იყო ლამექის ძე,
37 რომელი იყო მათუსალას ძე,
რომელიც იყო ენოქის ძე,
რომელიც იყო იარედის ძე,
რომელიც იყო მალელეელის ძე,
რომელიც იყო კაენანის ძე,

38რომელი იყო ენოსის ძე,
რომელიც იყო სეტის ძე,
რომელიც იყო ადამის ძე,
რომელიც იყო ღვთის ძე.

თავი 4

1იესო სულიწმიდით აღსავსე
დაბრუნდა იორდანედან და
სულიწმიდამ წაიყვანა
უდაბნოში,
2ორმოცი დღის ცდუნება
ეშმაკისგან.და იმ დღეებში
არაფერს ჭამდა,და როცა
დამთავრდა,მოშივდა.
3და უთხრა მას ეშმაკმა:თუ
შენ ხარ ძე ღვთისა,უბრძანე
ამ ქვას პური გახდეს.
4მიუგო იესომ და უთხრა:
დაწერილია:მარტო პურით კი
არიცოცხლებს კაცი,არამედ
ღვთის ყოველი სიტყვით.
5და ეშმაკმა აიყვანა იგი
მაღალმთაზე და აჩვენა მას
სამყაროს ყველა სამეფო ერთ
წამში.
6და უთხრა მას ეშმაკმა:მთელ
ამ ძალას მოგცემ შენ და მათ
დიდებას.და ვისაც მინდა,
მივცემ.
7ამიტომ,თუ თაყვანს მცემ,
ყველაფერი შენი იქნება.
8მიუგო იესომ და უთხრა მას:
წადი ჩემ უკან,სატანა,
რადგან დაწერილია:უფალს,
შენს ღმერთს ეცი თაყვანი და
მხოლოდმას ემსახურე.
9და მიიყვანა იგი
იერუსალიმში,და აყენა იგი
ტაძრის მწვერვალზე და უთხრა:
თუ ღვთის ძე ხარ,გადაავდე
აქედან.
10რადგან დაწერილია:ის
თავის ანგელოზებს მოგცემს
დავალებას შენზე,რომ
დაგიცვან.
11და მათხელში აგიყვანენ,
რომ არ დაარტყა ფეხი ქვას.
12მიუგო იესუ და ჰრქუა მას:
ნათქვამია:ნუ სცდი უფალი
ღმერთი შენი.
13და როცა დაასრულა ეშმაკმა
ყოველგვარი განსაცდელი,
განშორდა მას ერთი დროით.
14და დაბრუნდა იესო სულის
ძალითგალილეაში,და
გავრცელდა მისი სახელი
მთელს მხარეში.
15და ასწავლიდა მათ
სინაგოგებში,ყველასგან
განდიდებული.
16და მივიდა ნაზარეთში,
სადაც ალიზარდა და,როგორც
ჩვეულება იყო,შაბათს
შევიდა სინაგოგაში და
წამოდგა წასაკითხად.
17და გადაეცა მას ესაია
წინასწარმეტყველის წიგნი.
და როცა გახსნა წიგნი,იპოვა
ადგილი,სადაც იყო დაწერილი:
18უფლის სული ჩემზეა,რადგან
მცხომე,რომ სახარება
მექადაგა ღარიბებისთვის;
მან გამომგზავნა,რათა
განვკურნო გულმოტეხილები,
ტყვეებისთვის ხსნა
ვიქადაგო და ბრმებს
მხედველობა აღუდგინოს,
დაჟეჟილებ ულთა
გასათავისუფლებლად,
19უფლის მისაღები წლის
საქადაგებლად.
20და დახურა წიგნი და კვლავ
მისცა მსახურს და დაჯდა.და
ყველა სინაგოგაში მყოფთა
თვალები მასზე იყო
მიპყრობილი.
21და მან უთხრა მათ:დღეს
აღსრულდა ეს წერილი თქვენს
ყურში.
22და ყველანი მოწმობდნენ
მას და უკვირდა თმადლიანი
სიტყვები,რომლებიც
გამოდიოდა მისი პირიდან.
უთხრეს:ეს არარის იოსების
ძე?
23და უთხრა მათ:თქვენ
აუცილებლად მეტყვითამ
ანდაზას:ექიმო,განიკურნე
თავი;
24და მან თქვა:ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,არც ერთი
წინასწარმეტყველი არარის
მიღებული თავის ქვეყანაში.
25ჭეშმარიტად გეუბნებით:
ბევრი ქვრივი იყო ისრაელში
ელიას დღეებში,როცა ცა
დაიხურა სამი წელი და ექვსი
თვე,როცა დიდი შიმშილი იყო
მთელქვეყანაში;
26მაგრამ არცერთმათგანს არ
გაუგზავნია ელია,გარდა
სარეფტაში,სიდონის ქალაქში,
დაქვრივებულქალთან.
27და მრავალი კეთროვანი იყო
ისრაელში ელისე
წინასწარმეტყველის დროს;და
არც ერთი მათგანი არ
განიწმინდა,გარდა ნაამან
სირიელისა.
28და ყველანი სინაგოგაში,
როცა ეს გაიგეს,აღივსო
რისხვით.

29და ადგნენ,გააძევეს იგი
ქალაქიდან და მიიყვანა
ბორცვის წვერამდე,
რომელზედაც აშენდა მათი
ქალაქი,რათა თავდაყირა
ჩამოეგდოთ იგი.
30მაგრამ ის,რომელიც მათ
შორის გაიარა,წავიდა,
31და ჩამოვიდა კაპერნაუმში,
ქალაქ გალილეაში,და
ასწავლიდა მათ შაბათს.
32და გაოგნებული იყვნენ
მისი მოძღვრებით,რადგან
მისი სიტყვა იყო
ძლევამოსილი.
33და იყო სინაგოგაში კაცი,
რომელსაც უწმინდური
ეშმაკის სული ჰქონდა და
დიდი ხმით შესძახა:
34ამბობდა:თავი დაგვანებოთ;
რა გვაქვს ჩვენთან,იესო
ნაზარეველო?ჩვენს
დასანგრევად მოხვედი?მე
გიცნობ ვინ ხარ შენ;ღვთის
წმიდა.
35ხოლო იესომ შერისხა იგი და
უთხრა:გაჩუმდი და გამოდი
მისგან.და როცა ეშმაკმა
შუაში ჩააგდო,გამოვიდა
მისგან და არ დაუშავებია.
36და ყველანი გაკვირვებულნი
ამბობდნენ ერთმანეთს და
ამბობდნენ:რა სიტყვაა ეს!
რადგან ძალაუფლებითა და
ძალით უბრძანებს უწმინდურ
სულებს და გამოდიან.
37და გავრცელდა მისი სახელი
ყოველი ქვეყნის გარშემო.
38და გამოვიდა სინაგოგიდან
და შევიდა სიმონის სახლში.
ხოლო სიმონის ცოლის დედა
დიდი სიცხითიყო ალებული;და
ევედრებოდნენ მას მისთვის.
39და დადგა მის თავზე და
უსაყვედურა სიცხეს;და
მიატოვა იგი და მაშინვე
ადგა და ემსახურებოდა მათ.
40ახლა,როცა მზე ჩადიოდა,
ყველა მათგანმა,ვისაც
სხვადასხვა სნეულებით
დაავადებული ჰყავდა,
მიჰყავდათ ისინი;და დაადო
ხელები თითოეულმათგანზე და
განკურნა ისინი.
41და მრავალთაგან
გამოვიდნენ ეშმაკები,
ღაღადებდნენ და ამბობდნენ:
შენ ხარ ქრისტე,ძე ღვთისა.და
საყვედურითაძლევდა მათ,
რომ არ ეთქვათ,რადგან
იცოდნენ,რომ ის იყო ქრისტე.
42და როცა გათენდა,წავიდა და
წავიდა უდაბნოში;და ხალხი
ეძებდა მას და მივიდნენ
მასთან და შეაჩერეს,რათა არ
წასულიყო მათგან.
43და უთხრა მათ:მე უნდა
ვიქადაგო ღმრთის
სასუფეველი სხვა
ქალაქებშიც,რადგან ამიტომ
ვარ გამოგზავნილი.
44და ქადაგებდა გალილეის
სინაგოგებში.

თავი 5

1და იყო ასე,რომ,როცა ხალხი
სთხოვდა მას ღვთის სიტყვის
მოსასმენად,ის და დგა
გენესარეტის ტბასთან,
2და დაინახა ორი ხომალდი,
რომლებიც დგანან ტბასთან,
მაგრამ მეთევზეები
გამოვიდნენ მათგან და
ბადეებს რეცხავდნენ.
3და შევიდა ერთ ხომალდში,
რომელიც იყო სიმონის,და
ევედრებოდა მას,რომ ცოტათი
გამოედევნა ხმელეთიდან.და
დაჯდა და ასწავლიდა ხალხს
გემიდან.
4ახლა,როცა მან ლაპარაკი
დაასრულა,უთხრა სიმონს:
ჩაეშვი სიღრმეში და
ჩამოყარეთ ბადეები
ნაკადისთვის.
5მიუგო სიმონმა და უთხრა მას:
მოძღვარო,მთელი ღამე
ვიშრომეთ და არაფერი ავიღეთ;
6და ეს რომ მოიქცნენ,
დაამტვრიეს უამრავი თევზი
და დაამტვრია მათი ბადე.
7და მათ ანიშნეს თავიანთ
პარტნიორებს,რომლებიც
მეორე გემზე იმყოფებოდნენ,
რომ მოსულიყვნენ და
დახმარებოდნენ მათ.და
მოვიდნენ და აავსეს ორივე
ხომალდი,ისე რომ ჩაძირვა
დაიწყეს.
8ეს რომ დაინახა სიმონ
პეტრემ,დაემხო იესოს
მუხლებზე და უთხრა:წადი
ჩემგან;რამეთუ ცოდვილი
კაცი ვარ,უფალო.
9რადგან გაოგნებული იყო ის
და ყველა მასთან მყოფი
თევზის ნაკადით,რომელიც
აიღეს.
10ასევე იყვნენ იაკობი და
იოანე,ზებედეს ძეები,
რომლებიც იყვნენ სიმონის
თანამოაზრეები.უთხრა იესომ

სიმონს:ნუ გეშინია;
ამიერიდან შენ დაიჭერ
კაცებს.
11 და როცა მიიტანეს გემები
ხმელეთზე,მიატოვეს
ყველაფერი და გაჰყვნენ მას.
12 და იყო ასე,როცა ის ერთ
ქალაქში იყო,აჰა,კეთროვანი
კაცი,რომელმაც დაინახა
იესო პირქვე დაემხო და
ევედრებოდა მას და
ეუბნებოდა:უფალო,თუ გინდა,
შეგიძლია განმწმინდო.
13 და გაუწოდა ხელი,შეახო მას
და უთხრა:მე მინდა,იყავი
სუფთა.და მყისვე განშორდა
მას კეთრი.
14 და უბრძანა მას,რომ არავის
უთხრას:წადი,ეჩვენე თავი
მღვდელს და შესწირე შენი
განწმენდისთვის,როგორც
უბრძანა მოსემ,მათ
დასამოწმებლად.
15 მაგრამ მით უფრო
გავრცელდა მისი სახელი და
უამრავი ხალხი შეიკრიბა,
რათა მოესმინათ და
განეკურნებინათ მისგან
მათი უძლურება.
16 და გავიდა უდაბნოში და
ილოცა.
17 და იყო ერთ დღეს,როცა ის
ასწავლიდა,იქ ისხდნენ
ფარისეველები და რჯულის
ექიმები,რომლებიც
გამოდიოდნენ ყველა
ქალაქიდან გალილეიდან,
იუდეიდან და იერუსალიმიდან:
და ძალა უფლისა.იმყოფებოდა
მათ სამკურნალოდ.
18 და,აჰა,კაცებმა საწოლში
მოიყვანეს ადამიანი,
რომელიც დამბლით იყო
აღებული;და ეძებდნენ
საშუალებას,რომ
შემოეყვანათ იგი და დაეწვათ
მის წინაშე.
19 და როცა ვერ იპოვეს,თუ რა
გზით შეეძლოთ მისი შეყვანა
სიმრავლის გამო,ავიდნენ
სახლის თავზე და ჩამოუშვეს
იგი კრამიტიდან თავისი
ტახტით შუაში იესოს წინაშე.
20 და ვითარცა იხილა მათი
რწმენა,ჰრქუა მას:კაცო,
მოგეტევა შენი ცოდვები.
21 და დაიწყეს მწიგნობარნი
და ფარისეველთა მსჯელობა და
თქვეს:ვინ არის ეს,ვინც
გმობს?ვის შეუძლია
ცოდვების მიტევება,თუ არა
მხოლოდ ღმერთი?
22 ხოლო იესომ,როცა დაინახა
მათი ზრახვები,მიუგო და
უთხრა მათ:რას ფიქრობთ
თქვენს გულებში?
23 უფრო ადვილია იმის თქმა,
რომ ცოდვები გეპატიება;ან
თქვას:ადექი და იარე?
24 მაგრამ რათა იცოდეთ,რომ
კაცის ძეს აქვს ცოდვების
მიტევების ძალა დედამიწაზე,
(უთხრა მან დამბლას)მე
გეუბნებით შენ:ადექი,აიღე
შენი ტახტი და წადი შენს
სახლში.
25 და მაშინვე წამოდგა მათ
წინაშე და აიღო ის,რომელზეც
იწვა და წავიდა თავის
სახლში,ადიდებდა ღმერთს.
26 და ყველანი განცვიფრდნენ
და ადიდებდნენ ღმერთს და
შიშით აღივსნენ და
ამბობდნენ:ჩვენ დღეს
უცნაური რამ ვნახეთ.
27 და ამის შემდეგ გამოვიდა
და იხილა მებაჟე,სახელად
ლევი,რომელიც იჯდა
საბაჟოზე,და უთხრა მას:
გამომყევი.
28 და მიატოვა ყოველივე,ადგა
და გაჰყვა მას.
29 და ლევიმ დიდი ქეიფი
გაუმართა მას საკუთარ
სახლში,და იყო მებაჟეთა და
სხვათა დიდი ჯგუფი,
რომლებიც ისხდნენ მათთან.
30 ხოლო მათი მწიგნობარნი და
ფარისეველები დრტვინავდნენ
მის მოწაფეებზე და
ამბობდნენ:რატომ ჭამთ და
სვამთ მებაჟეებთან და
ცოდვილებთან?
31 მიუგო იესომ და ჰრქუა მათ:
სრულყოფილთა არა სჭირდებათ
ექიმი;მაგრამ ისინი,ვინც
ავადარიან.
32 მე არ მოვედი მართალთა
მოსაწოდებლად,არამედ
ცოდვილთა მონანიებისთვის.
33 და უთხრეს მას:რატომ
მარხულობენ ხშირად იოანეს
მოწაფეები და ლოცულობენ და
ასევე ფარისეველთა
მოწაფეები;მაგრამ შენი
ჭამე და სვამ?
34 და ჰრქუა მათ:შეგიძლიათ
აწიოთ სასიძოს შვილთა
მარხვა,ვიდრე სიძე მათთანა
იყოს?
35 მაგრამ დადგება დღეები,
როცა სიძე წაართმევენ მათ
და მაშინ მარხულობენ იმ
დღეებში.

36და უთხრა მათ იგავიც;
არავინ აყენებს ახალი
სამოსის ნაჭერს ძველზე;თუ
სხვაგვარად მოხდა,მაშინ
როგორც ახალი იძლევა რენტას,
ისე ახლი დან ამოლებული
ნაჭერი არ ეთანხმება ძველს.
37და არავინ აყენებს ახალ
ღვინოს ძველბოთლებში;
თორემ ახალი ღვინო გასკდება
ბოთლებს,და იღვრება და
ბოთლები დაიღუპება.
38მაგრამ ახალი ღვინო ახალ
ბოთლებში უნდა ჩაიყაროს;და
ორივე შემონახულია.
39არც ერთი ძველი ღვინის
დალევისას არ უნდა მაშინვე
ახალი,რადგან ამბობს:ძველი
უკეთესია.

თავი 6

1და იყო პირველი შაბათის
შემდეგ მეორე შაბათს,რომ
გაიარა სიმინდის
მინდვრებში;ხოლო მისმა
მოწაფეებმა ყურძენი მოიღეს
და ჭამეს და ხელებში
ასველეს.
2და უთხრეს მათ ზოგიერთმა
ფარისეველმა:რატომ აკეთებთ
იმას,რისი გაკეთებაც არ
არის ნებადართული შაბათის
დღეებში?
3მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
არ წაგიკითხავთ ამდენი,რა
გააკეთა დავითმა,როცა
მოშივდა და მასთან მყოფნი;
4როგორ შევიდა ღვთის სახლში,
აიღო და შეჭამა პური და
მისცა თავისთან მყოფთ;
რომლის ჭამა მხოლოდ
მღვდლებისთვის არარის
ნებადართული?
5და უთხრა მათ:ძე კაცისა
უფალიცა შაბათისა.
6და იყო მეორე შაბათსაც,რომ
შევიდა სინაგოგაში და
ასწავლიდა:და იყო კაცი,
რომელსაც მარჯვენა ხელი
გამხმარი ჰქონდა.
7მწიგნობარნი და
ფარისევლები უყურებდნენ
მას,განიკურნებოდა თუ არა
შაბათს;რომ მის წინააღმდეგ
ბრალდება გამოეჩინათ.
8მაგრამ მან იცოდა მათი
აზრები და უთხრა კაცს,
რომელსაც გამხმარი ხელი
ჰქონდა:ადექი და გამოდი
შუაში.და ადგა და დადგა.
9მაშინ უთხრა მათ იესომ:
ერთს გკითხავთ;შაბათს
ნებადართულია სიკეთის
კეთება თუ ბოროტების კეთება?
სიცოცხლის გადარჩენა თუ
მისი განადგურება?
10და მიმოიხედა ირგვლივ
ყველა მათგანზე,უთხრა იმ
კაცს:გაიწოდე ხელი.და ასეც
მოიქცა:და ხელიც ხელახლა
აღდგა,როგორც მეორე.
11და ისინი სავსე იყვნენ
სიგიჟით;და ესაუბრებოდნენ
ერთმანეთს,რა გაეკეთებინათ
იესოსთვის.
12და იყო ასე,რომ ის მთაზე
გავიდა სალოცავად და მთელი
ღამე განაგრძო ღმერთს
ლოცვაში.
13და როცა გათენდა,მოუწოდა
თავის მოწაფეებს და
გამოარჩია მათგან თორმეტი,
რომელთაც ასევე უწოდა
მოციქულები;
14სიმონი (რომელსაც პეტრეც
უწოდა)და მისი ძმა ანდრია,
იაკობი და იოანე,ფილიპე და
ბართლომე,
15მათე და თომა,იაკობი
ალფეოსის ძე და სიმონი
ზელოტესად წოდებული,
16და იუდა იაკობის ძმა და
იუდა ისკარიოტელი,რომელიც
ასევე იყო მოღალატე.
17და ჩამოვიდა მათთან ერთად
და დადგა ველზე,თავისი
მოწაფეების ჯგუფით და
ხალხის დიდი სიმრავლით
მთელი იუდეიდან და
იერუსალიმიდან და
ტვიროსისა და სიდონის ზღვის
სანაპიროდან,რომლებიც მის
მოსასმენად მივიდნენ.და
მათი სნეულებათა
განკურნება;
18და უწმიდური სულებით
შეწუხებულნი და განიკურნენ.
19და მთელი ხალხი ცდილობდა
შეხებოდა მას,რამეთუ
გამოვიდა მისგან სათნოება
და განკურნა ყველანი.
20და აღაპყრო თვალი თავის
მოწაფეებს და თქვა:
კურთხეული ყავით ღარიბებო,
რადგან თქვენია ღვთის
სასუფეველი.
21ნეტარ ხართ თქვენ,ვინც
ახლა მშიერი ხართ,რადგან
გაივსებით.ნეტარ ხართ
თქვენ,რომელნიც ახლა
ტირიან,რადგან გაიცინებთ.

22 ნეტარ ხართ თქვენ, როცა
შეგძულთ ადამიანები, და
როცა გაგშორებენ თავიანთ
ჯგუფს, შეგლანძღავენ და
აგდებენ შენს სახელს,
როგორც ბოროტს, კაცის ძის
გამო.
23 იხარეთ იმ დღეს და იხტინეთ
სიხარულით, რადგან, აჰა,
თქვენი ჯილდო დიდია ზეცაში,
რადგანაც ასე მოექცნენ მათი
მამები
წინასწარმეტყველებს.
24 მაგრამ ვაი თქვენ
მდიდრებს! რამეთუ მიიღე
შენი ნუგეში.
25 ვაი თქვენ, სავსენი! რამეთუ
მოშივდით. ვაი შენ რომ იცინი
ახლა! რამეთუ გლოვობთ და
იტირებთ.
26 ვაი თქვენ, როცა ყველა
კარგად იტყვის თქვენზე!
რადგან ასე მოექცნენ მათი
მამები
ცრუწინასწარმეტყველებს.
27 მაგრამ გეუბნებით თქვენ,
ვინც გესმით: გიყვარდეთ
თქვენი მტრები, სიკეთე
გაუკეთეთ თქვენს მოძულეებს.
28 აკურთხეთ ისინი, ვინც
გწყევლიან და ილოცეთ
მათთვის, ვინც ზიზღით
გიყენებთ.
29 და მას, ვინც ერთ ლოყაზე
დაგირტყამს, მეორეც შესწირე;
და ვინც წაართმევს შენს
მოსასხამს, არაუკრძალოს
შენი ქურთუკის აღება.
30 მიეცი ყველას, ვინც შენგან
გთხოვს; და მას, ვინც
წაართმევს შენს საქონელს,
აღარ ითხოვო.
31 და როგორც გინდათ, რომ
ადამიანებმა მოგექცნენ,
თქვენც ასევე მოექეცით მათ.
32 რადგან თუ გიყვართ ისინი,
ვინც გიყვართ, რა
მადლიერება გაქვთ? რადგან
ცოდვილებსაც უყვართ ისინი,
ვისაც უყვართ ისინი.
33 და თუ სიკეთეს უკეთებთ მათ,
ვინც სიკეთეს გიკეთებთ, რა
მადლობა გაქვთ?
ცოდვილთათვისაც იგივეს
აკეთებენ.
34 და თუ ისესხებთ მათ,
ვისგანაც მიღების იმედი
გაქვთ, რა მადლობა გაქვთ?
რამეთუ ცოდვილნი
ცოდვილებსაც ასესხებენ,
რათა კვლავ მიიღონ იმდენი.
35 მაგრამ გიყვარდეთ თქვენი
მტრები, აკეთეთ სიკეთე და
გასცეთ სესხი არაფრის
იმედით; და დიდი იქნება
თქვენი საზღაური და იქნებით
უზენაესის შვილები, რადგან
ის კეთილია უმადურთა და
ბოროტების მიმართ.
36 მაშ, იყავით მოწყალე,
როგორც თქვენი მამაც
მოწყალეა.
37 ნუ განიკითხავთ და არ
განიკითხებით;
38 მიეცით და მოგეცემათ;
კარგი საზომი, დაწნეხილი,
შერყეული და გადარბენილი,
შენს წიაღში მოგცემენ.
რადგან იმავე საზომით,
რასაც თქვენ იღებთ, კვლავ
მოგიზომავთ.
39 და უთხრა მათ იგავი:
შეიძლება ბრმა ბრმას
წარმართოს? ორივე თხრილში
არ ჩავარდებიან?
40 მოწაფე თავის მოძღვარზე
მაღლა არ დგას, მაგრამ
ყოველი, ვინც არის
სრულყოფილი, მისი
მოძღვარივით იქნება.
41 და რატომ უყურებ ძმის
თვალის ღეროს, მაგრამ ვერ
ხედავ სხივს, რომელიც შენს
თვალშია?
42 ან როგორ შეგიძლია უთხრა
შენს ძმას: ძმაო, ნება
მომეცით ამოვიღო ღერი,
რომელიც შენს თვალშია, როცა
შენ თვითონ ვერ ხედავ სხივს,
რომელიც შენს თვალშია?
თვალთმაქცო, ამოიღე ჯერ
სხივი შენი თვალიდან და
მერე ნათლად დაინახავ, რომ
ამოიღო ძმის თვალში
არსებული ღერი.
43 რამეთუ კარგი ხე არ
გამოაქვს ხრწნადი ნაყოფს;
არც გაფუჭებული ხე
გამოიღებს კარგ ნაყოფს.
44 რადგან ყოველი ხე თავისი
ნაყოფით არის ცნობილი.
რადგან ლეღვს არაგროვებენ
ადამიანები და ყურძენს არ
აგროვებენ.
45 კეთილი ადამიანი თავისი
გულის კეთილი საგანძურიდან
გამოაქვს ის, რაც კარგია; და
ბოროტი კაცი თავისი გულის
ბოროტი საუნჯიდან გამოაქვს
ბოროტებას, რადგან გულის
სიმრავლეზე ლაპარაკობს
მისი ბაგე.

46და რატომ მეძახით,უფალო,
უფალო,და არაკეთებთ იმას,
რასაც მე ვამბობ?
47ვინც მოვა ჩემთან და
მოისმენს ჩემს სიტყვებს და
შეასრულებს მათ,გაჩვენებთ,
ვის ჰგავს.
48ის ჰგავს კაცს,რომელმაც
სახლი ააშენა,ღრმად
გათხარა და კლდეზე
საფუძველი ჩაუყარა;და როცა
წარღვნა წამოვიდა,ნაკადი
ძლიერად აეცემა იმ სახლს და
ვერ შეძრა იგი,რადგან
კლდეზე იყო დაფუძნებული..
49ხოლო ვინც ისმენს და არ
ისმენს,ჰგავს კაცს,
რომელმაც უსაფუძვლოდ
ააშენა სახლი დედამიწაზე;
რომელსაც ნაკადი სასტიკად
სცემდა და მაშინვე დაეცა;და
დიდი იყო იმ სახლის
დანგრევა.

თავი 7

1როცა დაასრულა თავისი
ნათქვამი ხალხის წინაშე,
შევიდა კაპერნაუმში.
2და ერთი ასისთავის მსახური,
რომელიც მისთვის საყვარელი
იყო,ავად იყო და მზად იყო
სიკვდილისთვის.
3და როცა გაიგო იესოს
შესახებ,გაუგზავნა მასთან
იუდეველთა უხუცესები,რათა
ევედრებოდნენ,რომ მოსულიყო
და განეკურნა თავისი
მსახური.
4და როცა მივიდნენ იესოსთან,
მაშინვე ევედრებოდნენ მას
და უთხრეს:ღირსი იყო,
ვისთვისაც ეს გაეკეთებინა.
5რადგან უყვარს ჩვენი ერი და
გვიშენა სინაგოგა.
6მაშინ იესო წავიდა მათთან.
და როცა სახლიდან არც თუისე
შორს იყო,ასისთავმა
გაუგზავნა მასთან
მეგობრები და უთხრა:უფალო,
ნუ შეწუხდები,რადგან არვარ
ღირსი,რომ ჩემს ჭერქვეშ
შეხვიდე.
7ამიტომ არც მე მიმაჩნია
შენთან მისვლის ღირსი,
არამედ თქვი სიტყვით და
განიკურნება ჩემი მსახური.
8რადგანაც მე ვარ
ძალაუფლების ქვეშ მყოფი
კაცი,მყავს ჯარისკაცები და
ერთს ვეუბნები:წადი და ის
მიდის;ხოლო მეორეს:მოდი და
მოვა;და ჩემს მსახურს:
გააკეთე ეს და ის აკეთებს
ამას.
9ეს რომ მოისმინა იესომ,
გაუკვირდა მას,შემობრუნდა
და უთხრა ხალხს,რომლებიც
მისდევდნენ:გეუბნებით
თქვენ,არა,ისრაელში არ
ვიპოვე ასეთი დიდი რწმენა.
10და გაგზავნილებმა სახლში
დაბრუნებულებმა იპოვეს
მსახური სნეული.
11და იყო ასე,რომ იგი შევიდა
ქალაქში,სახელად ნაინი;და
მრავალი მისი მოწაფე წავიდა
მასთან და ბევრი ხალხი.
12როცა მიუახლოვდა ქალაქის
კარიბჭეს,აჰა,გამოიყვანეს
მკვდარი კაცი,დედამისის
ერთადერთი ვაჟი,და ის
ქვრივი იყო,და ქალაქის
ბევრი ხალხი იყო მასთან.
13და როდესაც უფალმა
დაინახა იგი,შეიბრალა იგი
და უთხრა:ნუ ტირი.
14და მივიდა და შეეხო მკერდს,
და მშობიარეები იდგნენ.მან
თქვა:ახალგაზრდავ,
გეუბნები შენ:ადექი.
15მკვდარი დაჯდა და დაიწყო
ლაპარაკი.და გადასცა იგი
დედას.
16და იყო შიში ყველას,და
ადიდებდნენ ღმერთს და
ამბობდნენ:ჩვენ შორის დიდი
წინასწარმეტყველი აღდგა;და,
რომ ღმერთი ეწვია თავის
ხალხს.
17და ეს ჭორი გავრცელდა მის
შესახებ მთელიუდეაში და
მთელს გარშემო.
18და აცნობეს მას იოანეს
მოწაფეებმა ყოველივე ეს.
19და მოუწოდა იოანემ მის
ორნი მოწაფეთაგანი,
გაგზავნა ისინი იესოსთან და
უთხრა:შენ ხარ ის,ვინც უნდა
მოვიდე?ან ვეძებთ სხვას?
20როცა მივიდნენ მასთან,
უთხრეს:იოანე
ნათლისმცემელმა
გამოგვიგზავნა შენთან და
თქვა:შენ ხარ ის,ვინც უნდა
მოვიდეს?ან ვეძებთ სხვას?
21და იმავე საათში მან
განკურნა მრავალი მათი
უძლურება და ჭირი და ბოროტი
სულები;და მრავალს ბრმას
მისცა მხედველობა.
22მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
წადით და უთხარით იოანეს,
რაც იხილეთ და გსმენიათ;

როგორ ხედავენ ბრმები, კოჭლები დადიან, კეთროვნები განიწმინდებიან, ყრუ ისმენენ, მკვდრები აღდგებიან, ღარიბებს უქადაგებს სახარება.
23 და ნეტარია ის, ვინც არ შეურაცხყოფს ჩემზე.
24 და როცა იოანეს მოციქულები წავიდნენ, მან დაიწყო ლაპარაკი ხალხს იოანეს შესახებ: რის სანახავად გამოხვედით უდაბნოში? ქარმა შეძრა ლერწამი?
25 მაგრამ რის სანახავად გამოხვედით? რბილსამოსში ჩაცმული კაცი? აჰა, მშვენივრად ჩაცმული და დელიკატურად მცხოვრებნი მეფეთა კარზე არიან.
26 მაგრამ რის სანახავად გამოხვედით? წინასწარმეტყველი? დიახ, მე გეუბნებით თქვენ და უფრო მეტს, ვიდრე წინასწარმეტყველს.
27 ეს არის ის, ვისზეც დაწერილია: აჰა, მე ვაგზავნი ჩემს მოციქულს შენს წინაშე, რომელიც გაგიმზადებს გზას შენს წინაშე.
28 რადგან გეუბნებით თქვენ: ქალთაგან დაბადებულთა შორის არ არის იოანე ნათლისმცემელზე დიდი წინასწარმეტყველი, ხოლო უმცირესი ღვთის სასუფეველში მასზე დიდია.
29 და მთელმა ხალხმა, ვინც ის მოისმინა, და მებაჟეებმა გაამართლეს ღმერთი, მოინათლნენ იოანეს ნათლით.
30 მაგრამ ფარისევლებმა და იურისტებმა უარყვეს ღვთის რჩევა საკუთარი თავის წინააღმდეგ, რადგან მისგან არ მოინათლნენ.
31 და თქვა უფალმა: მაშ, რის დავამსგავსო ამ თაობის კაცები? და როგორები არიან ისინი?
32 ისინი ემსგავსებიან ბავშვებს, რომლებიც სხედან ბაზარში, ეძახიან ერთმანეთს და ეუბნებიან: ჩვენ მივაწექით თქვენ და არ იცეკვეთ; ჩვენ გლოვობდით და არ ატირდით.
33 რადგან იოანე ნათლისმცემელი მოვიდა, არც პურს ჭამდა და არც ღვინოს. და თქვენ ამბობთ: მას ეშმაკი ჰყავს.
34 მოვიდა ძე კაცისა, ჭამს და სვამს; და თქვენ ამბობთ: აჰა, ჭამადა კაცი და მეღვინე, მებაჟეთა და ცოდვილთა მეგობარი!
35 მაგრამ სიბრძნე გამართლებულია ყველა მის შვილზე.
36 და ერთმა ფარისეველმა მოითხოვა, რომ მასთან ერთად ეჭამა. და შევიდა ფარისევლის სახლში და დაჯდა საჭმელად.
37 და აჰა, ქალაქში ერთმა ცოდვილმა ქალმა, როცა შეიტყო, რომ იესო ფარისევლის სახლში საჭმელზე იჯდა, მოიტანა ალაბასტრის ყუთი მალამოებით.
38 და დადგა მის ფეხებთან მის უკან და ტიროდა, და დაიწყო მისი ფეხების დაბანა ცრემლით, და მოიწმინდა ისინი თავის თმებით, და აკოცა ფეხებს და სცხო მალამოთი.
39 ხოლო ფარისეველმა, რომელმან უბრძანა მას, იხილა, თქუა თვსსა: ეს კაცი წინასწარმეტყველი რომ ყოფილიყო, იცოდა, ვინ და რომელი ქალია, რომელიც ეხება მას, რამეთუ ცოდვილია.
40 მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: სიმონ, რამე მაქვს სათქმელი შენდა. და მან თქვა: მოძღვარო, თქვი.
41 იყო ერთი კრედიტორი, რომელსაც ჰყავდა ორი მოვალე: ერთს ხუთასი პენსი ემართა, მეორეს კი ორმოცდაათი.
42 და როდესაც მათ არაფერი ჰქონდათ გადასახდელი, მან გულწრფელად აპატია ორივეს. მაშ, მითხარი, რომელს მოეწონება ის ყველაზე მეტად?
43 მიუგო სიმონმა და თქვა: ვფიქრობ, რომ ის, ვისაც ყველაზე მეტად აპატია. და უთხრა მას: შენ სწორად განიკითხე.
44 და მიუბრუნდა დედაკაცს და უთხრა სიმონს: ხედავ ამ ქალს? შევედი შენს სახლში, არ მომეცი წყალი ჩემი ფეხებისთვის, მაგრამ მან ცრემლით დამიბანა ფეხები და თავის თმებით მოიმშრალა.

45შენ არ მომეცი კოცნა,
მაგრამ ამ ქალს ჩემი
მოსვლის დღიდან არ
შეუწყვეტია ჩემი ფეხების
კოცნა.
46ჩემი თავი ზეთით არ სცხე,
მაგრამ ამ ქალმა ფეხებზე
მაზნით შემასხა.
47ამიტომ გეუბნები შენ:
მიეტევება მისი ცოდვები,
რომლებიც ბევრია;რადგან
ბევრს უყვარდა,ხოლო ვისაც
ცოტა ეპატიება,მას ცოტა
უყვარს.
48და უთხრა მას:შენ
გეპატიება ცოდვები.
49და მათ,რომელნიც მასთან
ერთად ისხდნენ,იწყეს თქვან
საკუთარ თავში:ვინ არის ეს,
ვინც ცოდვებს აპატიებს?
50და უთხრა დედაკაცს:შენმა
რწმენამ გიხსნა;წადი
მშვიდობით.

თავი 8

1და იყო ასე,რომ ის დადიოდა
ყველა ქალაქში და სოფელში,
ქადაგებდა და ახარებდა
ღვთის სასუფეველს და
თორმეტი იყვნენ მასთან,
2და ზოგიერთმა ქალმა,
რომლებიც განიკურნენ
ბოროტი სულებისგან და
უძლურებისგან,მარიამმა
მოუწოდა მაგდალინელს,
საიდანაც გამოვიდა შვიდი
ეშმაკი,
3და იოანა,ჩუზა ჰეროდეს
მმართველის ცოლი,სუსანა და
მრავალი სხვა,რომლებიც
ემსახურებოდნენ მას
თავიანთი ქონება.
4და როცა უამრავი ხალხი
შეიკრიბა და მივიდა მასთან
ყოველი ქალაქიდან,მან
იგავი თქვა:
5გამოვიდა მთესველი თავისი
თესლის დასათესად;და
გათელული იყო და ცის
ფრინველებმა შეჭამეს იგი.
6და ზოგი კლდეზე დაეცა;და
როგორც კი ამოიზარდა,
გახმება,რადგან აკლდა
ტენიანობა.
7და ზოგი ეკლებს შორის დაეცა;
და ეკლები წამოიწია და
დაახრჩო.
8და სხვა დაეცა კარგ მიწაზე,
აღმოცენდა და ასჯერ გამოიღო
ნაყოფი.ეს რომ თქვა,შესძახა:
ვისაც ყურები აქვს
მოსასმენად,ისმინოს.
9ჰკითხეს მას მოწაფეებმა და
უთხრეს:რა შეიძლება იყოს ეს
იგავი?
10და მან თქვა:თქვენ
მოგეცემათ ღმერთის
სასუფევლის
საიდუმლოებების ცოდნა,
სხვებს კი იგავებით;რომ
ხილვით ვერ დაინახონ და
მოსმენით ვერ გაიგონ.
11ახლა იგავი ასეთია:თესლი
ღვთის სიტყვაა.
12გზა და გზა ისმენები არიან;
შემდეგ მოდის ეშმაკი და
ამოიღებს სიტყვას მათ
გულებიდან,რათა არ
დაიჯერონ და არ გადარჩნენ.
13ისინი კლდეზე არიან,
რომელნიც ესმით,სიხარულით
იღებენ სიტყვას;და ამათ არა
აქვთ ფესვი,რომელნიც ცოტა
ხნითირწმუნებიან და
განსაცდელის ჟამს
შორდებიან.
14და ეკლებს შორის
ჩავარდნილები არიან ისინი,
რომლებიც,როცა გაიგეს,
გამოდიან და იხრჩობიან ამ
ცხოვრების ზრუნვით,
სიმდიდრითა და სიამოვნებით
და არ მოაქვთ ნაყოფი
სრულყოფილამდე.
15კარგ მიწაზე კი ისინი
არიან,ვინც პატიოსანი და
კეთილი გულით,მოისმინეს
სიტყვა,იცავენ მას და
მოთმინებით გამოიღებენ
ნაყოფს.
16არავინ,როცა სანთელს
ანთებს,არ დაფარავს მას
ჭურჭლით არ დააყენებს
საწოლის ქვეშ;არამედ დგას
მას სასანთლეზე,რათა
შესულებმა იხილონ ნათელი.
17რადგან არაფერია საიდუმლო,
რაც არ გამოცხადდება;არც
რაიმე დამალული,რომ არ
გაიგოს და არ მოვიდეს
საზღვარგარეთ.
18მაშ,უფრთხილდით,როგორ
გესმით,რადგან ვისაც აქვს,
მიეცემა მას;და ვისაც არა
აქვს,მას წაართმევენ ისიც,
რაც თითქოს აქვს.
19მაშინ მივიდნენ მასთან
დედამისი და მისი ძმები და
ვერ შეძლეს მასთან მისვლა
საბეჭდად.
20და უთხრეს მას
ზოგიერთებმა,რომლებმაც

თქვეს:შენი დედა და შენი
ძმები გარეთ დგანან და შენი
ნახვა სურთ.
21 მან მიუგო და უთხრა მათ:
დედა ჩემი და ჩემი ძმები
არიან ესენი,რომლებიც
ისმენენ ღვთის სიტყვას და
ასრულებენ მას.
22 და იყო ერთ დღეს,რომ შევიდა
ნავში თავის მოწაფეებთან
ერთად და უთხრა მათ:გავიდეთ
ტბის გაღმა.და წამოიწიეს.
23 მაგრამ როცა ისინი
მიცურავდნენ,მას ჩაეძინა;
და ჩამოვარდა ქარიშხალი
ტბაზე;და ივსებოდნენ წყლით
და იყვნენ საფრთხის წინაშე.
24 და მივიდნენ მასთან,
გააღვიძეს და უთხრეს:
მოძღვარო,მოძღვარო,
დავიღუპებით.მაშინ ადგა და
უსაყვედურა ქარსა და წყლის
მძვინვარებას და შეწყდა და
იყო სიმშვიდე.
25 და უთხრა მათ:სადარის
თქვენი რწმენა?და
შეშინებულნი უკვირდნენ და
ეუბნებოდნენ ერთმანეთს:რა
კაცია ეს!რადგან ქარებსა და
წყალს უბრძანებს და ისინი
მას ემორჩილებიან.
26 და მივიდნენ გადარენელთა
ქვეყანაში,რომელიც
გალილეის წინაა.
27 და როცა გავიდა ხმელეთზე,
დახვდა მას ქალაქიდან ერთი
კაცი,რომელსაც დიდი ხანია
ეშმაკები ჰყავდა და
ტანსაცმელი არ ეცვა და არც
ერთსახლში ცხოვრობდა,
არამედ სამარხებში.
28 როცა დაინახა იესო,
შესძახა,და ემხო მის წინაშე
და თქვა დიდი ხმით:რა შუაშია
მე შენთან,იესო,ძეო
უზენაესი ღვთისა?
გევედრები,ნუ მტანჯავ.
29 (რადგან უწმიდურ სულს
უბრძანა გამოსულიყო
კაციდან.ხშირად იჭერდა მას,
და შებოჭილი იყო ჯაჭვებით
და ბორკილებით,და ამტვრია
ბორკილები და ეშმაკმა
უდაბნოში გააძევა.)
30 ჰკითხა მას იესომ და უთხრა:
რა გქვია?და თქვა:ლეგიონი,
რამეთუ მრავალი ეშმაკი
შევიდა მასში.
31 და ევედრებოდნენ მას,რომ
არ უბრძანა მათ სიღრმეში
გასვლა.
32 და იყო მთაზე ღორების
ხროვა,რომლებიც
საზრდოობდნენ და
ევედრებოდნენ მას,რომ
მათში შესულიყვნენ.და მან
განიცადა ისინი.
33 მაშინ გამოვიდნენ
ეშმაკები კაციდან და
შევიდნენ ღორებში;
34 როცა მათმკვებავებმა
დაინახეს,რაც მოხდა,
გაიქცნენ და წავიდნენ და
უთხრეს ქალაქსა და სოფელში.
35 მერე გავიდნენ,რომ ენახათ,
რა მოხდა;და მივიდნენ
იესოსთან და იპოვეს კაცი,
რომლიდანაც ეშმაკები
გამოვიდნენ,იჯდა იესოს
ფეხებთან,ჩაცმული და
გონებაგახსნილი,და
შეეშინდათ.
36 მათ,ვინც დაინახეს,უთხრეს
მათ,თუ რა გზით განიკურნა
ეშმაკთა შეპყრობილი.
37 მაშინ ევედრებოდა მას
ირგვლივ გადარენელთა
ქვეყნის მთელი სიმრავლე,
რომ წასულიყო მათგან;
რადგან ისინი დიდი შიშით
შეიპყრეს და ავიდა ნავში და
დაბრუნდა.
38 ევედრებოდა მას კაცი,
რომლიდანაც ეშმაკები
გამოვიდნენ,რომ მასთან
ყოფილიყო,მაგრამ იესომ
გაუშვა იგი და უთხრა:
39 დაბრუნდი შენს სახლში და
აჩვენე,რა დიდი რამ
გაგიკეთა ღმერთმა.და
წავიდა და მთელქალაქში
გამოაქვეყნა,რა დიდი რამ
გაუკეთა მას იესომ.
40 და იყო ასე,როცა იესო
დაბრუნდა,ხალხმა სიხარულით
მიიღო იგი,რადგან ყველა
ელოდა მას.
41 და აჰა,მოვიდა კაცი,
სახელად იაიროსი,რომელიც
იყო სინაგოგის წინამძღვარი,
და დაემხო იესოს ფეხებთან
და ევედრებოდა,რომ მის
სახლში შესულიყო.
42 ვინაიდან მას ერთი
ერთადერთი ქალიშვილი
ჰყავდა,და ახლოებით თორმეტი
წლისა,რომელიც მომაკვდავი
იწვა.მაგრამ როცა ის წავიდა,
ხალხი აყრუებდა მას.
43 და ქალს,რომელსაც თორმეტი
წელი ჰქონდა სისხლის
გამონადენი,რომელიც მთელ
თავის სიცოცხლეს ექიმებზე

და ხარჯა, ვერც ერთი ვერ
განიკურნა.
44 მივიდა მის უკან და შეეხო
მისი ტანსაცმლის ზღურბლს და
მყისვე გაქრა მისი სისხლი.
45 და თქვა იესომ: ვინ შემეხო?
როცა ყველამ უარყო, პეტრემ
და მასთან მყოფებმა თქვეს:
მოძღვარო, ხალხმრავლობა
გყრის შენს, და შენ გეუბნება:
ვინ შემეხო?
46 ხოლო იესომ თქვა: ვიღაც
შემეხო, რადგან ვხვდები, რომ
სათნოება გამოვიდა ჩემგან.
47 და როცა ქალმა დაინახა, რომ
არ იყო დამალული, მოვიდა
კანკალით და დაეცა მის
წინაშე, უთხრა მას მთელი
ხალხის წინაშე, რისთვის
შეეხო მას და როგორ
განიკურნა მაშინვე.
48 და ჰრქუა მას: ასულო,
ნუგეშადიყავი; წადი
მშვიდობით.
49 სანამ ის ჯერ კიდევ
ლაპარაკობდა, მოვიდა ერთი
სინაგოგის წინამძღვრის
სახლიდან და უთხრა: შენი
ასული მოკვდა; უბედურება არ
არის ოსტატი.
50 ხოლო იესომ ეს რომ გაიგო,
მიუგო და უთხრა: ნუ გეშინია,
მხოლოდ ირწმუნე და
განიკურნება.
51 და როცა შევიდა სახლში,
არავის აძლევდა შესვლას,
გარდა პეტრეს, იაკობის და
იოანესა და ქალწულის მამასა
და დედას.
52 და ყველანი ატირდნენ და
ტიროდნენ მას, ხოლო მან თქვა:
ნუ ტირი; ის არ არის მკვდარი,
მაგრამ სძინავს.
53 და დასცინოდნენ მას,
რადგან იცოდნენ, რომ
მკვდარი იყო.
54 და გამოაძვრა ყველანი,
ხელში აიყვანა, და უძახა და
უთხრა: მოახლე, ადექი.
55 და მოვიდა მისი სული და
მაშინვე ადგა, და უბრძანა,
მიეცეს მისი ხორცი.
56 და გაოცდნენ მისი
მშობლები, მაგრამ მან
უბრძანა მათ, რომ არავის
ეთქვათ, რა მოხდა.

თავი 9

1 მაშინ მოუწოდა თავის
თორმეტ მოწაფეს და მისცა
მათ ძალა და ძალა უფლება
ყველა ეშმაკზე და
სნეულებათა განკურნება.
2 და გაგზავნა ისინი ღვთის
სასუფევლის საქადაგებლად
და სნეულთა გასაკურნებლად.
3 და უთხრა მათ: არაფერი
წაიღეთ მოგზაურობისთვის,
არც ჯოხი, არც ღვეზელი, არც
პური და არც ფული; არც ორი
ქურთუკი აქვს.
4 და რომელსახლშიც შეხვალთ,
იქ დარჩით და წადით.
5 და ვინც არ მიგიღებს, როცა
იმ ქალაქიდან გამოხვალთ,
ჩამოიშორეთ მტვერი თქვენი
ფეხებიდან მათ წინააღმდეგ
დასამოწმებლად.
6 და წავიდნენ და დაიოდნენ
ქალაქებში, ქადაგებდნენ
სახარებას და კურნავდნენ
ყველგან.
7 ჰეროდე ოთხთავლარქმა
გაიგო ყოველივე ამის
შესახებ, რაც მოხდა მის მიერ,
და საგონებელში ჩავარდა,
რადგან ამბობდნენ, რომ
იოანე მკვდრეთით აღდგა.
8 და ზოგიერთს, რომ ელია
გამოჩნდა; და სხვათაგანი,
რომ ერთი ძველი
წინასწარმეტყველი აღდგა.
9 ჰეროდემ თქვა: იოანეს თავი
მოვკვეთე, მაგრამ ვინ არის
ეს, ვისზეც მესმის ესეთი? და
მას სურდა მისი ნახვა.
10 და მოციქულებმა, როცა
დაბრუნდნენ, უთხრეს მას
ყველაფერი, რაც გააკეთეს.
წაიყვანა ისინი და ცალკე
წავიდა უდაბნოში, ქალაქის
კუთვნილებაში, სახელად
ბეთსაიდა.
11 და ხალხი, როცა ეს შეიტყო,
გაჰყვა მას: მან მიიღო ისინი
და ესაუბრებოდა მათ ღვთის
სასუფეველზე და განკურნა
ისინი, ვისაც განკურნება
სჭირდებოდა.
12 და როცა დღემ ჩაიარა,
მოვიდა თორმეტი და უთხრეს
მას: გაუშვი ხალხი, რათა
წავიდნენ ქალაქებსა და
სოფლებში ირგვლივ,
დაბინავდნენ და იყიდონ
საჭმელი, რადგან ჩვენ აქ
ვართ უდაბნო ადგილი.
13 მაგრამ მან უთხრა მათ:
მიეცით მათ საჭმელად. მათ
თქვეს: ხუთი პური და ორი
თევზი მეტი არ გვაქვს. გარდა
იმისა, რომ ჩვენ უნდა

წავიდეთ და ვიყიდოთ ხორცი
მთელი ამ ხალხისთვის.
14 რადგან ისინი იყვნენ
დაახლოებით ხუთი ათასი კაცი.
და უთხრა თავის მოწაფეებს:
დაასხით ისინი
ორმოცდაათამდე ჯგუფურად.
15 ასეც მოიქცნენ და ყველანი
დასხდნენ.
16 მაშინ აიღო ხუთი პური და
ორი თევზი, ზეცისკენ აიხედა,
აკურთხა ისინი, და ამტვრია
და მისცა მოწაფეებს, რათა
წარედგინათ ხალხის წინაშე.
17 და ჭამეს და ყველანი
ივსებოდნენ: და აიღეს
ნატეხები, რომლებიც მათ
დარჩათ თორმეტი კალათი.
18 და იყო, როცა მარტო
ლოცულობდა, მისი მოწაფეები
იყვნენ მასთან და ჰკითხა
მათ და უთხრა: ვინ ამბობს
ხალხი, რომ მე ვარ?
19 მიუგეს მათ: იოანე
ნათლისმცემელი; მაგრამ ზოგი
ამბობს: ელია; და სხვები
ამბობენ, რომ ერთი ძველი
წინასწარმეტყველი აღდგა.
20 მან უთხრა მათ: მაგრამ
თქვენ ვინ ამბობთ, რომ მე ვარ?
პეტრემ უპასუხა: ქრისტე
ღვთისა.
21 და მან მკაცრად უბრძანა
მათ და უბრძანა, არავის
ეთქვათ ეს;
22 ამბობდა: კაცის ძემ ბევრი
უნდა იტანჯოს, უხუცესთაგან,
მღვდელმთავართა და
მწიგნობართაგან უარყოფილი
იყოს, მოკლდეს და მესამე
დღეს აღდგეს.
23 და უთხრა ყველას: თუ ვინმეს
სურს გამომყვეს, უარყოს
თავისი თავი და აიღოს
თავისი ჯვარი ყოველდღე და
გამომყვეს.
24 რადგან, ვინც იხსნის თავის
სულს, დაკარგავს მას;
25 რა სარგებლობა მოაქვს
ადამიანს, თუ მოიპოვებს
მთელქვეყნიერებას და
დაკარგავს თავს ან
განდევნის?
26 რადგან ვისაც შერცხვება
ჩემი და ჩემი სიტყვების,
მისი შერცხვება ძე კაცისა,
როცა მოვა თავისი დიდებით,
მამისა და წმიდა ანგელოზთა
დიდებით.
27 მაგრამ ჭეშმარიტად
გეუბნებით: აქ დგანან
ზოგიერთები, რომლებიც არ
გემოს სიკვდილს, სანამ არ
იხილავენ ღვთის სასუფეველს.
28 და იყო ამ სიტყვებიდან
დაახლოებით რვა დღის შემდეგ,
მან აიყვანა პეტრე, იოანე და
იაკობი და ავიდა მთაზე
სალოცავად.
29 და როცა ლოცულობდა,
შეიცვალა მისი სახის სახე
და მისი სამოსი თეთრი და
ბრჭყვიალა იყო.
30 და აჰა, ესაუბრა მას ორი
კაცი, ესენი იყვნენ მოსე და
ელია.
31 რომელიც გამოჩნდა დიდებით
და თქვა თავის სიკვდილზე,
რომელიც უნდა დაესრულებინა
იერუსალიმში.
32 ხოლო პეტრე და მასთან
მყოფნი ძილში იყვნენ და
როცა გაიღვიძეს, იხილეს
მისი დიდება და მასთან
მდგომი ორი კაცი.
33 და იყო ასე, როცა ისინი
წავიდნენ მისგან, უთხრა
პეტრემ იესოს: მოძღვარო,
კარგია ჩვენთვის აქ ყოფნა.
ერთი შენთვის, ერთი
მოსესთვის და ერთი
ელიასთვის, არ ვიცი რა თქვა.
34 სანამ ასე ლაპარაკობდა,
მოვიდა ღრუბელი და დაჩრდილა
ისინი და შეშინდნენ
ღრუბელში შესვლისას.
35 და მოვიდა ხმა ღრუბლიდან,
რომელიც ამბობდა: ეს არის
ჩემი საყვარელი ძე, ისმინეთ
იგი.
36 და როცა ხმა გავიდა, იესო
მარტო დახვდა. და შეინახეს
იგი და არავის უთქვამს იმ
დღეებში, რაც ნახეს.
37 და იყო ასე, რომ მეორე დღეს,
როცა მთიდან ჩამოვიდნენ,
უამრავი ხალხი შეხვდა მას.
38 და აჰა, ერთმა ამხანაგმა
შესძახა და თქვა: მოძღვარო,
გევედრები, შეხედე ჩემს
შვილს, რადგან ის ჩემი
ერთადერთი შვილია.
39 და აჰა, სული წაიყვანს მას
და უეცრად წამოიძახის; და
ახევს მას, რომ ისევ ქაფდება
და დაჟეჟილობა ძლივს
შორდება მას.
40 და ვევედრებოდი შენს
მოწაფეებს, განედევნათ იგი;
და ვერ შეძლეს.
41 მიუგო იესუ და ჰრქუა:
ურწმუნო და გარყვნილი
თაობაო, როდემდე ვიყო

თქვენთან და გითმინოთ?
მოიყვანე შენი შვილი აქ.
42და ვითარცა მოვიდა,
ეშმაკმა დააგდო იგი და
აკოცა. ხოლო იესომ გაკიცხა
უწმინდური სული, განკურნა
ბავშვი და გადასცა იგი
მამას.
43და ყველანი გაოცებულნი
იყვნენ ღვთის ძლიერი ძალით.
მაგრამ როცა ყველას
უკვირდათ ყველაფერი, რაც
გააკეთა იესომ, უთხრა თავის
მოწაფეებს:
44და ე, ეს სიტყვები
ჩაძირულიყოთ თქვენს ყურში,
რადგან კაცის ძე გადაეცემა
ადამიანთა ხელში.
45მაგრამ მათ ვერ გაიგეს ეს
სიტყვა და დაიმალეს მათ, რომ
ვერ იცოდნენ, და ეშინოდათ,
ეკითხათ მისთვის ეს სიტყვა.
46შემდეგ გაჩნდა მსჯელობა
მათ შორის, რომელი მათგანი
უნდა იყოს უდიდესი.
47იესომ შეიცნო მათი გულის
აზრი, წაიყვანა ბავშვი და
დააყენა გვერდით.
48და უთხრა მათ: ვინც მიიღებს
ამ ბავშვს ჩემი სახელით, მე
მიმიღებს;
49და მიუგო იოანემ და ჰრქუა:
მოძღვარო, ვნახეთ ერთი,
რომელიც განდევნის
ეშმაკებს შენი სახელით; და
ჩვენ ავუკრძალეთ მას,
რადგან არ მოგვყვება
ჩვენთან.
50და უთხრა მას იესომ: ნუ
აუკრძალავ მას, რადგან ვინც
ჩვენს წინააღმდეგ არ არის,
ჩვენთვისაა.
51და იყო ასე, როცა მისი
აყვანის ჟამი დადგა, მან
მტკიცედ შეხედა
იერუსალიმში წასასვლელად.
52და გაგზავნა მოციქულები
მის წინაშე, და წავიდნენ და
შევიდნენ სამარიელთა
სოფელში, რათა მოემზადონ
მისთვის.
53და არ მიიღეს იგი, რადგან
სახე ჰქონდა იერუსალიმში
წასვლას.
54და როცა იხილეს ეს მისმა
მოწაფეებმა, იაკობმა და
იოანემ, თქვეს: უფალო, გინდა,
რომ ვუბრძანებთ ცეცხლი
ჩამოვიდეს ზეციდან და
შთანთქა ისინი, როგორც ეს
ელია?
55მაგრამ ის მიუბრუნდა,
შერისხა მათ და უთხრა: არ
იცით, როგორი სულისკვეთებით
ხართ.
56რამეთუ ძე კაცისა არ
მოვიდა ადამიანთა სულების
დასაღუპად, არამედ
გადასარჩენად. და წავიდნენ
სხვა სოფელში.
57და იყო ასე, რომ როცა ისინი
მიდიოდნენ გზაზე, ერთმა
კაცმა უთხრა მას: უფალო, მე
გამოგყვები, სადაც არ უნდა
წახვიდე.
58და უთხრა მას იესომ:
მელიებს აქვთ ნახვრეტები და
ცის ფრინველებს - ბუდეები;
ხოლო ძეს კაცისა არა აქვს
სად დადოს თავი.
59და უთხრა სხვას: გამომყევი.
მაგრამ მან თქვა: უფალო, ნება
მომეცით ჯერ წავიდე და
მამაჩემი დავმარხო.
60ჰრქუა მას იესუ: ნება
მიცვალებულთა დამარხონ
მკვდრები, შენ კი წადი და
იქადაგე ღვთის სასუფეველი.
61და კიდევ ერთმა თქვა: უფალო,
გამოგყვები; მაგრამ ნება
მომეცით ჯერ წავიდე და
დავემშვიდობო მათ, რომლებიც
ჩემს სახლში არიან.
62და ჰრქუა მას იესუ:
არავითარი, რომელმან მიიდო
ხელი გუთანსა და უკან
მოიხედოს, არავის ერგება
ღმრთის სასუფეველს.

თავი 10

1ამის შემდეგ უფალმა
დანიშნა სხვა სამოცდაათიც
და გაგზავნა ისინი ორ-ორი
მის წინაშე ყველა ქალაქში
და ადგილას, სადაც თვითონ
მოვიდოდა.
2ამიტომ უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად დიდია მოსავალი,
მუშები კი –ცოტა;
3წადით: აჰა, გამოგიგზავნით,
როგორც ბატკნებს მგლებს
შორის.
4არატაროთ არც ჩანთა, არც
ქალალდი, არც ფეხსაცმელი, და
ნუ მიესალმებით კაცს გზაში.
5და რომელ სახლშიც შეხვალთ,
ჯერ თქვით: მშვიდობა იყოს ამ
სახლში.
6და თუ მშვიდობის ძე იქნება
იქ, თქვენი მშვიდობა იქნება
მასზე; თუ არა, ის კვლავ
მოგმართავს.

7 და დარჩით იმავე სახლში,
ჭამეთ და სვით,რასაც
გასცემენ,რადგან მუშა
ღირსია თავისი გასამრჯელოს.
არ წახვიდე სახლიდან სახლში.
8 და რომელ ქალაქში შეხვალთ
და მიგიღებენ,ჭამეთის,რაც
თქვენს წინაშეა დაყენებული.
9 და განკურნეთ იქ მყოფნი
სნეულნი და უთხარით მათ:
მოგიახლოვდათ ღვთის
სასუფეველი.
10 მაგრამ რომელ ქალაქში
შეხვალთ და არ მიგიღებენ,
გამოდით ქუჩებში და თქვით:
11 თქვენი ქალაქის მტვერსაც
კი,რომელიც ჩვენზეა
შეკრული,ჩვენ ვწმენდთ
თქვენგან;
12 მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ,რომ იმ დღეს უფრო
ასატანი იქნება
სოდომისთვის,ვიდრე იმ
ქალაქისთვის.
13 ვაი შენ და,ქორაზინო!ვაი
შენ და,ბეთსაიდა!რამეთუ
ტვიროსსა და სიდონში რომ
აღესრულებინა თქვენში
ძლევამოსილი საქმეები,დიდი
ხნის წინ მოინანიეს,
ჯვალოში და ფერფლში ისხდნენ.
14 მაგრამ ტვიროსისა და
სიდონისთვის უფრო ასატანი
იქნება სასამართლოზე,ვიდრე
შენთვის.
15 და შენ,კაპერნაუმ,ზეცამდე
ამაღლებული,ჯოჯოხეთში
იქნები ჩაგდებული.
16 ვინც ისმენს თქვენ,ისმენს
მე;და ვინც თქვენ
გეზიზღებათ,მე მეზიზღება;
და ვინც მე სძულს,მეზიზღება
ჩემი მომავლინებელი.
17 და სამოცდაათი კვლავ
სიხარულით დაბრუნდნენ და
თქვეს:უფალო,ეშმაკებიც
გვემორჩილებიან შენი
სახელით.
18 და მან უთხრა მათ:მე
დავინახე სატანა,როგორც
ელვა ჩამოვარდნილი ციდან.
19 აჰა,მე გაძლევთ
ძალაუფლებას,რომ დაარტყით
გველებსა და მორიელებს და
მტრის მთელ ძალაუფლებას:და
არაფერი დაგიშავებთ.
20 მიუხედავად მისა,ნუ
გიხაროდენ,რომ სულები
გემორჩილებიან თქვენ;
არამედ იხარეთ,რამეთუ
თქვენი სახელები ზეცაშია
დაწერილი.
21 იმ საათში იესომ გაიხარა
სულით და თქვა:გმადლობ შენ,
მამაო,ცისა და მიწის უფალო,
რომ დაუმალე ეს ბრძენთა და
გონიერთაგან და გამოავლინე
ჩვილებს.რადგან ასე კარგი
ჩანდა შენს თვალწინ.
22 ყველაფერი მომეცემა მე
მამისაგან,და არავინ იცის,
ვინ არის ძე,თუ არა მამა;და
ვინ არის მამა,მაგრამ ძე და
ის,ვისაც ძე გამოუცხადებს
მას.
23 და მიუბრუნდა თავის
მოწაფეებს და თქვა:ნეტარ
არიან თვალები,რომლებიც
ხედავენ იმას,რასაც თქვენ
ხედავთ.
24 რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ ბევრ წინასწარმეტყველს
და მეფეს სურდა ენახა ის,
რასაც თქვენ ხედავთ,და არ
უნახავთ;და მოისმინოთის,
რაც გესმით და არ გსმენიათ.
25 და,აჰა,ადგა ვინმე
ადვოკატი და აცდუნა იგი და
უთხრა:მოძღვარო,რა ვქნა,რომ
დავიმკვიდრო საუკუნო
სიცოცხლე?
26 მან უთხრა მას:რა წერია
კანონში?როგორ კითხულობ?
27 მან უპასუხა:გიყვარდეს
უფალი ღმერთი შენი მთელი
გულით,მთელი სულით,მთელი
ძალით და მთელი შენი
გონებით;და შენი მოყვასი,
როგორც შენი თავი.
28 და უთხრა მას:სწორად
უპასუხე:გააკეთე ეს და
იცოცხლებ.
29 მან კი თავის გამართლება
სურდა,უთხრა იესოს:ვინ არის
ჩემი მეზობელი?
30 და მიუგო იესომ და უთხრა:
ერთი კაცი ჩავიდა
იერუსალიმიდან იერიქოში და
დაეცა ქურდებს შორის,
რომელნიც ჩამოართვეს მას
ტანსაცმელი და დაჭრეს და
წავიდნენ და ნახევრად
მკვდარი დატოვეს.
31 და შემთხვევით ჩამოვიდა
ერთი მღვდელი იმ გზით,და
დაინახა იგი,გავიდა გაღმა.
32 ასევე ლევიანი,როცა იმ
ადგილას იყო,მივიდა და
შეხედა მას და გაღმა გაიარა.
33 მაგრამ ერთი სამარიელი,
როცა მოგზაურობდა,მივიდა
იქ,სადაც იყო,და დაინახა იგი,
შეიბრალა.

34 და მივიდა მასთან, შეკრა
ჭრილობები, და ასხა ზეთი და
ღვინო, და დააყენა თავის
მხეცზე და მიიყვანა
სასტუმროში და მოუარა მას.
35 და მეორე დღეს, როცა წავიდა,
ამოიღო ორი პენსი და მისცა
მასპინძელს და უთხრა:
გაუფრთხილდი მას; და რაც
მეტს დახარჯავ, როცა ისევ
მოვალ, გადაგიხდი.
36 ამ სამიდან რომელი, გგონია,
იყო მოყვასი მისი, ვინც
ქურდებს შორის დაეცა?
37 და თქვა: ვინც წყალობა
გამოუცხადა მას. მაშინ
უთხრა მას იესომ: წადი და
შენც ასე მოიქეცი.
38 და იყო, როცა ისინი
მიდიოდნენ, შევიდა ერთ
სოფელში და ერთმა ქალმა,
სახელად მართა, მიიღო იგი
თავის სახლში.
39 და ჰყავდა და, სახელად
მარიამი, რომელიც ასევე
იჯდა იესოს ფეხებთან და
ისმენდა მის სიტყვას.
40 მართა კი ბევრი
მსახურებით იყო დატვირთული,
მივიდა მასთან და უთხრა:
უფალო, არ გაინტერესებს, რომ
ჩემმა დამ მარტო დამტოვა
სამსახურში? ამიტომ სთხოვე,
რომ დამეხმაროს.
41 მიუგო იესუ და ჰრქუა მას:
მართა, მართა, შენ
უფრთხილდები და ბევრამეზე
წუხხარ.
42 მაგრამ ერთია საჭირო: და
მარიამმა აირჩია ის კარგი
ნაწილი, რომელიც არ
წაერთმევა მას.

თავი 11

1 და იყო ასე, როცა ერთ
ადგილას ლოცულობდა, როცა
შეჩერდა, ერთმა მისმა
მოწაფემ უთხრა: უფალო,
გვასწავლე ლოცვა, როგორც
იოანე ასწავლიდა თავის
მოწაფეებს.
2 და უთხრა მათ: როცა
ლოცულობთ, თქვით: მამაო
ჩვენო, რომელი ხარ ცათა შინა,
წმიდა იყოს სახელი შენი.
მოვიდეს შენი სამეფო. იყოს
ნება შენი, როგორც ზეცაში,
ისე დედამიწაზე.
3 მოგვეცი დღითი დღე ჩვენი
ყოველდღიური პური.
4 და მოგვიტევე ჩვენი
ცოდვები; რადგან ჩვენც
ვაპატიებთ ყველას, ვინც
მოვალეა ჩვენს წინაშე. და ნუ
შეგვიყვან ჩვენ
განსაცდელში; არამედ
გვიხსენი ბოროტებისგან.
5 და უთხრა მათ: რომელს
თქვენგანს ეყოლება
მეგობარი და წავა მასთან
შუაღამისას და უთხარი:
მეგობარო, ისესხე მე სამი
პური;
6 რადგან ჩემი მეგობარი
მოვიდა ჩემთან გზაში და მე
არაფერი მაქვს მის წინაშე?
7 და ის შიგნიდან უპასუხებს
და იტყვის: ნუ შემაწუხებთ:
ახლა კარი დაკეტილია და
ჩემი შვილები ჩემთან არიან
საწოლში; მე არ შემიძლია
ავდგე და მოგცეთ.
8 მე გეუბნებით თქვენ, თუმცა
ის არ ადგება და არ მისცემს
მას, რადგან მისი მეგობარია,
მაგრამ თავისი მონდომების
გამო ადგება და მისცემს მას,
რამდენიც დასჭირდება.
9 და მე გეუბნებით თქვენ:
ითხოვეთ და მოგეცემათ;
ეძიეთ და იპოვით; დააკაკუნე
და გაიხსნება.
10 რადგან ყოველი, ვინც
ითხოვს, იღებს; და ვინც ეძებს,
პოულობს; და ვინც
დააკაკუნებს, გაეხსნება.
11 თუ ძემ რომელიმე
თქვენგანს, რომელიც მამაა,
პურს სთხოვს, მისცემს მას
ქვას? ან თუ თევზს სთხოვს,
თევზის თვის გველი მისცემს?
12 ან თუ კვერცხს სთხოვს,
მორიელს შესთავაზებს?
13 მაშ, თუ თქვენ, ბოროტებმა,
იცით კეთილი ძღვენის მიცემა
თქვენს შვილებს, რამდენად
მეტად მისცემს თქვენი
ზეციერი მამა სულიწმიდას
მათ, ვინც მისგან ითხოვს?
14 და აძევებდა ეშმაკს და
მუნჯი იყო. და იყო, როცა
ეშმაკი გამოვიდა, მუნჯმა
თქვა; და ხალხი გაოცდა.
15 მაგრამ ზოგიერთმა
მათგანმა თქვა: ის
განდევნის ეშმაკებს
ეშმაკთა მთავარი
ბელზებულის მეშვეობით.
16 სხვები კი ცდებოდნენ მას,
ცდილობდნენ მისგან ნიშანი
ზეციდან.

17მან კი,იცოდა მათი აზრები,
უთხრა მათ:ყოველი სამეფო
თავის წინააღმდეგ გაყოფილი,
გაპარტახდება;და სახლის
წინააღმდეგ გაყოფილი სახლი
იშლება.
18თუ სატანაც თავის
წინააღმდეგ გაიყო,როგორ
დარჩება მისი სამეფო?
რადგან თქვენ ამბობთ,რომ მე
ვდევნი ეშმაკებს
ბელზებულის მეშვეობით.
19და თუ მე ბელზებულით
ვდევნი ეშმაკებს,თქვენი
შვილები ვისგან განდევნიან
მათ?ამიტომ ისინი იქნებიან
თქვენი მსაჯულები.
20მაგრამ თუ მე ღვთის თითით
ვდევნი ეშმაკებს,უეჭველია,
ღვთის სასუფეველი თქვენზე
მოვიდა.
21როცა ძლიერი კაცი
შეიარაღებული ინახავს
თავის სასახლეს,მისი
საქონელი მშვიდია.
22მაგრამ როცა მასზე ძლიერი
მოვა მასზე და დაამარცხებს
მას,წაართმევს მას მთელმის
საჭურველს,რომელსაც
ენდობოდა,და ყოფს მის
ნადავლს.
23ვინც ჩემთან არ არის,ჩემს
წინააღმდეგაა,და ვინც
ჩემთან არ აგროვებს,
ფანტავს.
24როცა უწმინდური სული
გამოდის კაცისგან,ის დადის
მშრალ ადგილებში და ეძებს
დასვენებას;და ვერავინ
იპოვა,თქვა:და ვბრუნდები
ჩემს სახლში,საიდანაც
გამოვედი.
25და როცა მოვა,ნახავს
გაწმენდილს და მორთულს.
26მაშინ მიდის და წაიყვანს
სხვა შვიდ სულს,რომელიც
მასზე მეტად ბოროტია;და
შევიდნენ და დამკვიდრდნენ
იქ.
27და იყო ასე,როცა ის ამბობდა
ამას,ერთმა ჯგუფელმა ქალმა
ამოიღო ხმა და უთხრა მას:
ნეტარია საშვილოსნო,
რომელმაც გაგიჩინა,და
პაპები,რომლებიც შენ აწოვე.
28მაგრამ მან თქვა:დიახ,
ნეტარ არიან ისინი,ვინც
ისმენენ ღვთის სიტყვას და
იცავენ მას.
29და როცა ხალხი შეიკრიბა,
დაიწყო თქვა:ეს ბოროტი
მოდგმაა.და არავითარი
ნიშანი არ მიეცემა,თუ არა
ნიშანი იონა
წინასწარმეტყველისა.
30რადგან,როგორც იონა იყო
ნიშანი ნინეველებისთვის,
ასევე იქნება კაცის ძე ამ
თაობისთვის.
31სამხრეთის დედოფალი
აღდგება სამსჯავროზე ამ
თაობის კაცებთან ერთად და
დაგმობს მათ,რადგან ის
მოვიდა დედამიწის
ბოლოებიდან სოლომონის
სიბრძნის მოსასმენად;და,
აჰა,აქ არის სოლომონზე დიდი.
32ნინეველის კაცები
აღდგებიან სასამართლოში ამ
თაობასთან ერთად და
დაგმობენ მას,რადგან
მოინანიეს იონას ქადაგებით;
და,აჰა,აქ არის იონაზე დიდი.
33არავინ,როცა სანთელს
ანთებს,არ დებს მას ფარულ
ადგილას,არც ბუჩქის ქვეშ,
არამედ სასანთლეზე,რათა
შემოსულებმა იხილონ
სინათლე.
34სხეულის სინათლე არის
თვალი;ამიტომ,როცა შენი
თვალი ერთია,მთელი შენი
სხეულიც ნათელია;მაგრამ
როცა შენი თვალი ბოროტია,
შენი სხეულიც სიბნელით არის
სავსე.
35ამიტომ გაუფრთხილდი,რომ
სინათლე,რომელიც შენშია,
სიბნელე არ იყოს.
36მაშ,თუ მთელი შენი სხეული
ნათელია და ბნელი ნაწილი
არა აქვს,მთელი იქნება
ნათელი,როგორც მაშინ,როცა
სანთლის კაშკაშა ნათება
გაძლევს.
37და ვითარცა ელაპარაკა,
ევედრებოდა მას რომელიღაც
ფარისეველი,რომ ეჭამა
მასთან,და შევიდა და დაჯდა
საჭმელად.
38და ეს რომ დაინახა
ფარისეველმა,გაუკვირდა,
რომ ჯერ არ დაიბანა სადილის
წინ.
39და უთხრა მას უფალმა:ახლა
თქვენ ფარისევლებო
ასუფთავებთ სასმისსა და
თეფშს;მაგრამ შენი
შინაგანი ნაწილი სავსეა
მძვინვარებითა და
ბოროტებით.
40უგუნურნო,განა ის,ვინც
გარედან ქმნიდა,შინაგანიც
არ გააკეთა?

41 არამედ მიეცით მოწყალება,
რაც გაქვთ; და, აჰა, ყველაფერი
სუფთაა თქვენთვის.
42 მაგრამ ვაი თქვენ,
ფარისევლებო! რამეთუ იღებთ
მეათედს პიტნისა და
ღვარძლისა და ყოველგვარი
მწვანილისა და გადალახავთ
განსჯას და ღვთის სიყვარულს.
43 ვაი თქვენ, ფარისევლებო!
რამეთუ გიყვართ
სინაგოგებში ზედა
სავარძლები და ბაზრობებში
მოკითხვა.
44 ვაი თქვენ და, მწიგნობარნო
და ფარისევლებო,
თვალთმაქცნო! რადგან
საფლავები ხართ,
რომლებიც არ ჩანს, და მათზე
მოსიარულე კაცებმა არ იციან
ისინი.
45 მაშინ უპასუხა ერთმა
ადვოკატმა და უთხრა მას:
მოძღვარო, ასე ამბობ, შენც
ჩვენც გმობ.
46 და მან თქვა: ვაი თქვენც,
სამართალდამცველებო!
რადგან თქვენ ატვირთავთ
ადამიანებს მძიმე
ტვირთებით და თქვენ თვითონ
არ ეხებით ტვირთს ერთი
თითით.
47 ვაი შენდა! რამეთუ აშენებთ
წინასწარმეტყველთა
სამარხებს და თქვენმა
მამებმა დახოცეს ისინი.
48 ჭეშმარიტად თქვენ მოწმობთ,
რომ უშვებთ თქვენი მამების
საქმეებს, რადგან მათ
მოკლეს ისინი და თქვენ
აშენებთ მათ სამარხებს.
49 ამიტომაც თქვა ღვთის
სიბრძნემ: გამოვუგზავნი მათ
წინასწარმეტყველებს და
მოციქულებს და ზოგიერთ
მათგანს მოკლავენ და დევნის.
50 რათა ამ თაობას მოეთხოვოს
ყველა წინასწარმეტყველის
სისხლი, რომელიც დაიღვარა
სამყაროს დაარსებიდან;
51 აბელის სისხლიდან
ზაქარიას სისხლამდე,
რომელიც განადგურდა
სამსხვერპლოსა და ტაძარს
შორის: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, ეს
მოეთხოვება ამ თაობას.
52 ვაი თქვენ,
სამართალდამცველებო!
რადგან თქვენ წაართვით
ცოდნის გასაღები: თქვენ არ
შეხვედით თქვენს თავში და
შესულებმა ხელი შეუშალეთ.
53 და როგორც ეუბნებოდა მათ
ეს, მწიგნობრებმა და
ფარისევლებმა დაუწყეს
სასტიკი მოწოდება და აღძრას
იგი, რომ ეთქვა ბევრი რამ.
54 და დებდნენ მას და
ცდილობდნენ პირიდან რაიმეს
გამოჭერას, რათა
ბრალდებოდნენ.

თავი 12

1 ამასობაში, როცა უამრავი
ხალხი შეიკრიბა, ისე, რომ
ისინი ერთმანეთზე იარეს,
მან დაიწყო თავის მოწაფეებს
უპირველეს ყოვლისა უთხრა:
უფრთხილდით ფარისეველთა
საფუარს, რომელიც
ფარისევლობაა.
2 რადგან არაფერია დაფარული,
რაც არ გამოცხადდება; არც
დაიმალა, ეს არ იქნება
ცნობილი.
3 ამიტომ, რაც თქვენ თქვით
სიბნელეში, ისმის სინათლეში;
და ის, რაც ყურში თქვით
კარადებში, გამოცხადდება
სახლების თავზე.
4 და მე გეუბნებით თქვენ,
ჩემო მეგობრებო: ნუ
გეშინიათ მათი, ვინც სხეულს
კლავს და ამის შემდეგ მეტი
არაფერი აქვთ.
5 მაგრამ მე გაგაფრთხილებთ,
ვისი გეშინიათ: გეშინოდეთ
მისი, რომელსაც მოკვლის
შემდეგ აქვს ჯოჯოხეთში
ჩაგდების ძალა; დიახ,
გეუბნებით თქვენ: გეშინოდეთ
მისი.
6 განა ხუთი ბეღურა ორ ფართად
არ იყიდება და არც ერთი
მათგანი არ არის
დავიწყებული ღვთის წინაშე?
7 მაგრამ შენი თავის თმაც კი
დათვლილია. მაშ, ნუ გეშინიათ:
ბევრ ბეღურაზე ძვირფასი
ხართ.
8 ასევე გეუბნებით თქვენ:
ვინც აღიარებს მე ადამიანთა
წინაშე, მას ძე კაცისაც
აღიარებს ღვთის ანგელოზთა
წინაშე.
9 ხოლო ვინც უარმყოფს მე
ადამიანთა წინაშე,
უარყოფილი იქნება ღვთის
ანგელოზების წინაშე.
10 და ვინც იტყვის სიტყვას
კაცის ძის წინააღმდეგ,

მიეტევება მას, ხოლო ვინც
გმობს სული წმიდის
წინააღმდეგ, არ მიეტევება.
11 და როცა მიგიყვანენ
სინაგოგებში, მსაჯულებთან
და ჩინოვნიკებთან, არ
იფიქროთ, როგორ ან რა
უპასუხოთ, ან რას იტყვით.
12 რადგან სული წმიდა
გასწავლით იმავე საათში,
რაც უნდა თქვათ.
13 და ერთმა კრებულმა უთხრა
მას: მოძღვარო, ელაპარაკე
ჩემს ძმას, რომ გამიყოს
მემკვიდრეობა.
14 და უთხრა მას: კაცო, ვინ
დამაყენა შენზე
მოსამართლედ ან გამყოფად?
15 და მან უთხრა მათ:
გაუფრთხილდით და
უფრთხილდით სიხარბეს,
რადგან ადამიანის სიცოცხლე
არ არის დამოკიდებული იმ
ნივთების სიმრავლეში, რაც
მას აქვს.
16 და უთხრა მათ იგავი და
უთხრა: ერთი მდიდარი კაცის
მიწამ უხვად გამოიღო.
17 და იფიქრა თავის თავში და
თქვა: რა ვქნა, რადგან ადგილი
არ მაქვს, სად მივცე ჩემი
ნაყოფი?
18 და თქვა: ასე მოვიქცევი:
დავანგრევ ჩემს ბეღლებს და
ავაშენებ დიდებს; და იქ
მივცემ მთელ ჩემს ნაყოფს და
ჩემს საქონელს.
19 და ვიტყვი ჩემს სულს: სულო,
ბევრი საქონელი გაქვს
დაგროვილი მრავალი წლის
განმავლობაში; დამშვიდდი,
ჭამე, დალიე და იმხიარულე.
20 მაგრამ ღმერთმა უთხრა მას:
სულელო, ამ ღამით შენს სულს
მოგთხოვენ;
21 ასეა ის, ვინც თავისთვის
აგროვებს საგანძურს და არ
არის მდიდარი ღმერთის
წინაშე.
22 და უთხრა თავის მოწაფეებს:
ამიტომ გეუბნებით თქვენ: ნუ
იფიქრებთ თქვენს
სიცოცხლეზე, რას ჭამთ; არც
სხეულისთვის, რას ჩაიცვამთ.
23 სიცოცხლე ხორცზე მეტია და
სხეული სამოსზე მეტია.
24 შეხედეთ ყორნებს: ისინი
არც თესავს და არც მკიან;
რომლებსაც არც საწყობი აქვთ
და არც ბეღელი; და ღმერთი
აჭმევს მათ: რამდენად სჯობთ
ფრინველებზე?
25 და რომელ თქვენგანს
შეუძლია ფიქრით დაუმატოს
თავის სიმაღლეს ერთი წყრთა?
26 თუ თქვენ არ შეგიძლიათ
გააკეთოთ ის, რაც ყველაზე
მცირეა, რატომ ფიქრობთ
დანარჩენზე?
27 დააკვირდით შროშანებს,
როგორ იზრდებიან: არ
შრომობენ, არ ტრიალებენ; და
მაინც გეუბნებით თქვენ, რომ
სოლომონი მთელი თავისი
დიდებით არ იყო შემოსილი,
როგორც ერთი მათგანი.
28 მაშ, თუ ღმერთმა ისე
შეიმოსა ბალახი, რომელიც
დღეს არის მინდორში და ხვალ
ღუმელში ყრიან; კიდევ
რამდენს შეგამოსავთ თქვენ,
მცირემორწმუნეო?
29 და ნუ ეძებთ, რა ჭამოთ ან რა
დალიოთ, და ნუ იქნებით
საეჭვო.
30 ყოველივე ამას ეძებენ
ქვეყნიერების ხალხები, და
თქვენმა მამამ იცის, რომ
თქვენ გჭირდებათ ეს.
31 არამედ ეძიეთ ღვთის
სასუფეველი; და ეს
ყველაფერი დაგემატებათ.
32 ნუ გეშინია, პატარა
სამწყსო; რამეთუ მამა შენს
სიამოვნებს მოგცეთ
სასუფეველი.
33 გაყიდეთ, რაც გაქვთ და
მიეცით მოწყალება;
მოამზადეთ ჩანთები,
რომლებიც არ არის ძველი,
განძი ცაში, რომელიც არ
იშლება, სადაც არც ქურდი
უახლოვდება და არც ჩრჩილი
აფუჭებს.
34 რადგან სადაც არის შენი
განძი, იქ იქნება შენი გულიც.
35 წელზე შემოიჭედეთ და
ნათურები ანთებული;
36 და თქვენ ჰგავხართ
ადამიანებს, რომლებიც ელიან
თავიანთ ბატონს, როდის
დაბრუნდება ის ქორწილიდან;
რომ როცა მოვა და
დააკაკუნებს, მაშინვე
გაუხსნან.
37 ნეტარი არიან ის მსახურები,
რომლებსაც უფალი, როცა მოვა,
იპოვის ფხიზლად: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, რომ
შემოიხვევს სარტყელში და
დააჯდება მათ და გამოვა და
მოემსახურება მათ.
38 და თუ ის მოვა მეორე
გუშაგში, ან მოვა მესამე

გუშაგში და იპოვის მათ ასე,
ნეტარ არიან ის მსახურები.
39და ეს იცოდე, რომ სახლის
პატრონს რომ სცოდნოდა,
რომელ საათზე მოვიდოდა
ქურდი, იფხიზლდებოდა და არ
დაუშვებდა მისი სახლის
გარღვევას.
40თქვენც მზად იყავით,
რადგან ძე კაცისა მოვა იმ
დროს, როცა არ ფიქრობთ.
41ჰრქუა მას პეტრემ: უფალო,
შენ ეს იგავი გვეუბნები
ჩვენთვის, ან თუნდაც ყველას?
42და თქვა უფალმა: მაშ, ვინ
არის ის ერთგული და ბრძენი
მმართველი, რომელსაც მისი
ბატონი დააყენებს თავის
სახლზე მმართველად, რათა
დროულად მისცეს მათ ხორცი?
43ნეტარია ის მონა, რომელსაც
მისი ბატონი, როცა მოვა, ასე
მოქმედს იპოვის.
44ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, რომ ის დააყენებს მას
მმართველად ყველაფერზე, რაც
აქვს.
45მაგრამ თუ ის მსახური
იტყვის გულში: ჩემი ბატონი
აყოვნებს მის მოსვლას; და
დაიწყებს მსახურთა და
ქალწულთა ცემას, ჭამას,
დალევას და დათვრას;
46მოვა იმ მსახურის უფალი იმ
დღეს, როცა არ ელოდება მას, და
იმ საათში, როცა არ იცის, და
გაწყვეტს მას და დაუნიშნავს
თავის წილს ურწმუნოებთან.
47და ის მსახური, რომელმაც
იცოდა თავისი ბატონის ნება
და არ მოემზადა და არ მოიქცა
მისი ნებისამებრ, ბევრი
ცემით დაეცემა.
48მაგრამ ის, ვინც არ იცოდა და
ჩაიდინა რამ, რაც ღირსი ჭრის,
ცოტათი ცემით დაეცემა.
რადგან ვისაც ბევრი მიეცემა,
მისგან ბევრი მოეთხოვება;
49მე მოვედი დედამიწაზე
ცეცხლის გასაგზავნად; და რა
ვიქნები, თუ უკვე ანთებულია?
50მაგრამ მე მაქვს ნათლობა,
რომლითაც უნდა მოვინათლო;
და როგორ ვიძაბები, სანამ ეს
არ მოხდება!
51ფიქრობთ, რომ მე მოვედი
დედამიწაზე მშვიდობის
მოსატანად? გეუბნებით, არა;
არამედ დაყოფა:
52რადგან ამიერიდან ერთ
სახლში ხუთი იქნება
გაყოფილი, სამი ორს და ორი
სამს.
53მამა შვილზე გაიყოფა და ძე
მამის წინააღმდეგ; დედა
ქალიშვილის წინააღმდეგ და
ქალიშვილი დედის
წინააღმდეგ; დედამთილი
თავისი რძლის წინააღმდეგ,
ხოლო რძალი დედამთილის
წინააღმდეგ.
54მან ასევე უთხრა ხალხს:
როცა იხილავთ ღრუბელს,
რომელიც დასავლეთიდან
ამოდის, მაშინვე ამბობთ:
წვიმა მოდის; და ასეც არის.
55და როცა იხილავთ
სამხრეთის ქარს, რომ
უბერავს, ამბობთ: სიცხე
იქნება; და ხდება.
56თვალთმაქცებო, თქვენ
შეგიძლიათ განსხვავოთ
ცისა და მიწის სახე; მაგრამ
როგორ არის, რომ ამ დროს ვერ
ხვდებით?
57დიახ, და რატომ არ განსაჯეთ
თქვენგან, რა არის სწორი?
58როცა შენს
მოწინააღმდეგესთან ერთად
წახვალ მაგისტრატთან,
რადგან გზაზე ხარ,
მონდომება გამოიჩინე, რომ
განთავისუფლდე მისგან; რომ
მოსამართლესთან არ
მიგიყვანოს, მოსამართლემ
ოფიცერს არ გადაგცეს და
ოფიცერმა ციხეში არ
ჩაგაგდოს.
59გეუბნები, არ წახვალ
იქამდე, სანამ არ გადაიხდი
ბოლო ტკიპს.

თავი 13

1იმ დროს იყვნენ ზოგიერთები,
რომლებმაც უთხრეს მას
გალილეელთა შესახებ,
რომელთა სისხლი პილატემ
შეურია მათ
მსხვერპლშეწირვას.
2და მიუგო იესომ და უთხრა
მათ: გგონიათ, რომ ეს
გალილეელები ყველა
გალილეველზე მეტად
ცოდვილნი იყვნენ, რადგან
ასეთი რამ განიცადეს?
3გეუბნებით: არა, მაგრამ თუ
არ მოინანიებთ, ყველანი
ასევე დაიღუპებით.
4ან ის თვრამეტი, რომლებზეც
სილოამში კოშკი დაეცა და
დახოცეს, გგონიათ, რომ ისინი
იერუსალიმში მცხოვრებ

ყველა ადამიანზე მეტად
ცოდვილნი იყვნენ?
5გეუბნებით: არა, მაგრამ, თუ
არ მოინანიებთ, ყველა ასევე
დაიღუპებით.
6მან ეს იგავიც თქვა; ერთ
კაცს ლეღვის ხე ჰქონდა
დარგული თავის ვენახში; და
მოვიდა და ეძებნა ნაყოფი
მასზე და ვერა ჰპოვა.
7მაშინ უთხრა მან თავისი
ვენახის შემმცველს: აჰა,ეს
სამი წელია მოვდივარამ
ლეღვის ნაყოფის მოსაძებნად
და ვერ ვპოულობ; რატომ
იტვირთება იგი მიწაზე?
8მან კი მიუგო და უთხრა მას:
უფალო, თავი დაანებე ამას
წელსაც, სანამ არ ამოთხარე
და გამოვიყარო.
9და თუ ნაყოფს გამოიღებს,
კარგია, და თუ არა, მაშინ
მოჭრით მას.
10და ასწავლიდა ერთ
სინაგოგაში შაბათს.
11და, აჰა, იყო ქალი, რომელსაც
თვრამეტი წლის
განმავლობაში ჰქონდა
უძლურების სული და ერთად
იყო დახრილი და ვერანაირად
ვერ ამაღლდა.
12და ვითარცა იხილა იგი იესუ,
მოუწოდა მას და ჰრქუა მას:
დედაკაცო, განთავისუფლებულ
ხარ უძლურებისგან.
13და დაადო ხელები მასზე და
მყისვე გასწორდა და
ადიდებდა ღმერთს.
14. უპასუხა სინაგოგის
წინამძღოლმა აღშფოთებით,
რადგან იესომ განკურნა
შაბათს, და უთხრა ხალხს:
ექვსი დღეა, როცა
ადამიანებმა უნდა იმუშაონ;
შაბათის დღე.
15მაშინ უფალმა მიუგო მას და
უთხრა: თვალთმაქცო, განა
ყოველი თქვენგანი შაბათს არ
იხსნის თავის ხარს ან ვირს
სადგომიდან და არ მიჰყავს
სარწყავად?
16და ეს ქალი, რომელიც არის
აბრაამის ასული, რომელიც
სატანამ შებოჭა, აჰა, ამ
თვრამეტი წლის
განმავლობაში, არ უნდა
განთავისუფლდეს ამ
კავშირისგან შაბათს?
17და როცა ეს თქვა, შერცხვნენ
ყველა მისი მოწინააღმდეგე
და მთელი ხალხი გაიხარა მის
მიერ გაკეთებული ყველა
დიდებით.
18მაშინ თქვა: რას ჰგავს
ღვთის სასუფეველი? და რით
დავამსგავსო?
19ეს ჰგავს მდოგვის
მარცვალს, რომელიც აიღო
ადამიანმა და ჩაყარა თავის
ბაღში; და გაიზარდა და
გააჩინა დიდი ხე; და ცის
ფრინველები დაბინავდნენ
მის ტოტებში.
20და კვლავ თქვა: რას
ვამსგავსო ღვთის
სასუფეველი?
21საფუარს ჰგავს, რომელიც
ქალმა აიღო და სამ ღვეზელ
ფქვილში დამალა, სანამ
მთელი არ გაფუვდებოდა.
22და დადიოდა ქალაქებსა და
სოფლებში, ასწავლიდა და
მიდიოდა იერუსალიმისკენ.
23მაშინ ერთმა უთხრა მას:
უფალო, ცოტანი არიან
გადარჩენილები? და უთხრა
მათ:
24ეცადეთ შეხვიდეთ სრუტე
კარიბჭით, რადგან ბევრი,
გეუბნებით თქვენ, შეეცდება
შესვლას და ვერ შეძლებს.
25როცა ერთხელსახლის
პატრონი ადგება და მიკეტავს
კარს, და დაიწყებთ გარეთ
დგომას და კარზე კაკუნს და
იტყვით: უფალო, უფალო,
გაგვიხსენი; და ის
გიპასუხებს და გეტყვის: არ
გიცნობ, საიდან ხარ.
26მაშინ დაიწყებ იმის თქმას:
ჩვენ ვჭამეთ და ვსვამდით
შენს წინაშე და შენ
ასწავლიდი ჩვენს ქუჩებში.
27მაგრამ ის იტყვის:
გეუბნებით თქვენ, არ
გიცნობთ, საიდან ხართ; წადით
ჩემგან, ყველანი ურჯულოების
მოქმედნო.
28იქნება ტირილი და კბილთა
ღრჭენა, როცა იხილავთ
აბრაამს, ისაკს, იაკობს და
ყველა წინასწარმეტყველს
ღვთის სასუფეველში და თქვენ
თვითონ გამოძევებულნი.
29და მოვლენ ისინი
აღმოსავლეთიდან,
დასავლეთიდან,
ჩრდილოეთიდან და
სამხრეთიდან და დასხდებიან
ღვთის სასუფეველში.
30და, აჰა, არიან
უკანასკნელნი, რომლებიც
იქნებიან პირველი, და არიან

პირველები, რომლებიც
იქნებიან უკანასკნელნი.
31 იმავე დღეს მოვიდნენ
ზოგიერთი ფარისეველი და
უთხრეს მას: გამოდი და წადი
აქედან, რამეთუ ჰეროდე
მოგკლავს.
32 და უთხრა მათ: წადით და
უთხარით იმ მელას: აჰა, მე
ვდევნი ეშმაკებს და ვკურნავ
დღეს და ხვალ, და მესამე დღეს
ვიქნები სრულყოფილება.
33 მიუხედავად მისა, მე უნდა
ვიარო დღეს, ხვალ და
მომდევნო დღეს, რადგან არ
შეიძლება
წინასწარმეტყველი
დაიღუპოს იერუსალიმიდან.
34 იერუსალიმე, იერუსალიმე,
რომელიც კლავ
წინასწარმეტყველებს და
ჩაქოლავ შენთან
მოგზავნილებს; რამდენჯერ
ვისურვებდი შენი შვილების
შეკრებას, როგორც ქათამი
აგროვებს თავის შვილებს
ფრთების ქვეშ, მაგრამ თქვენ
არ ისურვებდით!
35 აჰა, შენი სახლი შენთვის
მიტოვებული დაგრჩა: და
ჭეშმარიტად გეუბნები, ვერ
მინახავ, სანამ არ დადგება
დრო, როცა იტყვი:
კურთხეულია მომავალი უფლის
სახელით.

თავი 14

1 და იყო ასე, როცა შევიდა ერთ-
ერთი მთავარი ფარისევლის
სახლში პურის საჭმელა დ
შაბათს, და უყურეს მას.
2 და, აჰა, იყო მის წინაშე
ვიღაც კაცი, რომელსაც
ჰქონდა წველი.
3 მიუგო იესომ იურისტებს და
ფარისევლებს და უთხრა:
ნებადართულია თუ არა
განკურნება შაბათს?
4 და გაჩუმდნენ. და წაიყვანა
იგი და განკურნა იგი და
გაუშვა;
5 მიუგო მათ და უთხრა: რომელ
თქვენგანს უნდა ჩავარდეს
ვირი ან ხარი ორმოში და
მაშინვე არ გამოიყვანს მას
შაბათს?
6 და მათ ვერ უპასუხეს მას
ამ საკითხებზე.
7 და მოუტანა იგავი
დაბარებულებს, როცა აღნიშნა,
როგორ არჩევდნენ მთავარ
ოთახებს; ეუბნებოდა მათ,
8 როცა ვინმე ქორწილში
დაგიბარებენ, არ დაჯდე
მაღალ ოთახში; რომ შენზე
უფრო პატიოსანი კაცი არ
იყოს მოწოდებული მისგან;
9 და ის, ვინც გეუბნებოდა შენ
და მას, მოდის და გეტყვის:
მიეცი ამ კაცს ადგილი; და
სირცხვილით იწყებ ყველაზე
დაბალი ოთახის აღებას.
10 მაგრამ როცა დაგიბარებენ,
წადი და დაჯექი ქვედა
ოთახში; რომ როცა მოვა ის,
ვინც გეუბნება, გეტყვის:
მეგობარო, მაღლა ადი, მაშინ
თაყვანი სცემ შენთან ერთა დ
მსხდომთ.
11 რადგან ვინც ამაღლებს
თავს, დამცირდება; და ვინც
თავს დაიმდაბლებს,
ამაღლდება.
12 მაშინ უთხრა მასაც, ვინც
მას აკურთხა: როცა სადილს ან
ვახშამს ამზადებ, ნუ
დაუძახი შენს მეგობრებს,
არც შენს ძმებს, არც შენს
ნათესავებს და არც შენს
მდიდარ მეზობლებს; რომ არ
მოგთხოვონ და საზღაური
მოგცეს.
13 მაგრამ როცა დღესასწაულს
მოაწყობ, დაუძახე ღარიბებს,
დასახიჩრებს, კოჭლებს,
ბრმას.
14 და კურთხეული იქნები;
რამეთუ ვერ მოგაგებენ შენ,
რამეთუ მართალთა
აღდგომისას მიიღებ
საზღაურს.
15 და როცა ერთმა მათგანმა,
ვინც მასთან ერთად იჯდა,
ესმოდა, უთხრა მას: ნეტარია
ის, ვინც ჭამს პურს ღვთის
სასუფეველში.
16 მაშინ უთხრა მას: ერთმა
კაცმა დიდი ვახშამი გამართა
და ბევრს უბრძანა.
17 და გაგზავნა თავისი
მსახური ვახშმის დროს, რათა
ეთქვა დაბარებულებს: მოდი;
რადგან ყველაფერი მზადარის.
18 და ყველამ ერთი თანხმობით
დაიწყეს გამართლება.
პირველმა უთხრა მას: მე
ვიყიდე მიწა და უნდა წავიდე
და ვნახო.
19 და მეორემ თქვა: მე ვიყიდე
ხუთი უღელი ხარი და
მივდივარ მათ
შესამოწმებლა დ;

20და მეორემ თქვა:ცოლი
შევიყვანე და ამიტომ ვერ
მოვალ.
21მივიდა ის მსახური და
აუწყა ეს ყველა ფერი თავის
ბატონს.მაშინ სახლის
პატრონმა განრისხებულმა
უთხრა თავის მსახურს:
სასწრაფოდ გამოდი ქალაქის
ქუჩებსა და ბილიკებში და
შემოიყვანე აქ ღარიბები,
დასახიჩრებულები,სნეულები
და ბრმები.
22და თქვა მსახურმა:უფალო,
როგორც უბრძანე,ისე
შესრულდა,და მაინც არის
ადგილი.
23და უთხრა უფალმა მსახურს:
გამოდი გზებზე და ღობეებზე
და აიძულე შევიდნენ,რათა
ჩემი სახლი აივსოს.
24რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ არც ერთი იმ კაცთაგანი,
ვინც იყო დაპატიჟებული,არ
გასინჯავს ჩემს ვახშამს.
25და მიდიოდა მასთან დიდი
ხალხი;და ის შებრუნდა და
უთხრა მათ:
26თუ ვინმე მოდის ჩემთან და
არ სძულს თავისი მამა,დედა,
ცოლი,შვილები,ძმები და დები,
დიახ და საკუთარი სიცოცხლეც,
ის ვერ იქნება ჩემი მოწაფე.
27და ვინც არ ატარებს თავის
ჯვარს და არ გამომყვება,ვერ
იქნება ჩემი მოწაფე.
28რადგან რომელი თქვენგანი
აპირებს კოშკის აშენებას,
ჯერ არ ზის და არ ითვლის
საფასურს,აქვს თუ რა
საკმარისი მის
დასასრულებლად?
29რათა მას შემდეგ,რაც მან
საფუძველი ჩაუყარა და ვერ
შეძლოს მისი დასრულება,
ყველა,ვინც მას ხედავს,არ
დაიწყოს მისი დაცინვა,
30თქვა:ამ კაცმა დაიწყო
მშენებლობა და ვერ დაასრულა.
31ან რომელი მეფე,რომელიც
აპირებს სხვა მეფეს ომს,ჯერ
არ დაჯდება და არ
ელაპარაკება,შეძლებს თუ
არა ათი ათასით შეხვდეს მას,
ვინც მის წინააღმდეგ მოდის
ოცი ათასით?
32ან და,სანამ მეორე ჯერ
კიდევ შორს არის,ის
აგზავნის ელჩს და სურს
მშვიდობის პირობები.
33ასევე,ვინც თქვენგანი
იქნება,ვინც არ მიატოვებს
ყველა ფერს,რაც აქვს,ვერ
იქნება ჩემი მოწაფე.
34მარილი კარგია,მაგრამ თუ
მარილს სურნელი და კარგა,
რითი უნდა იყოს სანელებელი?
35ის არც მიწისთვისაა
ვარგისი და არც
ნაგლეჯისთვის;მაგრამ
კაცებმა გააძევეს იგი.
ვისაც ყურები აქვს
მოსასმენად,მოისმინოს.

თავი 15

1მაშინ მიუახლოვდნენ მას
ყველა მებაჟე და ცოდვილი
მის მოსასმენად.
2ფარისევლები და
მწიგნობარნი დრტვინავდნენ
და ამბობდნენ:ეს ცოდვილებს
იღებს და მათთან ერთად ჭამს.
3და უთხრა მათეს იგავი და
უთხრა:
4რომელი თქვენგანი,
რომელსაც ჰყავს ასი ცხვარი,
თუ დაკარგავს მათგან ერთს,
არ დატოვებს
ოთხმოცდაცხრამეტს
უდაბნოში და არ მიჰყვება
დაკარგულის,სანამ არ
იპოვის?
5და როცა იპოვა,მხრებზე
დადებს გახარებულს.
6და როცა ის სახლში მოდის,
მოუწოდებს თავის
მეგობრებსა და მეზობლებს და
უთხრა მათ:იხარეთ ჩემთან
ერთად;რადგან ვიპოვე ჩემი
დაკარგული ცხვარი.
7მე გეუბნებით თქვენ,რომ
ასევე სიხარული იქნება
ზეცაში ერთი ცოდვილის გამო,
რომელიც მოინანიებს,უფრო
მეტი,ვიდრე
ოთხმოცდაცხრამეტი მართალი,
რომელთაც არ სჭირდებათ
მონანიება.
8ან რომელი ქალი,რომელსაც
აქვს ათი ვერცხლი,თუ ერთი
ცალი დაკარგა,არ ანთებს
სანთელს,არ წმენდს სახლს და
გულმოდგინედ არ ეძებს,
სანამ იპოვის?
9და როცა იპოვა,უხმობს
თავის მეგობრებს და
მეზობლებს და ეუბნება:
იხარეთ ჩემთან ერთად;
რადგან ვიპოვე ის ნაჭერი,
რომელიც დავკარგე.
10ანალოგიურად,მე
გეუბნებით თქვენ,არის
სიხარული ღმერთის

ანგელოზების თანდასწრებით
ერთი ცოდვილის გამო,
რომელიც ინანიებს.
11 და თქვა:ერთ კაცს ჰყავდა
ორი ვაჟი:
12 და მათგან უმცროსმა უთხრა
მამას:მამაო,მომეცი
საქონლის ნაწილი,რომელიც
დამეკარგება.და დაჰყო მათ
თავისი ცხონება.
13 და არც ისე ბევრი დღის
შემდეგ,რაც უმცროსმა ვაჟმა
შეკრიბა ყველა და
გაემგზავრა შორეულ
ქვეყანაში და იქ გააფუჭა
თავისი ქონება მღელვარე
ცხოვრებით.
14 და როდესაც მან გაატარა
ყველაფერი,გაჩნდა ძლიერი
შიმშილი იმ ქვეყანაში;და
მან დაიწყო გაჭირვება.
15 წავიდა და შეუერთდა იმ
ქვეყნის მოქალაქეს;და
გაგზავნა იგი თავის
მინდვრებში ღორების
გამოსაკვებად.
16 და მას სურდა,რომ აევსო
მუცელი ღორებით,რომლებსაც
ჭამდნენ და არავინ მისცა
მას.
17 და როცა მოვიდა თავში,თქვა:
მამაჩემის რამდენ
დაქირავებულს აქვს პური
საკმარისი და შესანახი,მე
კი შიმშილით დავიღუპები!
18 ავდგები,წავალ
მამაჩემთან და ვეტყვი:
მამაო,შევცოდე ზეცას და
შენს წინაშე,
19 და აღარ ვარ ღირსი,
ვიწოდებოდე შენს ძედ:
გამხადე შენს დაქირავებულ
მსახურად.
20 და ადგა და მივიდა
მამასთან.მაგრამ როდესაც
ის ჯერ კიდევ შორს იყო,
დაინახა იგი მამამისმა და
შეიბრალა,გაიქცა,დაეცა
კისერზე და აკოცა.
21 და ჰრქუა მას ძემან:მამაო,
ვცოდე ცასა და შენს წინაშე
და ღირსი აღარ ვარ
ვიწოდებოდე შენი ძე.
22 მამამ უთხრა თავის
მსახურებს:გამოიტანეთ
საუკეთესო სამოსელი და
ჩაიცვით;და ხელზე ბეჭედი და
ფეხზე ფეხსაცმელი:
23 და მოიყვანეთ აქ მსუქანი
ხბო და დაკალით;და ვჭამოთ და
ვიმხიარულოთ:
24 რადგან ეს ჩემი შვილი
მკვდარი იყო და კვლავ
ცოცხალია;დაიკარგა და
იპოვეს.და მათ დაიწყეს
მხიარულება.
25 ახლა მისი უფროსი ვაჟი იყო
მინდორში და როცა მივიდა და
მიუახლოვდა სახლს,ისმოდა
მუსიკა და ცეკვა.
26 და დაუძახა ერთმსახურს და
ჰკითხა,რას ნიშნავდა ეს.
27 და უთხრა მას:მოვიდა შენი
ძმა;და მამაშენმა მოკლა
მსუქანი ხბო,რადგან
ჯანმრთელად მიიღო იგი.
28 და განრისხდა და არ სურდა
შესვლა,ამიტომ გამოვიდა
მამამისი და ევედრებოდა მას.
29 მან მიუგო მამას და უთხრა:
აჰა,ამდენი წელია მე
გემსახურები და არასდროს
ვარღვევ შენს მცნებას,
მაგრამ შენ არასოდეს მომეცი
შვილი,რომ გავმხიარულდე
ჩემს მეგობრებთან.
30 მაგრამ როგორც კი მოვიდა
ეს შენი ვაჟი,რომელმაც
შეჭამა შენი ცხოვრება
მეძავებთან,შენ მოკალი
მისთვის მსუქანი ხბო.
31 და უთხრა მას:შვილო,მუდამ
ჩემთან ხარ და რაც მაქვს,
შენია.
32 გვქონდა სიამოვნება და
სიხარული,რადგან ეს შენი
ძმა მოკვდა და გაცოცხლდა;და
დაიკარგა და იპოვეს.

თავი 16

1 და უთხრა თავის მოწაფეებს:
იყო ერთი მდიდარი კაცი,
რომელსაც ჰყავდა მმართველი;
და იგივე დააბრალეს მას,რომ
მან გააფუჭა თავისი
საქონელი.
2 და დაუძახა მას და უთხრა:
როგორ მესმის ეს შენგან?
მიეცი ანგარიში შენი
მეურვეობის შესახებ;რადგან
შეიძლება აღარ იყო
მმართველი.
3 მაშინ მეურვემ თავის თავში
თქვა:რა ვქნა?რამეთუ
უფლისწული ჩემგან წართმევს
მეურვეობას:მე არ შემიძლია
ამოთხრა;ვეხვეწო მრცხვენია.
4 გადაწყვეტილი მაქვს,რა
ვქნა,რომ,როცა
მმართველობიდან
გამიშვებენ,მიმიღონ
თავიანთ სახლებში.

5 და უძახა თავისი ბატონის
ყოველი მოვალე და უთხრა
პირველს: რამდენი გმართებს
ჩემს ბატონს?
6 და თქვა: ასი საზომი ზეთი. და
უთხრა მას: აიღე შენი
ანგარიში, დაჯექი სასწრაფოდ
და დაწერე ორმოცდაათი.
7 მაშინ უთხრა სხვას: და
რამდენი გმართებს? მან თქვა:
ასი საზომი ხორბალი. და
უთხრა მას: აიღე შენი
კუპიურა და დაწერე ოთხმოცი.
8 და უფალმა შეაქო უსამართლო
მმართველი, რადგან ბრძნულად
მოიქცა, რადგან ამქვეყნიური
შვილები თავიანთ თაობაში
უფრო გონიერები არიან,
ვიდრე სინათლის შვილები.
9 და მე გეუბნებით თქვენ:
და უმეგობრდით მამონს
უსამართლობის; რომ, როცა
მარცხდებით, მიგიღონ
მარადიულ საცხოვრებლებში.
10 უმცირესში ერთგული,
ბევრშიც ერთგულია;
11 ამიტომ, თუ თქვენ არ იყავით
ერთგული უსამართლო მამონში,
ვინ დაგაჯერებს თქვენს
ნამდვილს იმდიდრეს?
12 და თუ არ იყავით ერთგული
იმაში, რაც სხვისია, ვინ
მოგცემთ იმას, რაც თქვენია?
13 ვერც ერთი მსახური ვერ
ემსახურება ორ ბატონს: ან
ერთს სძულს და მეორეს
შეიყვარებს; თორემ ერთს
მოეკიდება და მეორეს
შეურაცხყოფს. თქვენ არ
შეგიძლიათ ემსახუროთ
ღმერთს და მამონს.
14 და ფარისევლებმაც,
რომელნიც ანგარები იყვნენ,
ესმოდნენ ყოველივე ეს და
დასცინოდნენ მას.
15 და უთხრა მათ: თქვენ ხართ
ისინი, ვინც თავს იმართლებთ
ადამიანთა წინაშე; მაგრამ
ღმერთმა იცის თქვენი გულები,
რადგან ადამიანთა შორის
დიდად პატივცემული
სისაძაგლეა ღვთის წინაშე.
16 რჯული და
წინასწარმეტყველები
იყვნენ იოანემდე: მას
შემდეგ იქადაგება ღვთის
სასუფეველი და ყოველი
ადამიანი იჭრება მასში.
17 და უფრო ადვილია ცისა და
მიწის გავლა, ვიდრე რჯულის
ერთი პუნქტის ჩავარდნა.
18 ვინც გაათავისუფლებს
თავის ცოლს და სხვას
შეირთავს, მრუშობს;
19 იყო ერთი მდიდარი კაცი,
იასამნისფერი და ძვირფასი
თეთრეული შემოსილი და
ყოველდღე მდიდრულად
საზრდოობდა.
20 და იყო ერთი მათხოვარი,
სახელად ლაზარე, რომელიც
მის კარიბჭესთან იყო
და წყლულებით სავსე.
21 და სურდათ იკვებებოდნენ
მდიდრის სუფრიდან
ჩამოვარდნილი ნამცხვრებით:
უფრო მეტიც მოვიდნენ
ძაღლები და აკოცეს წყლულები.
22 და იყო ასე, რომ მათხოვარი
მოკვდა და ანგელოზებმა
წაიყვანეს აბრაამის წიაღში:
მოკვდა მდიდარი კაციც და
დაკრძალეს;
23 და ჯოჯოხეთში ასწია
თვალები, ტანჯვაში მყოფი, და
შორიდან დაინახა აბრაამი და
ლაზარე მის წიაღში.
24 მან შესძახა და თქვა: მამაო
აბრაამ, შემიწყალე მე და
გამოგზავნე ლაზარე, რათა
თითის წვერი წყალში
ჩავარდეს და ენა გამიგრილოს;
რამეთუ ვიტანჯები ამ
ცეცხლში.
25 მაგრამ აბრაამმა თქვა:
შვილო, გაიხსენე, რომ შენ
სიცოცხლეში მიიღე შენი
სიკეთე, ისევე როგორც
ლაზარემ ბოროტება;
26 და ამ ყველაფრის გარდა,
ჩვენსა და თქვენს შორის
არის დიდი უფსკრული
დაფიქსირებული: ასე რომ,
ისინი, ვინც აქედან
თქვენთან უნდა გადავიდნენ,
არ შეუძლიათ; ვერც ჩვენთან
გადადიან, ეს იქიდან
მოვიდოდა.
27 მაშინ მან თქვა: ამიტომ
გევედრები, მამაო, რომ
გამოგზავნო იგი მამაჩემის
სახლში.
28 რადგან ხუთი ძმა მყავს;
რათა მან დაამტკიცოს მათ,
რათა ისინიც არ მოვიდნენ ამ
ტანჯვის ადგილზე.
29 უთხრა მას აბრაამმა: ჰყავთ
მოსე და წინასწარმეტყველნი;
დაე მათ მოისმინონ ისინი.
30 და მან თქვა: არა, მამაო
აბრაამ, მაგრამ თუ ვინმე
მივა მათთან მკვდრეთით,
მოინანიებენ.

31 და უთხრა მას: თუ არ მოისმენენ მოსეს და წინასწარმეტყველებს, არც დაარწმუნებენ, თუნდაც ერთი მკვდრეთით აღდგეს.

თავი 17

1 მაშინ უთხრა მოწაფეებს: შეუძლებელია, რომ დანაშაული მოვიდეს, მაგრამ ვაი მას, ვისი მეშვეობითაც ისინი მოვლენ!
2 მისთვის სჯობდა წისქვილის ქვა ჩამოეკიდებინათ კისერზე და ჩაეგდოთ ზღვაში, ვიდრე ერთი ამ პატარადან შეურაცხყოთ.
3 გაუფრთხილდით საკუთარ თავს: თუ შენი ძმა გცოდავს შენს წინააღმდეგ, უსაყვედურე მას; და თუ მოინანიებს, აპატიე.
4 და თუ ის შეცოდავს შენზე დღეში შვიდჯერ, და შვიდჯერ შემობრუნდება შენთან და გეტყვის: ვნანობ; შენ აპატიე მას.
5 და უთხრეს მოციქულებმა უფალს: გაგვიმრავლე რწმენა.
6 და უფალმა თქვა: მდოგვის მარცვლისავით რწმენა რომ გქონდეთ, შეგეძლოთ ეთქვათ ამ სიკამის ხეს: ამოგლიჯე ფესვით და დარგეს ზღვაში; და ის უნდა დაგემორჩილოს.
7 მაგრამ რომელი თქვენგანი ჰყავს მსახურს, რომელიც ხვნას ან საქონელს მწყემსავს, ეუბნება მას, როცა ის მინდვრიდან მოვა, წადი და დაჯექი საჭმელად?
8 და არ ეტყვის მას: მოამზადე, რითაც ვისაუზმებ, შემოიხვიე და მემსახურე, სანამ არ ვჭამ და დავლევ; და მერე ჭამ და სვამ?
9 მადლობას უხდის იმ მსახურს იმის გამო, რომ შეასრულა ის, რაც მას უბრძანა? მე არ ვყრი.
10 ასევე თქვენც, როცა შეასრულებთ ყველა ფერს, რაც გიბრძანეთ, თქვით: ჩვენ უსარგებლო მონები ვართ;
11 და იყო ასე, როცა იერუსალიმში მიდიოდა, გაიარა სამარიასა და გალილეას შუა.
12 და როცა შევიდა ერთ სოფელში, შეხვდა მას ათი კეთროვანი კაცი, რომლებიც შორს იდგნენ.
13 და აიღეს ხმა და თქვეს: იესო, მოძღვარო, შეგვიწყალე ჩვენ.
14 და როცა დაინახა ისინი, უთხრა მათ: წადით, ეჩვენეთ თავი მღვდლებს. და იყო ასე, რომ წავიდნენ, განიწმინდნენ.
15 და ერთმა მათგანმა, როცა იხილა, რომ განიკურნა, შებრუნდა და დიდი ხმით ადიდებდა ღმერთს.
16 და პირქვე დაემხო მის ფეხებთან და მადლი შესწირა მას, და იყო სამარიელი.
17 მიუგო იესუ და ჰრქუა: განა ათი განიწმინდა? მაგრამ სად არიან ცხრა?
18 ვერ მოიძებნა, რომ დაბრუნდა ღვთის სადიდებლად, გარდა ამ უცხოსა.
19 და უთხრა მას: ადექი, წადი;
20 და როცა სთხოვეს ფარისევლებს, როდის მოვიდოდა ღვთის სასუფეველი, მიუგო მათ და უთხრა: ღვთის სასუფეველი არ მოვა დაკვირვებით.
21 არც იტყვიან: აი აქ! ან, აი, იქ! რადგან, აჰა, ღმერთის სასუფეველი შენშია.
22 და უთხრა მოწაფეებს: მოვა დღეები, როცა გსურს იხილო კაცის ძის ერთი დღე და ვერ იხილო.
23 და გეტყვიან: ნახე აქ; ან, ნახე იქ: არ წახვიდე მათ და არ გაჰყვე მათ.
24 რადგან როგორც ელვა, რომელიც ანათებს ცის ერთი ნაწილიდან, ანათებს ცის ქვეშ მეორე ნაწილამდე; ასე იქნება კაცის ძეც თავის დროზე.
25 მაგრამ ჯერ ბევრი რამ უნდა განიცადოს და ამ თაობისგან უარყოფილი იყოს.
26 და როგორც იყო ნოეს დღეებში, ასევე იქნება კაცის ძის დღეებშიც.
27 ისინი ჭამდნენ, სვამდნენ, ცოლებს იღებდნენ, ცოლად იღებდნენ იმ დღემდე, სანამ ნოე კიდობანში არ შევიდა და წარღვნა მოვიდა და ყველა გაანადგურა.
28 ისევე, როგორც ლოტის დღეებში; ჭამდნენ, სვამდნენ, ყიდულობდნენ, ყიდდნენ, დარგეს, აშენებდნენ;
29 მაგრამ იმ დღეს, როცა ლოტი გამოვიდა სოდომიდან, ზეციდან ცეცხლი და გოგირდის

წვიმა მოვიდა და ყველა
გაანადგურა.
30ასე იქნება იმ დღეს,როცა
კაცის ძე გამოცხადდება.
31იმ დღეს,ვინც სახლის თავზე
იქნება და მისი ნივთები
სახლში,არ ჩამოვიდეს
წასაღებად;და ვინც
მინდორშია,ასევე არ
დაბრუნდეს უკან.
32გაიხსენე ლოტის ცოლი.
33ვინც შეეცდება თავისი
სიცოცხლის გადარჩენას,
დაკარგავს მას;და ვინც
დაკარგავს თავის სულს,
შეინარჩუნებს მას.
34გეუბნებით თქვენ,იმ ღამეს
ორი კაცი იქნება ერთ
საწოლში;ერთი წაიღება და
მეორე დარჩება.
35ორი ქალი ერთად დაფქვავენ;
ერთი წაიღეს და მეორე
დატოვეს.
36ორი კაცი იქნება მინდორში;
ერთი წაიღეს და მეორე
დატოვეს.
37მიუგეს და უთხრეს მას:სად,
უფალო?და უთხრა მათ:სადაც
არ უნდა იყოს სხეული,იქ
შეიკრიბებიან არწივები.

თავი 18

1და მან უთხრა მათ იგავი ამ
მიზნით,რომ ადამიანებმა
მუდამ უნდა ილოცონ და არ
დაიღალონ;
2ამბობდა:იყო ქალაქში
მსაჯული,რომელსაც არ
ეშინოდა ღვთისა და არც
ადამიანზე სცემდა
ყურადღებას.
3და იყო ქვრივი იმ ქალაქში;
და მივიდა მასთან და უთხრა:
შური იძიე ჩემს
მოწინააღმდეგეზე.
4და არ სურდა ცოტა ხნით,
მაგრამ შემდეგ თქვა თავის
თავში:თუმცა მე არ მეშინია
ღმერთის და არც ადამიანის
მზრუნველობა;
5მაგრამ რადგან ეს ქვრივი
მაწუხებს,შურს ვიძიებ მას,
რომ მისი მუდმივი მოსვლით
არ დამღალოს.
6და თქვა უფალმა:ისმინე,რას
ამბობს უსამართლო მსაჯული.
7და განა ღმერთი არ იძიებს
შურს საკუთარ რჩეულების,
რომლებიც დღედაღამ
ღაღადებენ მას,მიუხედავად
იმისა,რომ დიდხანს ითმენს
მათ?
8გეუბნებით,რომ მალე შურს
იძიებს მათზე.მაგრამ,როცა
მოვა კაცის ძე,იპოვის
რწმენას დედამიწაზე?
9და უთხრა ეს იგავი
ზოგიერთებს,რომლებსაც
სჯეროდათ,რომ მართალნი
იყვნენ და სხვებს
ეზიზღებოდნენ:
10ორი კაცი ავიდა ტაძარში
სალოცავად;ერთი ფარისეველი,
მეორე კი მებაჟე.
11ფარისეველი იდგა და ასე
ლოცულობდა თავის თავში:
ღმერთო,გმადლობ შენ,რომ არ
ვარ სხვა ადამიანების
მსგავსად,მძარცველები,
უსამართლონი,მრუშები ან
თუნდაც ეს მებაჟე.
12კვირაში ორჯერ ვმარხულობ,
მეათედს ვიძლევი იმით,რაც
მაქვს.
13და მებაჟე,რომელიც შორს
იდგა,არ სურდა ზეცისკენ
აეწია თვალები,არამედ
მკერდზე დაარტყა და თქვა:
ღმერთო შემიწყალე მე
ცოდვილი.
14გეუბნებით თქვენ:ეს კაცი
სხვაზე მეტად გამართლებული
ჩავიდა თავის სახლში,
რადგან ყოველი,ვინც თავს
აიმაღლებს,დამცირდება;და
ვინც თავს დაიმდაბლებს,
ამაღლდება.
15და მოიყვანეს მასთან
ჩვილებიც,რათა შეხებოდა
მათ,მაგრამ,როცა იხილეს ეს
მისმა მოწაფეებმა,
უსაყვედურეს ისინი.
16მაგრამ იესომ მოუწოდა მათ
და უთხრა:ნება მიეცით
ბავშვებს ჩემთან მოვიდნენ
და ნუ აკრძალავთ მათ,რადგან
ასეთთა ღვთის სასუფეველი.
17ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ,ვინც პატარა
ბავშვივით არ მიიღებს ღვთის
სასუფეველს,არ შევა მასში.
18ჰკითხა მას ერთმა
ხელმწიფემ და უთხრა:კეთილო
მოძღვარო,რა ვქნა,რომ
დავიმკვიდრო საუკუნო
სიცოცხლე?
19და ჰრქუა მას იესუ:რად
მეძახი კეთილსა?არცერთი არ
არის კარგი,გარდა ერთი,ანუ
ღმერთი.
20შენ იცი მცნებები:არ
იმრუშო,არ მოკლა,არ მოიპარო,

ცრუმოწმე არ გამოავლინო,
პატივი ეცი მამას და დედას.
21 და მან თქვა: ეს ყველა ფერი
ბავშვობიდან მაქვს დაცული.
22 ეს რომ მოისმინა იესომ,
უთხრა მას: მაგრამ ერთი
გაკლია: გაყიდე ყველა ფერი,
რაც გაქვს და დაურიგე
ღარიბებს და გექნება საუნჯე
ზეცაში და მოდი, გამომყევი.
23 და ეს რომ მოისმინა, ძალიან
შეწუხდა, რადგან ძალიან
მდიდარი იყო.
24 და ვითარცა იხილა იესუ, რაჲ
იგი მწუხარე იყო, თქუა:
რაოდენ ძნელად შევიდეს
სიმდიდრის მქონენი ღმრთის
სასუფეველსა!
25 ვინაიდან აქლემი უფრო
ადვილია ნემსის ყუნწში
გასვლა, ვიდრე მდიდარი
შესვლა ღვთის სასუფეველში.
26 და მათ, ვინც ეს გაიგონეს,
თქვეს: მაშ, ვინ გადარჩება?
27 და მან თქვა: რაც
შეუძლებელია ადამიანებთან,
შესაძლებელია ღმერთთან.
28 მაშინ პეტრემ თქვა: აჰა,
ჩვენ ყველა ფერი დავტოვეთ და
გამოგყევით.
29 და უთხრა მათ: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: არავინ
დატოვა სახლი ან მშობლები,
ან ძმები, ან ცოლი ან შვილები
ღვთის სასუფევლისთვის.
30 ვინც არ მიიღებს
მრავალჯერ მეტს ამ ჟამს და
მომავალ ქვეყნიერებაში
მარადიულ სიცოცხლეს.
31 მაშინ მიიყვანა თორმეტნი
და უთხრა მათ: აჰა, ჩვენ
ავდივართ იერუსალიმში და
ყველა ფერი, რაც დაწერილია
წინასწარმეტყველთა მიერ
კაცის ძის შესახებ,
აღსრულდება.
32 რადგან ის გადაეცემა
წარმართებს და დასცინიან,
ზიზღითევედრებიან და
აფურთხებენ.
33 და აჯავრებენ მას და
მოკლავენ და მესამე დღეს
აღდგება.
34 და მათ ვერაფერი გაიგეს
ამათგან; და ეს სიტყვა
დამალული იყო მათთვის და
არც იცოდნენ ნათქვამი.
35 და იყო ასე, რომ იერიხონთან
მიახლოებისას ერთი ბრმა
იჯდა გზის პირას და
ევედრებოდა:
36 და გაიგონა ხალხის გავლა,
მან ჰკითხა, რას ნიშნავდა ეს.
37 და უთხრეს მას, რომ იესო
ნაზარეველი გადის.
38 და შესძახა და თქვა: იესო,
დავითის ძეო, შემიწყალე მე.
39 და წინამძღოლნი
უსაყვედურეს მას, რაჲთა
გაჩუმდეს, მაგრამ უფრო
მეტად ღაღადებდა: დავითის
ძეო, შემიწყალე მე.
40 და დადგა იესუ და ბრძანა,
მიეყვანათ იგი, და როცა
მიუახლოვდა, ჰკითხა მას:
41 ამბობდა: რა გინდა, რომ
გაგიკეთო? მან კი თქვა: უფალო,
რომ მხედველობა მივიღო.
42 ჰრქუა მას იესუ: განიხილე,
შენმა რწმენამ გიხსნა.
43 და მყისვე აეხილა და
გაჰყვა მას და ადიდებდა
ღმერთს; და მთელი ხალხი, როცა
იხილა, ადიდებდა ღმერთს.

თავი 19

1 შევიდა იესო და გაიარა
იერიხოში.
2 და, აჰა, იყო ერთი კაცი,
სახელად ზაქე, რომელიც იყო
მებაჟეების შორის უფროსი და
ის მდიდარი იყო.
3 და ცდილობდა ენახა იესო,
ვინ იყო იგი; და არ შეეძლო
პრესისთვის, რადგან ის
პატარა იყო.
4 და გაიქცა წინ და ავიდა
სიკომორზე მის სანახავად,
რადგან უნდა გაევლო იმ გზით.
5 და როცა მივიდა იესო იმ
ადგილას, აიხედა, დაინახა
იგი და უთხრა: ზაქე, იჩქარე და
ჩამოდი; რადგან დღეს შენს
სახლში უნდა დავრჩე.
6 და იჩქარა, ჩამოვიდა და
სიხარულით მიიღო იგი.
7 ეს რომ დაინახეს, ყველამ
დრტვინვა და თქვეს: წავიდა
სტუმრად ცოდვილთან.
8 და დადგა ზაქე და უთხრა
უფალს; აჰა, უფალო, ჩემი
საქონლის ნახევარს
ღარიბებს ვაძლევ; და თუ
ვინმეს რაიმე ცრუბრალდებით
წავართვი, ოთხგზის ვუბრუნებ
მას.
9 და უთხრა მას იესომ: დღეს
მოვიდა ხსნა ამ სახლში,
რადგან ისიც აბრაამის ძეა.
10 ვინაიდან ძე კაცისა
მოვიდა დაკარგულის
საძიებლად და გადასარჩენად.

11 და ეს რომ მოისმინეს,
დაუმატა და წარმოთქვა იგავი,
რადგან ახლოს იყო
იერუსალიმთან და
ფიქრობდნენ, რომ ღვთის
სასუფეველი მაშინვე
გამოჩნდებოდა.
12 ამიტომ თქვა: ვიღაც
დიდგვაროვანი წავიდა
შორეულ ქვეყანაში, რათა
მიეღო სამეფო და
დაბრუნებული ყო.
13 და დაუძახა თავის ათ
მსახურს და გადასცა მათ ათი
გირვანქა და უთხრა მათ:
დააბანდეთ, სანამ მოვალ.
14 მაგრამ მისმა
მოქალაქეებმა შეიძულეს იგი
და გაგზავნეს მას შემდეგ და
უთხრეს: არ გვეყოლება ეს
კაცი ჩვენზე გამეფდეს.
15 და იყო ასე, რომ როდესაც ის
დაბრუნდა, მეფობის მიღების
შემდეგ, მან ბრძანა,
გამოეძახებინათ მასთან ეს
მსახურები, რომლებსაც მან
ფული მისცა, რათა გაეგო,
რამდენი მოიპოვა თითოეულმა
ვაჭრობით.
16 მაშინ მოვიდა პირველი და
თქვა: უფალო, შენმა
გირვანქამ ათი გირვანქა
მოიპოვა.
17 და უთხრა მას: კარგი, კეთილო
მსახურო, რადგან ცოტაში
ერთგული იყავი, ათ ქალაქზე
გაქვს ძალაუფლება.
18 და მოვიდა მეორე და თქვა:
უფალო, შენმა გირვანქამ
ხუთი გირვანქა მოიპოვა.
19 მან ასევე უთხრა მას: შენც
ხუთ ქალაქში იყავი.
20 და სხვა მოვიდა და თქვა:
უფალო, აჰა, აქ არის შენი
გირვანქა, რომელიც
ხელსახოცში დავდე.
21 რადგან მეშინოდა შენი,
რადგან მკაცრი კაცი ხარ:
აიღე ის, რაც არ დადე და იმკის,
რაც არ დათესე.
22 და უთხრა მას: შენი პირით
განგსჯი, ბოროტო მონაო. შენ
იცოდი, რომ მკაცრი კაცი
ვიყავი, ვიღებდი იმას, რაც არ
დავდე და ვიმკი, რომ არ
დავთესე.
23 მაშ, რატომ არ გასცემ ჩემს
ფულს ბანკში, რომ ჩემი
მოსვლას მე ვითხოვო ჩემი
ფული უზრდელობით?
24 და უთხრა იქ მდგომთ: აიღეთ
მისგან ფუნტი და მიეცით მას,
ვისაც აქვს ათი გირვანქა.
25 (და უთხრეს მას: უფალო, მას
ათი გირვანქა აქვს.)
26 რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ ყოველს, ვისაც აქვს,
მიეცემა; და ვისაც არა აქვს,
ისიც კი წაერთმევა.
27 მაგრამ ჩემი მტრები,
რომლებსაც არ სურდათ მათზე
მეფობა, მოიყვანეთ აქ და
დახოცეთ ისინი ჩემს წინაშე.
28 და ეს რომ თქვა, წინ წავიდა
და ავიდა იერუსალიმში.
29 და იყო ასე, როცა
მიუახლოვდა ბეთფაგეს და
ბეთანიას, ზეთისხილის მთაზე
წოდებულმთაზე, გაგზავნა
თავისი ორი მოწაფე,
30 ამბობდა: წადით თქვენს
წინაალმდეგ სოფელში;
რომელშიც შესვლისას იპოვით
შეკრულ ჩოჩორს, რომელზედაც
ჯერარავინ იჯდა: გახსენით
და მოიტანეთ აქ.
31 და თუ ვინმე გკითხავთ:
რატომ ხსნით მას? ასე
უთხარით მას, რადგან უფალს
სჭირდება იგი.
32 და ისინი, ვინც გაგზავნეს,
წავიდნენ და აღმოაჩინეს,
როგორც მან უთხრა მათ.
33 და როცა ხსნიდნენ ჩოჩორს,
უთხრეს მათ პატრონებმა:
რატომ ხსნით ჩოჩორს?
34 და მათ თქვეს: უფალს
სჭირდება იგი.
35 და მიიყვანეს იგი
იესოსთან, და დააყარეს
სამოსი თავიანთი ჩოჩოზე და
დააყენეს იესო.
36 და ვითარცა იგი წავიდა,
გზად გაშალეს ტანსაცმელი.
37 და როდესაც ის მიუახლოვდა,
ახლაც კი, ზეთისხილის მთის
დაღმართზე, მოწაფეთა მთელმა
სიმრავლემ იწყო სიხარული და
დიდი ხმით ადიდებდა ღმერთს
ყველა ძლევამოსილი
საქმისთვის, რაც ნახეს;
38 ამბობდა: კურთხეული იყოს
უფლის სახელით მომავალი
მეფე: მშვიდობა ცაში და
დიდება მაღლობებში.
39 და ჰრქუა მას ზოგიერთმა
ფარისეველმა სიმრავლიდან:
მოძღვარო, გაკიცხე შენი
მოწაფეები.
40 და მან უპასუხა და უთხრა
მათ: გეუბნებით თქვენ, რომ თუ

ესენი გაჩუმდნენ, ქვები
მაშინვე წამოიძახებდნენ.
41 და როცა მიუახლოვდა, იხილა
ქალაქი და ატირდა მასზე.
42 ამბობდა: შენ რომ იცოდე,
თუნდაც შენს დღეს, ის, რაც
შენს მშვიდობას ეკუთვნის!
მაგრამ ახლა ისინი
დაიმალნენ შენს თვალებს.
43 რადგან დადგება დღეები,
როცა შენი მტრები თხრილს
მოგდებენ შენს ირგვლივ და
შემოგარტყავენ და ყოველი
მხრიდან შეგიცავენ,
44 და დაგდებს შენ მიწასთან
ერთად და შენს შვილებს
შენში; და არ დატოვებენ
შენში ქვაზე ქვაზე; რადგან
არ იცოდი შენი სტუმრობის
დრო.
45 და შევიდა ტაძარში და
დაიწყო იქ გამყიდველთა და
მყიდველთა განდევნა;
46 ეუბნება მათ: და წერილია:
ჩემი სახლი სალოცავი სახლია,
თქვენ კი ქურდების ბუნაგად
აქციეთ.
47 და ყოველდღე ასწავლიდა
ტაძარში. მაგრამ
მღვდელმთავრები,
მწიგნობრები და ხალხის
უფროსი ცდილობდნენ მის
განადგურებას,
48 და ვერ იპოვეს, რა
გაეკეთებინათ, რადგან მთელი
ხალხი ძალიან ყურადღებიანი
იყო მისი მოსმენისთვის.

თავი 20

1 და იყო ასე, რომ ერთ-ერთიმ
დღეს, როცა ის ასწავლიდა
ხალხს ტაძარში და ქადაგებდა
სახარებას, მღვდელმთავრები
და მწიგნობრები
უხუცესებთან ერთად
მივიდნენ მას,
2 და უთხრა მას: გვითხარი, რა
ხელმწიფებით აკეთებ ამას?
ან ვინ არის ის, ვინც მოგცა ეს
უფლებამოსილება?
3 მან უპასუხა და უთხრა მათ:
მეც გკითხავთ ერთს; და
მიპასუხე:
4 იოანეს ნათლობა ზეციდან
იყო თუ კაცთაგან?
5 და მსჯელობდნენ
ერთმანეთთან და ამბობდნენ:
თუ ვიტყვით: ზეციდან; იტყვის:
რატომ არ დაუჯერეთ მას?
6 მაგრამ თუ ვიტყვით:
კაცთაგან; მთელი ხალხი
ჩაგვქოლავს, რადგან
დარწმუნებულნი არიან, რომ
იოანე წინასწარმეტყველი
იყო.
7 და მათ უპასუხეს, რომ ვერ
გაიგეს, საიდან იყო.
8 და უთხრა მათ იესომ: არც მე
გეტყვით, რა
უფლებამოსილებით ვაკეთებ
ამას.
9 მაშინ დაიწყო მან ხალხს ეს
იგავი ეთქვა; ერთმა კაცმა
გააშენა ვენახი, გაუშვა
მევენახეებს და დიდხანს
წავიდა შორეულქვეყანაში.
10 და იმ დროს გაგზავნა
მსახური მევენახეებთან,
რათა მისცეს მას ვენახის
ნაყოფი;
11 და კვლავ გაგზავნა სხვა
მსახური, და სცემეს მასაც და
სამარცხვინოდ
ევედრებოდნენ და ცარიელი
გაუშვეს.
12 და კვლავ გაგზავნა მესამე,
და დაჭრეს იგი და გააძევეს.
13 მაშინ თქვა ვენახის
მბრძანებელმა: რა ვქნა? მე
გავუგზავნი ჩემს საყვარელ
შვილს: შესაძლოა, თაყვანს
სცემდნენ მას, როცა
დაინახავენ.
14 ხოლო მევენახეებმა რომ
დაინახეს იგი, მსჯელობდნენ
ერთმანეთში და უთხრეს: ეს
არის მემკვიდრე, მოდი,
მოვკლათ იგი, რათა
მემკვიდრეობა ჩვენი იყოს.
15 გააძევეს იგი ვენახიდან
და მოკლეს. მაშ, რას უზამს მათ
ვენახის მბრძანებელმა?
16 მოვა და გაანადგურებს ამ
მევენახეებს და ვენახს
სხვებს მისცემს. და ეს რომ
გაიგონეს, თქვეს: ღმერთმა
ქნას.
17 და იხილა მათ და ჰრქუა: მაშ,
რა არის ეს დაწერილი: ქვა,
რომელიც უარყვეს
მშენებლებმა, იგი გახდა
კუთხის თავი?
18 ვინც დაეცემა იმ ქვას,
გატყდება; მაგრამ ვისზეც
დაეცემა, დაფქვავს მას.
19 და მღვდელმთავარნი და
მწიგნობარნი იმავე ჟამსა
ცდილობდნენ ხელების აღება
მასზე; და ეშინოდათ ხალხის,
რადგან მიხვდნენ, რომ ეს
იგავი მათ წინააღმდეგ თქვა.
20 და უყურებდნენ მას და
გაგზავნეს მზვერავები,

რომლებიც თავს
სამართლიანად
ეჩვენებოდნენ,რათა მიელოთ
მისი სიტყვები,რათა
გადაეცათიგი მმართველის
ძალაუფლებასა და
ძალაუფლებაში.
21და ჰკითხეს მას და უთხრეს:
მოძღვარო,ჩვენ ვიცით,რომ
სწორად ამბობ და ასწავლი,
არც ვინმეს ილებ,არამედ
ჭეშმარიტად ასწავლი ღვთის
გზას.
22ჩვენთვის ნებადართულია
ხარკის მიცემა კეისრისთვის,
თუ არა?
23მაგრამ მან დაინახა მათი
მზაკვრობა და უთხრა მათ:
რატომ მაცდი მე?
24მაჩვენე ერთი პენი.ვისი
გამოსახულება და წარწერა
აქვს?მიუგეს და უთხრეს:
კეისრისაო.
25და უთხრა მათ:მიეცით
კეისარს კეისრისა და ღმერთს
ღვთისა.
26და მათ ვერ შეძლეს მისი
სიტყვები ხალხის წინაშე და
გაოცდნენ მისი პასუხით და
გაჩუმდნენ.
27მაშინ მივიდნენ მას
ზოგიერთი სადუკეველთაგანი,
რომლებიც უარყოფენ,რომ
არსებობს რაიმე აღდგომა;და
ჰკითხეს მას:
28თქვა:მოძღვარო,მოსემ
მოგვწერა:თუ ვინმეს ძმა
მოკვდება ცოლად და უშვილოდ
მოკვდება,მისმა ძმამ ცოლი
აიყვანოს და ძმას
შთამომავლობა აღუდგინოს.
29იყო შვიდი ძმა:და პირველმა
შეირთო ცოლი და მოკვდა
უშვილოდ.
30და მეორემ მოიყვანა ცოლად
და მოკვდა უშვილო.
31და მესამემ წაიყვანა იგი;
და ასევე შვიდნიც.
32ბოლოს ქალიც მოკვდა.
33მაშ,აღდგომაში ვისი ცოლია
იგი?რადგან შვიდს ჰყავდა
ცოლად.
34მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
ამქვეყნიური შვილები
ქორწინდებიან და
ქორწინდებიან.
35ხოლო ისინი,ვინც ღირსნი
ჩაითვლებიან იმ
წუთისოფლისა და მკვდრეთით
აღდგომის მისაღებად,არც
ქორწინდებიან და არც
ქორწინდებიან.
36ადარც მოკვდებიან,რადგან
ანგელოზების ტოლები არიან;
და არიან ღვთის შვილები,
არიან აღდგომის შვილები.
37ახლა,როცა მკვდრები
აღდგებიან,მოსემაც აჩვენა
ბუჩქთან,როცა უწოდებს
უფალს აბრაამის ღმერთს და
ისაკის ღმერთს და იაკობის
ღმერთს.
38რადგან ის არ არის ღმერთი
მკვდრებისა,არამედ
ცოცხლების,რადგან ყველა
ცოცხალია მისთვის.
39მაშინ ზოგიერთმა
მწიგნობარმა მიუგო:
მოძღვარო,კარგად თქვი.
40და ამის შემდეგ მათ
საერთოდ არ გაბედეს რაიმე
შეკითხვა და უსვან მას.
41და უთხრა მათ:როგორ
ამბობენ,რომ ქრისტე
დავითის ძეა?
42თავად დავითი ამბობს
ფსალმუნების წიგნში:უთხრა
უფალმა ჩემს უფალს:დაჯექი
ჩემს მარჯვნივ.
43სანამ შენს მტრებს
ფეხქვეშ არ დავდებ.
44დავით უწოდებს მას უფალს,
როგორ არის ის მისი შვილი?
45მაშინ მთელი ხალხის
აუდიტორიაში უთხრა თავის
მოწაფეებს:
46უფრთხილდით მწიგნობრებს,
რომელთაც სურთ გრძელი
ტანსაცმლით სიარული და
უყვართ მისალმებები
ბაზრობებზე,სინაგოგებში
ყველა ზე მაღალი ადგილები და
დღესასწაულებზე მთავარი
ოთახები;
47რომლებიც შთანთქავენ
ქვრივთა სახლებს და
საჩვენებლად დიდხანს
ლოცულობენ:ისინი უფრო დიდ
ლანძღვას მიიღებენ.

თავი 21

1და აიხედა და დაინახა
მდიდრები,რომლებიც თავიანთ
საჩუქრებს საგანძურში
აგდებდნენ.
2მან ასევე დაინახა ერთი
ღარიბი ქვრივი,რომელიც იქ
ორ ტკიპს ყრიდა.
3მან თქვა:ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,რომ ამ
ღარიბმა ქვრივმა მათზე მეტი
ჩაყარა.

4 რადგან ყველა მათგანმა
თავისი სიუხვით ჩაყარა
ღვთის შესაწირავებში, ხოლო
მან თავისი გაჭირვებულმა
ჩადო მთელი სიცოცხლე, რაც
ჰქონდა.
5 და როგორც ზოგიერთი
ლაპარაკობდა ტაძრის
შესახებ, როგორ იყო მორთული
იგი მშვენიერი ქვებითა და
საჩუქრებით, მან თქვა:
6 რაც შეეხება ამ ყველაფერს,
რასაც თქვენ ხედავთ,
დადგება დღეები, როდესაც არ
დარჩება ქვა ქვაზე, რომელიც
არ უნდა ჩამოაგდეს.
7 და ჰკითხეს მას და უთხრეს:
მოძღვარო, მაგრამ როდის
იქნება ეს? და რა ნიშანი
იქნება, როცა ეს მოხდება?
8 და მან თქვა: ფრთხილად
იყავით, რომ არ მოტყუვდეთ,
რადგან ბევრი მოვა ჩემი
სახელით და იტყვიან: მე ვარ
ქრისტე; და ახლოვდება ჟამი:
ნუ მიჰყვებით მათ.
9 მაგრამ როცა გესმით
ომებისა და არეულობების
შესახებ, ნუ შეშინდებით,
რადგან ეს ჯერ უნდა მოხდეს;
მაგრამ დასასრული არ არის.
10 მაშინ უთხრა მათ: აღდგება
ერი ერის წინააღმდეგ და
სამეფო სამეფოს წინააღმდეგ.
11 და იქნება დიდი
მიწისძვრები სხვადასხვა
ადგილებში, შიმშილი და ჭირი;
და საშინელი ხილვები და
დიდი ნიშნები იქნება
ზეციდან.
12 მაგრამ ამ ყველაფრის წინ
დაადგნენ თქვენზე ხელებს,
დაგადევნონ, გადაგცეთ
სინაგოგებსა და ციხეებში და
წაგიყვანენ მეფეებისა და
მთავრების წინაშე ჩემი
სახელის გამო.
13 და მოგემართებათ
ჩვენებისთვის.
14 მაშ, ჩადეთ ეს თქვენს
გულებში, არ იფიქროთ იმაზე,
რასაც უპასუხებთ.
15 რადგან მე მოგცემ პირს და
სიბრძნეს, რომელსაც ვერ
შეძლებენ ყველა შენი
მოწინააღმდეგე
და პირისპირება და
წინააღმდეგობა.
16 და თქვენ გაგცემენ როგორც
მშობლები, ასევე ძმები,
ნათესავები და მეგობრები;
და ზოგიერთ თქვენგანს
მოკლავენ.
17 და თქვენ შეგძულთ ყველა
ადამიანი ჩემი სახელის გამო.
18 მაგრამ არც ერთი თმა არ
დაიღუპება.
19 თქვენი მოთმინებით
დაისაკუთრეთ თქვენი სულები.
20 და როცა იხილავთ
იერუსალიმს ლაშქრებით
გარშემორტყმულს, მაშინ
იცოდეთ, რომ ახლოა მისი
გაპარტახება.
21 მაშინ იუდეაში მყოფნი
გაიქცნენ მთებში; და
წავიდნენ მის შუაგულში
მყოფნი; და ქვეყნად მყოფნი
ნუ შევიდნენ მასში.
22 რადგან ეს არის
შურისძიების დღეები, რათა
აღსრულდეს ყველაფერი, რაც
დაწერილია.
23 მაგრამ ვაი ორსულებს და
მწოვებს იმ დღეებში! რადგან
იქნება დიდი გასაჭირი
ქვეყანაზე და რისხვა ამ
ხალხზე.
24 და დაეცემა მახვილის
კიდეზე და წაიყვანენ ტყვედ
ყველა ერში; და იერუსალიმი
იქნება დარბეული
წარმართთაგან, ვიდრე
წარმართთა დრო არ
აღსრულდება.
25 და იქნება ნიშნები მზეზე,
მთვარეზე და ვარსკვლავებზე;
და დედამიწაზე ხალხების
გასაჭირი, გაურკვევლობით;
ზღვა და ტალღები ღრიალებენ;
26 ადამიანთა გულები იშლება
მათშიშისა და დედამიწაზე
მომავალის მოვლის გამო,
რადგან შეირყევა ზეციური
ძალები.
27 და მაშინ იხილავენ ძე
კაცისა ღრუბელში მომავალს
ძალითა და დიდი დიდებით.
28 და როცა ეს ყველაფერი
მოხდება, მაშინ აიხედე და
ასწიე თავები; შენი
გამოსყიდვა ახლოვდება.
29 და უთხრა მათ იგავი; აჰა
ლეღვის ხე და ყველა ხე;
30 როდესაც ისინი ახლა
ისვრიან, თქვენ თავად
ხედავთ და იცით, რომ ზაფხული
ახლოს არის.
31 ასევე თქვენც, როცა
იხილავთ, რომ ეს ხდება,
იცოდეთ, რომ ახლოს არის
ღვთის სასუფეველი.

32ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ: არ გადავა ეს თაობა,
სანამ ყველაფერი არ
აღსრულდება.
33ცა და მიწა გადავა, მაგრამ
ჩემი სიტყვები არ გადავა.
34და გაუფრთხილდით საკუთარ
თავს, რომ არავითარ
შემთხვევაში არ
გადაიტვირთოთ თქვენი
გულები ზედმეტად ზედმეტად,
ლოთობით და ამ ცხოვრების
საზრუნავით და ისე დაგეწყოთ
ის დღე უგონოდ.
35რამეთუ მახესავით მოვა
იგი ყოველთა მკვიდრთა ზედა
ქუეყანასა ზედა.
36მაშ, იფხიზლეთ და მუდამ
ილოცეთ, რათა ღირსი იყოთ
თავი დააღწიოთ ყოველივე
ამას, რაც მოხდება და დადგეთ
კაცის ძის წინაშე.
37და დღისით ასწავლიდა
ტაძარში; და ღამით გამოვიდა
და დადგა მთაზე, რომელსაც
ზეთისხილის მთას უწოდებენ.
38და მთელი ხალხი დილით ადრე
მივიდა მასთან ტაძარში, მის
მოსასმენად.

თავი 22

1მოახლოვდა უფუარობის
დღესასწაული, რომელსაც
პასექი ჰქვია.
2და მღვდელმთავრები და
მწიგნობრები ეძებდნენ,
როგორ მოეკლათ იგი; რადგან
ეშინოდათ ხალხის.
3მაშინ შევიდა სატანა იუდას,
გვარად ისკარიოტელში,
თორმეტთაგანი.
4და წავიდა და ესაუბრებოდა
მღვდელმთავრებსა და
მხედართმთავარებს, თუ როგორ
უნდა გაეცა იგი მათთან.
5და გაიხარეს და აღთქმა
დადეს ფულის მიცემაზე.
6და დაჰპირდა და ეძებდა
შესაძლებლობას გაეცათ იგი
მათთვის ხალხის არყოფნის
შემთხვევაში.
7და დადგა უფუარობის დღე,
როცა უნდა მოეკლათ პასექი.
8და გაგზავნა პეტრე და იოანე
და უთხრა: წადით და
მოამზადეთ პასექი, რომ
ვჭამოთ.
9და უთხრეს მას: სად გინდა,
რომ მოვამზადოთ?
10და უთხრა მათ: აჰა, როცა
შეხვალთ ქალაქში,
შეგხვდებათ კაცი, რომელსაც
აქვს წყლის ქვევრი;
მიჰყევით მას სახლში, სადაც
ის შედის.
11და უთხარით სახლის
პატრონს: მოძღვარი
გეუბნებათ: სად არის
სასტუმრო ოთახი, სადაც ჩემს
მოწაფეებთან ერთად ვჭამ
პასექს?
12და გაჩვენებთ მოწყობილ
დიდ ზედა ოთახს: მოამზადეთ
იქ.
13და წავიდნენ და ნახეს,
როგორც უთხრა მათ: და
მოამზადეს პასექი.
14და დადგა ჟამი, და ჯდა იგი და
თორმეტი მოციქული მასთან.
15და უთხრა მათ: სურვილით
მსურდა თქვენთან ერთად
მეჭამა ეს პასექი, ვიდრე
ვიტანჯებოდი.
16რადგან გეუბნებით თქვენ,
აღარ ვჭამ მისგან, სანამ არ
აღსრულდება ღვთის
სასუფეველში.
17და აიღო თასი, მადლი
შესწირა და თქვა: აიღეთ ეს და
გაყავით ერთმანეთში.
18რადგან მე გეუბნებით
თქვენ, არ დავლევ ვაზის
ნაყოფს, სანამ არ მოვა ღვთის
სასუფეველი.
19და აიღო პური, მადლი
შესწირა, გატეხა და მისცა
მათ და უთხრა: ეს არის ჩემი
სხეული, რომელიც
თქვენთვისაა მოცემული.
20ასევე სასმისი ვახშმის
შემდეგ და თქვა: ეს სასმისი
არის ახალი აღთქმა ჩემს
სისხლში, რომელიც დაიღვრება
თქვენთვის.
21მაგრამ, აჰა, ჩემი გამცემის
ხელი ჩემთან არის მაგიდაზე.
22და ჭეშმარიტად, ძე კაცისა
მიდის, როგორც იქნა
გადაწყვეტილი;
23და დაიწყეს გამოკითხვა
ერთმანეთში, რომელი მათგანი
უნდა გაეკეთებინა ეს.
24და ასევე იყო ჩხუბი მათ
შორის, რომელი მათგანი უნდა
ჩაითვალოს ყველაზე დიდად.
25და უთხრა მათ: წარმართთა
მეფეები ბატონობენ მათზე;
და მათ, ვინც მათზე
ახორციელებენ
უფლებამოსილებას,
ქველმოქმედნი უწოდებენ.

26მაგრამ ასე ნუ იქნებით;და
ვინც არის მთავარი,როგორც
ის,ვინც ემსახურება.
27რადგან უფრო დიდია
საჭმელზე მჯდომი თუ მსახური?
ხორცთან მჯდომი არაა?
მაგრამ მე თქვენს შორის ვარ,
როგორც მსახური.
28თქვენ ხართ ისინი,ვინც
ჩემთან ერთად დარჩით ჩემს
განსაცდელებში.
29და მე დაგინიშნავთ თქვენ
სამეფოს,როგორც მამაჩემმა
დამინიშნა;
30რათა ჭამოთ და დალიოთ ჩემს
სუფრაზე ჩემს სამეფოში და
დასხდეთ ტახტებზე ისრაელის
თორმეტი ტომის გასასჯელად.
31და თქვა უფალმა:სიმონ,
სიმონ,აჰა,სატანამ
მოისურვა შენი ყოლა,რათა
ხორბალივით გაცრა.
32მაგრამ მე ვლოცულობ
შენთვის,რომ არ დაკარგოს
შენი რწმენა;და როცა
მოიქცევი,გააძლიერე შენი
ძმები.
33და უთხრა მას:უფალო,მზად
ვარ შენთან ერთად წავიდე
ციხეშიც და სიკვდილამდეც.
34მან კი თქვა:გეუბნები,
პეტრე,დღეს მამალი არ
იყივლებს,მანამდე კი სამჯერ
უარყოფ,რომ მიცნობ.
35და მან უთხრა მათ:როცა
გამოგიგზავნეთ ჩანთის,
ქალალდისა და ფეხსაცმლის
გარეშე,რამე გაკლიათ?და მათ
თქვეს:არაფერი.
36მაშინ უთხრა მათ:ახლა კი,
ვისაც აქვს ჩანთა,აიღოს იგი
და ასევე,მისი საწერი;
37რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ ეს დაწერილი ჯერ კიდევ
უნდა აღსრულდეს ჩემში,და
ჩაითვალეს ცოდვილთა შორის,
რადგან ჩემზე დასრულებული
აქვს.
38და მათ თქვეს:უფალო,აჰა,აქ
არის ორი მახვილი.და უთხრა
მათ:საკმარისია.
39და გამოვიდა და წავიდა,
როგორც ჩვევია,ზეთისხილის
მთაზე;და მისი მოწაფეებიც
გაჰყვნენ მას.
40და როცა ადგილზე იყო,უთხრა
მათ:ილოცეთ,რომ არ შეხვიდეთ
განსაცდელში.
41და მოშორდა მათგან ქვის
ნაგლეჯს,და ჩოქილი და ილოცა.
42ამბობდა:მამაო,თუ გინდა,
მომაშორე ეს სასმისი,
მაგრამ იყოს არა ჩემი ნება,
არამედ შენი.
43და ეჩვენა მას ანგელოზი
ზეციდან,რომელიც
აძლიერებდა მას.
44და ტანჯვაში მყოფი უფრო
გულმოდგინედ ლოცულობდა:და
მისი ოფლი იყო როგორც
სისხლის დიდი წვეთები
მიწაზე ჩამოვარდნილი.
45და როცა ადგა ლოცვიდან და
მივიდა თავის მოწაფეებთან,
იპოვა ისინი მწუხარებისგან
მძინარენი.
46და უთხრა მათ:რატომ
გძინავთ?ადექით და ილოცეთ,
რომ არ შეხვიდეთ
განსაცდელში.
47და სანამ ის ჯერ კიდევ
ლაპარაკობდა,აჰა,სიმრავლე,
და ის,რომელსაც ერქვა იუდა,
ერთი თორმეტიდან,წავიდა
მათ წინაშე და მიუახლოვდა
იესოს,რათა ეკოცნა იგი.
48ჰრქუა მას იესუ:იუდა,
ამკოცნით გამცემ კაცის ძეს?
49როცა მის ირგვლივ
მყოფებმა დაინახეს,რა
მოჰყვებოდა,უთხრეს მას:
უფალო,მახვილით უნდა
დავძლიოთ?
50და ერთმა მათგანმა
დაარტყა მღვდელმთავრის
მსახურს და მოკვეთა
მარჯვენა ყური.
51მიუგო იესუ და ჰრქუა:
მოითმინეთ აქამდე.და შეეხო
ყურს და განკურნა იგი.
52უთხრა იესომ
მღვდელმთავრებს,ტაძრის
წინამძღვრებს და უხუცესებს,
რომლებიც მასთან მივიდნენ:
ხმლებითა და ჯოხებით
გამოხვედით,როგორც ქურდის
წინააღმდეგ?
53როცა ყოველდღე თქვენთან
ვიყავი ტაძარში,ხელები არ
გამომიწოდეთ ჩემზე,მაგრამ
ეს თქვენი საათია და
სიბნელის ძალა.
54და წაიყვანეს იგი და
მიიყვანეს მღვდელმთავრის
სახლში.და პეტრე შორს
გაჰყვა.
55და როცა აანთეს ცეცხლი
დარბაზის შუაგულში და ერთად
ჩამოჯდნენ,პეტრე დაჯდა მათ
შორის.
56მაგრამ ერთმა მოახლემ
დაინახა იგი,როცა ის იჯდა
ცეცხლთან,და გულმოდგინედ

შეხედა მას და თქვა: ესეც
მასთან იყო.
57 ხოლო მან უარყო იგი და თქვა:
დედაკაცო, მე არ ვიცნობ მას.
58 და ცოტა ხნის შემდეგ სხვამ
დაინახა იგი და თქვა: შენც
მათგანი ხარ. ხოლო პეტრემ
თქვა: კაცო, მე არ ვარ.
59 და დაახლოებით ერთი
საათის შემდეგ მტკიცედ
ამტკიცებდა და ამბობდა:
ჭეშმარიტად ესეც იყო მასთან,
რადგან გალილეველია.
60 პეტრემ კი თქვა: კაცო, არ
ვიცი, რას ამბობ. და მაშინვე,
სანამ ის ჯერ კიდევ
ლაპარაკობდა, მამალი
გაიკრიჭა.
61 და შებრუნდა უფალი და
შეხედა პეტრეს. და გაიხსენა
პეტრემ უფლის სიტყვა, როგორ
უთხრა მას: მამლის
ყივილამდე, სამჯერ უარმყოფ
მე.
62 და გამოვიდა პეტრე და
მწარედ ატირდა.
63 ხოლო კაცებმა, რომლებსაც
ეჭირათ იესო, დასცინოდნენ
მას და სცემეს.
64 და ვითარცა დაჰკრა თვალი,
დაარტყეს სახეზე და ჰკითხეს
და უთხრეს:
იწინასწარმეტყველე, ვინ
არის ის, ვინც დაარტყა?
65 და მრავალი სხვა რამ
გმობით ლაპარაკობდნენ მის
წინააღმდეგ.
66 და როგორც კი გათენდა,
შეიკრიბნენ ხალხის
უხუცესები, მღვდელმთავრები
და მწიგნობარნი და
შეიყვანეს იგი თავიანთ
კრებაზე და უთხრეს:
67 შენ ხარ ქრისტე? გვითხარით.
და უთხრა მათ: თუ გეტყვით, არ
დაიჯერებთ.
68 და თუ მეც გკითხავთ, არ
მიპასუხებთ და არც
გამიშვებთ.
69 შემდგომში ძე კაცისა
დაჯდება ღვთის ძალის
მარჯვნივ.
70 მაშინ ყველამ თქვა: მაშ, შენ
ხარ ძე ღვთისა? და უთხრა მათ:
თქვენ ამბობთ, რომ მე ვარ.
71 და მათ თქვეს: რა გვჭირდება
მეტი მოწმე? რადგან ჩვენ
თვითონ გავიგეთ მისი პირის
შესახებ.

თავი 23

1 და ადგა მთელი სიმრავლე და
მიიყვანა იგი პილატესთან.
2 და დაიწყეს მისი ბრალდება
და უთხრეს: ჩვენ ვიპოვეთ ეს
კაცი, რომელიც ამრუდებდა
ერს და კრძალავდა კეისარს
ხარკის მიცემას და ამბობდა,
რომ ის არის ქრისტე მეფე.
3 ჰკითხა მას პილატემ და
უთხრა: შენ ხარ იუდეველთა
მეფე? ხოლო მან მიუგო და
უთხრა: შენ ამბობ.
4 მაშინ უთხრა პილატემ
მღვდელმთავრებს და ხალხს:
ამ კაცში დანაშაულს არ
ვპოულობ.
5 და ისინი უფრო
მძვინვარებდნენ და
ამბობდნენ: ის აღძრავს
ხალხს და ასწავლის მთელ
იუდეველს, გალილეიდან
დაწყებული აქამდე.
6 როცა პილატემ გალილეის
შესახებ გაიგო, ჰკითხა, იყო
თუ არა ეს კაცი გალილეელი.
7 და როგორც კი შეიტყო, რომ
იგი ჰეროდეს იურისდიქციას
ეკუთვნოდა, გაგზავნა
ჰეროდესთან, რომელიც
თავადაც იმ დროს იმყოფებოდა
იერუსალიმში.
8 ჰეროდემ იესო რომ იხილა,
ძალიან გაუხარდა, რადგან
დიდი ხნის განმავლობაში
სურდა მისი ნახვა, რადგან
ბევრი რამ სმენოდა მისგან.
და იმედოვნებდა, რომ იხილა
რაიმე სასწაული მის მიერ.
9 და ჰკითხა მას მრავალი
სიტყვით; მაგრამ მან
არაფერი უპასუხა.
10 და იდგნენ მღვდელმთავრები
და მწიგნობრები და სასტიკად
ადანაშაულებდნენ მას.
11 და ჰეროდე თავის
მეომრებთან ერთად გააუქმა
იგი და დასცინოდა, შეიმოსა
იგი მშვენიერი სამოსელი და
კვლავ გაგზავნა პილატესთან.
12 და იმავე დღეს
დაუმეგობრდნენ პილატე და
ჰეროდე, რადგან ადრე მტრობა
ჰქონდათ ერთმანეთს.
13 და პილატემ, როცა შეკრიბა
მღვდელმთავრები, მთავრები
და ხალხი,
14 უთხრა მათ: თქვენ
მომიყვანეთ ეს კაცი, როგორც
ხალხის დამახინჯებელმა;

15 არა, არც ჰეროდე, რამეთუ
გამოგიგზავნეთ მასთან; და,
აჰა, სიკვდილის ღირსი
არაფერი გაუკეთებია მას.
16 ამიტომ გავსჯავ მას და
გავათავისუფლებ.
17 (რადგან აუცილებლობის
გამო მან უნდა
გაათავისუფლოს ერთი მათ
დღესასწაულზე.)
18 მაშინვე შესძახეს და
თქვეს: განდევნე ეს კაცი და
გაგვათავისუფლე ბარაბა.
19 (რომელიც ქალაქში
მომხდარი ამბოხებისა და
მკვლელობის გამო ციხეში
ჩასვეს.)
20 პილატე, რომელმაც სურდა
იესოს გათავისუფლება, კვლავ
უთხრა მათ.
21 ისინი კი ღაღადებდნენ და
ამბობდნენ: ჯვარს აცვი,
ჯვარს აცვი.
22 და უთხრა მათ მესამედ: რა
ბოროტება ჩაიდინა? მე ვერ
ვიპოვე მასში სიკვდილის
მიზეზი: ამიტომ დავსჯავ და
გავუშვებ მას.
23 და ისინი მყისიერად
იყვნენ მაღალი ხმით და
მოითხოვდნენ, რომ ჯვარს
აცვეს. და გაიმარჯვა მათმა
და მღვდელმთავრებმა.
24 და პილატემ განაჩენი
გამოსცა, რომ ისე ყოფილიყო,
როგორც მათ მოითხოვეს.
25 და მან გაათავისუფლა მათ
ის, ვინც ამბოხებისა და
მკვლელობისთვის იყო
ჩაგდებული საპყრობილეში,
რომელიც მათ სურდათ; მაგრამ
მან გადასცა იესო მათ ნებას.
26 და ვითარცა წაიყვანეს იგი,
შეიპყრეს ერთი სიმონი,
კირენელი, რომელიც გამოვიდა
ქვეყნიდან და დაადეს ჯვარი,
რათა ეტარებინა იგი იესოს
შემდეგ.
27 და მიჰყვებოდა მას
ხალხისა და ქალების დიდი
ჯგუფი, რომლებიც ასევე
ტიროდნენ და გლოვობდნენ მას.
28 ხოლო იესო მიუბრუნდა მათ
და უთხრა: იერუსალიმის
ასულნო, ნუ იტირებთ ჩემზე,
არამედ იტირეთ თქვენზე და
თქვენს შვილებზე.
29 რადგან, აჰა, მოდის დღეები,
როცა იტყვიან: ნეტარ არიან
უნაყოფოები და მუცლები,
რომლებიც არასოდეს შობდნენ
და პაპები, რომლებიც
არასოდეს აწოვდნენ.
30 მაშინ დაიწყებენ მთების
თქვან: დაგვეცით; და
მთებამდე, დაგვიფარე.
31 რადგან თუ ისინი ამას
აკეთებენ მწვანე ხეზე, რა
უნდა გაკეთდეს მშრალზე?
32 და იყო ასევე ორი სხვა,
ბოროტმოქმედი, რომლებიც
მასთან ერთად მიიყვანეს
სიკვდილით დასაჯდომად.
33 და როცა მივიდნენ იმ
ადგილას, რომელსაც გოლგოთა
ჰქვია, იქ ჯვარს აცვეს იგი და
ბოროტმოქმედნი, ერთი
მარჯვნივ და მეორე მარცხნივ.
34 მაშინ უთხრა იესომ: მამაო,
მიუტევე მათ; რადგან არ
იციან რას აკეთებენ. და
გაიშალეს სამოსელი მისი და
წილისყრა.
35 და ხალხი იდგა და უყურებდა.
და მათთან ერთად მთავრებიც
დასცინოდნენ მას და
ამბობდნენ: სხვები
გადაარჩინა; იხსნას თავი, თუ
ის არის ქრისტე, ღვთის
რჩეული.
36 და დასცინოდნენ მას
ჯარისკაცები, მივიდნენ
მასთან და ძმარი შესთავაზეს.
37 და ამბობდა: თუ იუდეველთა
მეფე ხარ, იხსენი შენი თავი.
38 და მასზე წარწერა დაიწერა
ბერძნული, ლათინური და
ებრაული ასოებით: ეს არის
იუდეველთა მეფე.
39 და ერთმა ბოროტმოქმედმა,
ჩამოკიდებულმა
შეურაცხყოფა მიაყენა მას და
თქვა: თუ შენ ხარ ქრისტე,
იხსენი შენი თავი და ჩვენ.
40 მეორემ კი უპასუხა მას და
უთხრა: არ გეშინია ღმერთის,
რადგან იმავე განსჯაში ხარ?
41 და ჩვენ ჭეშმარიტად
სამართლიანად; რადგან ჩვენ
ვიღებთ სათანადო საზღაურს
ჩვენი საქმეებისთვის,
მაგრამ ამ კაცს არაფერი
დაუშავებია.
42 და უთხრა იესოს: უფალო,
გამიხსენე, როცა შენს
სამეფოში მოხვალ.
43 და უთხრა მას იესომ:
ჭეშმარიტად გეუბნები შენ:
დღეს ჩემთან იქნები
სამოთხეში.
44 და იყო დაახლოებით
მეექვსე საათი და იყო

სიბნელე მთელ დედამიწაზე
მეცხრე საათამდე.
45და მზე დაბნელდა და ტაძრის
ფარდა ჩაეშალა შუაში.
46და ვითარცა ღაღადებდა
იესუ დიდი ხმითა და თქუა:
მამაო, შენსა ხელთა
ჩავაბარებ სულსა ჩემსა, და
ესე თქუა, სული განუტევა.
47როცა ასისთავმა დაინახა,
რაც მოხდა, ადიდებდა ღმერთს
და ამბობდა: მართალი კაცი
იყოეს.
48და მთელმა ხალხმა, რომელიც
შეიკრიბა ამ
სანახაობისთვის, დაინახა რა
მოხდა, და არტყა მკერდი და
დაბრუნდა.
49და ყველა მისი ნაცნობი და
ქალები, რომლებიც
გალილეიდან მისდევდნენ,
შორს იდგნენ და ხედავდნენ
ამას.
50და, აჰა, იყო კაცი, სახელად
იოსები, მრჩეველი; და იყო
კარგი კაცი და მართალი:
51(იგი არ დაეთანხმდა მათ
რჩევასა და საქმეს;) ის იყო
არიმათეადან, იუდეველთა
ქალაქიდან, რომელიც თავადაც
ელოდა ღვთის სასუფეველს.
52ეს კაცი მივიდა
პილატესთან და ევედრებოდა
იესოს გვამს.
53და აიღო იგი, შეახვია იგი
თეთრეულში და დაასვენა
ქვაში გამოკვეთილ სამარხში,
სადაც მანამდე არასოდეს
დაასვენეს ადამიანი.
54და ის დღე იყო მზადება და
დადგა შაბათი.
55და ქალებიც, რომლებიც
მასთან ერთად მოვიდნენ
გალილეიდან, გაჰყვნენ და
იხილეს საფლავი და როგორ
დაასვენეს მისი ცხედარი.
56და დაბრუნდნენ და
მოამზადეს სანელებლები და
მალამოები; და დაისვენა
შაბათი მცნებისამებრ.

თავი 24

1ახლა, კვირის პირველ დღეს,
დილით ძალიან ადრე,
მივიდნენ საფლავთან და
მოიტანეს სანელებლები,
რომლებიც მოამზადეს და
რამდენიმე სხვა მათთან
ერთად.
2და იპოვეს სამარხიდან
გადაგორებული ქვა.
3და შევიდნენ და ვერ იპოვეს
უფალი იესოს ცხედარი.
4და იყო ასე, როცა ისინი
ძალიან დაბნეულნი იყვნენ
ამაზე, აჰა, ორი კაცი დადგა
მათ გვერდით მბზინავი
სამოსით:
5და ვითარცა შეშინებულნი, და
პირი დადნეს ქუეყანამდე,
უთხრეს მათ: რატომ ეძებთ
ცოცხალს მკვდრებს შორის?
6აქ არ არის, არამედ აღდგა:
გაიხსენეთ, როგორ
გელაპარაკებოდათ, როცა ჯერ
კიდევ გალილეაში იყო,
7ამბობდა: კაცის ძე ცოდვილ
კაცთა ხელში უნდა გადაეცეს,
ჯვარს აცვეს და მესამე დღეს
აღდგეს.
8და გაიხსენეს მისი
სიტყვები,
9და დაბრუნდა სამარხიდან და
უთხრა ყოველივე ეს თერთმეტს
და ყველა დანარჩენს.
10ეს იყო მარიამ
მაგდალინელი და იოანა და
მარიამ იაკობის დედა და
სხვა ქალები, რომლებიც
მათთან იყვნენ, რომელნიც
უთხრეს ეს მოციქულებს.
11და მათი სიტყვები უაზრო
ზღაპრად მოეჩვენათ და არ
დაუჯერეს.
12მაშინ ადგა პეტრე და
გაიქცა საფლავთან; და
დაიხარა, იხილა თეთრეულის
ტანისამოსი ცალკე დადებული
და წავიდა და გაოცებული იყო
იმით, რაც მოხდა.
13და, აჰა, ორი მათგანი იმავე
დღეს წავიდა სოფელში,
სახელად ემაუსი, რომელიც
იყო იერუსალიმიდან
დაახლოებით სამოცი
მანძილით.
14და ისინი ერთად
ლაპარაკობდნენ ყოველივე
მომხდარზე.
15და იყო ასე, როცა ისინი
ლაპარაკობდნენ და
მსჯელობდნენ, თავად იესო
მიუახლოვდა და წავიდა
მათთან.
16მაგრამ მათი თვალები
დახუჭული იყო, რომ არ ეცნოთ
იგი.
17და მან უთხრა მათ: როგორია
ეს კომუნიკაცია, რაც თქვენ
გაქვთ ერთმანეთთან, როცა
დადიხართ და მოწყენილი ხართ?
18და ერთმა მათგანმა,
რომელსაც ერქვა კლეოპა,

მიუგო და უთხრა: შენ ხომ
მხოლოდ უცხო ხარ
იერუსალიმში და არიცი, რა
მოხდა იქ ამ დღეებში?
19 და ჰრქუა მათ: რაჲ? და
უთხრეს მას: იესო
ნაზარეველზე, რომელიც იყო
საქმითა და სიტყვით ძლიერი
წინასწარმეტყველი ღვთისა
და მთელი ხალხის წინაშე.
20 და როგორ გადასცეს იგი
მღვდელმთავრებმა და ჩვენმა
მთავრებმა სიკვდილით
გასამართლებლად და ჯვარს
აცვეს.
21 მაგრამ ჩვენ გვჯეროდა, რომ
ეს იყოის, ვინც უნდა
გამოეხსნა ისრაელი;
22 დიახ, და ჩვენი ჯგუფის
ზოგიერთმა ქალმაც
გაგვაკვირვა, რომლებიც ადრე
ვიყავით საფლავთან;
23 და რაკი ვერ იპოვეს მისი
ცხედარი, მივიდნენ და თქვეს,
რომ მათაც ნახეს ანგელოზთა
ხილვა, რომლებიც ამბობდნენ,
რომ ცოცხალია.
24 და ზოგიერთი ჩვენგანი,
ვინც ჩვენთან იყო, წავიდა
საფლავთან და იპოვა ისე,
როგორც ქალებმა თქვეს,
მაგრამ ვერ დაინახეს.
25 მაშინ უთხრა მათ: უგუნურნო
და ნელი გულით დაიჯეროთ
ყოველივე, რასაც ამბობდნენ
წინასწარმეტყველები.
26 განა ქრისტეს არ უნდა
დაეტანჯა ეს და შესულიყო
თავის დიდებაში?
27 და დაწყებული მოსედან და
ყველა
წინასწარმეტყველიდან, მან
აუხსნა მათ ყველა წმინდა
წერილში, რაც ეხება თავის
შესახებ.
28 და მიუახლოვდნენ სოფელს,
სადაც წავიდნენ;
29 ხოლო მათ აიძულებდნენ მას
და უთხრეს: დარჩი ჩვენთან,
რამეთუ საღამოა და დღე
გავიდა. და შევიდა მათთან
დასარჩენად.
30 და იყო ასე, როცა იჯდა
მათთან ერთად, აიღო პური და
აკურთხა, გატეხა და მისცა
მათ.
31 და აეხილათ მათი თვალები
და იცნეს იგი; და გაქრა მათი
თვალთახედვიდან.
32 და უთხრეს ერთმანეთს: განა
გული არ გვიწვა ჩვენში, როცა
გზაში გველაპარაკებოდა და
გვიხსნიდა წერილებს?
33 და ადგნენ იმავე საათში,
და ბრუნდნენ იერუსალიმში და
ნახეს შეკრებილი თერთმეტი
და მათთან მყოფნი.
34 ამბობდა: ჭეშმარიტად
აღდგა უფალი და გამოეცხადა
სიმონს.
35 და უთხრეს, რა მოხდა გზაზე
და როგორ იცნობდნენ მათ
პურის გატეხვაში.
36 და როცა ასე
ლაპარაკობდნენ, თავად იესო
დადგა მათ შორის და უთხრა
მათ: მშვიდობა თქვენდა.
37 მაგრამ ისინი შეშინებულნი
და შეშინებულნი იყვნენ და
ეგონათ, რომ სული ნახეს.
38 და მან უთხრა მათ: რატომ
ხართ შეწუხებული? და რატომ
ჩნდება აზრები თქვენს
გულებში?
39 აჰა, ჩემი ხელები და ჩემი
ფეხები, რომ მე თვითონ ვარ:
მომაწოდე და ნახე; რადგან
სულს არა აქვს ხორცი და
ძვალი, როგორც ხედავთ მე
მაქვს.
40 და როცა ეს თქვა, აჩვენა მათ
ხელები და ფეხები.
41 და სანამ მათ ჯერ კიდევ არ
ირწმუნეს სიხარულისგან და
უკვირდათ, მან უთხრა მათ:
გაქვთ აქ რაიმე საჭმელი?
42 და მისცეს მას შემწვარი
თევზის ნაჭერი და თაფლი.
43 და აიღო და შეჭამა მათ
წინაშე.
44 და უთხრა მათ: ეს არის
სიტყვები, რომლებიც
გეუბნებოდით, სანამ ჯერ
კიდევ თქვენთან ვიყავი, რომ
ყველაფერი უნდა აღსრულდეს,
რაც დაწერილია მოსეს
კანონში,
წინასწარმეტყველებში და
ფსალმუნებში. ჩემთან
დაკავშირებით.
45 მაშინ გაუხსნა მათი
გონება, რათა გაეგოთ
წერილები,
46 და უთხრა მათ: ასეა
დაწერილი და ასე სჭირდებოდა
ქრისტეს ტანჯვა და
მკვდრეთით აღდგომა მესამე
დღეს.
47 და რომ მონანიება და
ცოდვათა მიტევება უნდა
იქადაგოს მისი სახელით
ყველა ერს შორის,
იერუსალიმიდან დაწყებული.

48 და თქვენ ხართ ამის
მოწმეები.
49 და, აჰა, მე გიგზავნით
მამაჩემის აღთქმას თქვენზე,
მაგრამ დარჩით ქალაქ
იერუსალიმში, ვიდრე ზემოდან
ძალაუფლებით არ
დასრულდებით.
50 და წაიყვანა ისინი
ბეთანიამდე, ასწია ხელები
და აკურთხა ისინი.
51 და იყო ასე, სანამ
აკურთხებდა მათ, განშორდა
მათ და აიყვანეს ზეცაში.
52 და თაყვანი სცეს მას და
დიდი სიხარულით დაბრუნდნენ
იერუსალიმში.
53 და იყვნენ განუწყვეტლივ
ტაძარში, ადიდებდნენ და
აკურთხებდნენ ღმერთს. ამინ.